

แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสิน

วอลเลย์บอลชายหาด

(REFEREEING GUIDELINES 2017)

จัดทำโดย

ฝ่ายวิชาการ

คณะกรรมการผู้ตัดสิน

สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาด 2017

ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาดที่ดี ควรเป็นผู้ที่สามารถประยุกต์ใช้กติกการแข่งขันได้อย่างชาญฉลาด มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ หมั่นเอาใจใส่ติดตามการเปลี่ยนแปลงของกติกายู่เสมอ เพราะผู้ตัดสินจะต้องรู้กติกาและวินัยได้อย่างไม่มีข้อผิดพลาด รวมทั้งสามารถตัดสินได้อย่างมั่นใจและถูกต้องตามบริบทของเกมการแข่งขัน

กติกการแข่งขันมักจะมีปฏิกริยาย้อนกลับเพื่อแสดงให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนากีฬานั้น ๆ โดยธรรมชาติแล้วเมื่อมีการคิดค้นหรือปรับเปลี่ยนจึงควรนำปัจจัยเหล่านั้นมาพิจารณา

- การพัฒนาด้านเทคนิคและยุทธวิธีในการเล่น
- การแข่งขันอันน่าตื่นเต้นประทับใจ
- การส่งเสริมด้านการประชาสัมพันธ์และด้านการตลาด
- การสนับสนุนด้านงบประมาณ
- การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรมและการนันทนาการ

ผู้ตัดสินจะต้องใช้อำนาจการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและชัดเจนในทุก ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แม้แต่ในกรณีที่กติกาไม่ได้ระบุไว้ และผู้ตัดสินจะต้องมีความรู้เป็นอย่างดีทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ โดยมีแนวทางดังนี้

- ควบคุมขอบเขตของการแข่งขันให้ดำเนินไปอย่างเป็นปกติ
  - ใช้เทคนิคและศิลปะการตัดสินที่เหมาะสม
  - ดำเนินการให้การแข่งขันเป็นไปอย่างปลอดภัย บริสุทธิ์ และยุติธรรมภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม
  - ส่งเสริมความเป็นนักกีฬาและสัมพันธ์ภาพที่ดี
  - ส่งเสริมให้มีการเล่นอย่างเต็มความสามารถและสนับสนุนความตื่นตาตื่นใจของเกมการแข่งขัน
  - ดำเนินการแข่งขันได้ให้การสนับสนุนที่ดีจากฝ่ายการตลาด
- สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยทำให้ผู้ตัดสินดำเนินงานได้อย่างสมบูรณ์

แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสิน

ผู้ควบคุมการตัดสินภายใต้การควบคุมของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติถือเป็นบุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการตัดสินและต้องรายงานไปยังผู้ควบคุมการแข่งขัน ผู้ควบคุมการตัดสินควรดำเนินงานด้วยการอำนวยความสะดวกในการทำงานด้านต่าง ๆ และให้ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่ตามความสามารถในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ

ผู้ตัดสินทุกคนจะต้องทำงานและมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้จัดการผู้ตัดสินตามที่ได้รับมอบหมายและสามารถทำงานร่วมกันได้กับฝ่ายเจ้าภาพ ฝ่ายโทรทัศน์และวิทยุ ฝ่ายจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ ผู้ตัดสินจะต้องมีความแน่ใจว่าขั้นตอนต่าง ๆ ของการแข่งขันและการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ของฝ่ายโทรทัศน์ กล้องถ่ายภาพของช่างภาพที่เป็นทางการได้มีการติดตั้งพร้อมแล้วในสนามการแข่งขัน

แม้ว่าวอลเลย์บอลชายหาดจะเป็นส่วนหนึ่งจากโครงสร้างหลักของวอลเลย์บอล แต่ก็มี ความแตกต่างในเรื่องของจำนวนผู้เล่น เทคนิคการเล่น รูปแบบและเงื่อนไขต่าง ๆ ของการแข่งขัน จึงทำให้มีแนวปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งในกติกาและระเบียบการแข่งขัน ดังนั้นผู้ตัดสินจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในการใช้เทคนิคการตัดสิน การตีความตามกติกา ขั้นตอนการแข่งขันและการดำเนินการตามสถานการณ์ต่าง ๆ

ผู้ตัดสินไม่เพียงแต่ปฏิบัติหน้าที่ของตนในการดำเนินงานให้การแข่งขันไปตามกติกาและจุดมุ่งหมายของการแข่งขันเท่านั้น แต่ผู้ตัดสินจะต้องทำงานประสานกับผู้ควบคุมการแข่งขัน ผู้ควบคุมการตัดสิน และทำงานร่วมกับฝ่ายจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ โดยอำนวยความสะดวกให้เกิดความมั่นใจในความสมบูรณ์ของการแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ด้วย อาทิ ปัจจัยทางด้านสุขภาพ (ทั้งกายและใจ) ปัจจัยทางด้านสังคม ผู้ตัดสินจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าตนมิได้เป็นเพียงเจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่เป็นทั้งครู ผู้สนับสนุน ผู้จัดการและรวมไปถึงเป็นผู้แทนขององค์กรด้วย ผู้ตัดสินจึงควรจะเป็นผู้ตระหนักในปัจจัยเหล่านี้ โดยประพฤติ และปฏิบัติตนในหน้าที่อย่างเหมาะสมทั้งในและนอกสนามแข่งขันและจัดการแข่งขันให้ดำเนินไปภายใต้กฎกติกาอย่างถูกต้องดังต่อไปนี้

1. พื้นที่เล่นลูก (PLAYING AREA)

1. ก่อนการแข่งขัน 1 วัน ผู้ควบคุมการแข่งขันพร้อมด้วยผู้ช่วยคือคณะผู้ตัดสินทั้งหมดจะต้องทำการตรวจสอบสภาพสนามและเส้นสนามว่าอยู่ในสภาพที่ถูกต้องและปลอดภัย รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการแข่งขันให้อยู่ในสภาพที่พร้อมตามหลักเกณฑ์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

2. ก่อนเริ่มการแข่งขันในแต่ละวัน ผู้ตัดสินควรต้องตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

2.1 ตาข่ายต้องตั้งฉากกับสนาม ขนาดของเส้นสนาม และเขตพื้นที่การเล่นลูกต้องมีความถูกต้อง

หมายเหตุ : สนามต้องมีเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (ด้านละ 8 X 8 เมตร) ความยาวของเส้นทแยงมุมครึ่งสนาม 11.31 เมตร จะต้องเท่ากันทั้งสองด้าน (เส้นทแยงมุมด้านยาว 17.89 เมตร)

2.2 พื้นที่เล่นลูก สภาพของสนาม พื้นทราย และอุปกรณ์การแข่งขันจะต้องปลอดภัยสำหรับผู้เล่นและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

หมายเหตุ : เส้นสนามทุกเส้นจะต้องถูกต้องและปลอดภัยต่อผู้เล่น ไม่อนุญาตให้ใช้ตะขอ อุปกรณ์เชื่อมต่อที่เป็นโลหะหรือโลหะปลายแหลม สำหรับยึดเส้นสนาม

หมายเหตุ : ผู้ควบคุมการแข่งขันจะเป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้ายในกรณีเห็นว่าคุณหมุมิหรือสภาพอากาศเป็นอันตรายต่อการเล่น

3. ข้อควรปฏิบัติเป็นอันดับแรกก่อนเริ่มการแข่งขันของผู้ตัดสินคือ ควรใช้ช่วงเวลาของการอบอุ่นร่างกายของนักกีฬา ตรวจสอบบริเวณสนามและเขตรอบสนามอย่างละเอียดและต้องให้บริเวณเขตรอบสนาม (FREE ZONE) อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและเป็นปกติ

หมายเหตุ : ระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องเอาใจใส่อย่างจริงจังต่อบริเวณพื้นที่การเล่นลูกว่าจะต้องปราศจากสิ่งกีดขวางใด ๆ ที่จะทำให้ผู้เล่นเกิดการบาดเจ็บ (อาทิ ขวดน้ำดื่ม, กิ่งไม้, ขาตั้งกล้องที่เกะกะ เป็นต้น)

4. ระหว่างการแข่งขัน ระหว่างพักเซต และระหว่างคู่ สนามจะต้องมีการปรับและเกลี่ยทรายให้อยู่ในสภาพราบเรียบและพร้อมอยู่เสมอโดยผู้เกลี่ยทราย 6 คน ซึ่งถูกจัดให้พักอยู่นอกเขตพื้นที่การเล่นลูก ตามแผนผังที่ 6 ของกติกาโอลิมปิกชายหาด โดยผู้เกลี่ยทราย 2 คนจะเกลี่ยทรายบริเวณใต้ตาข่าย อีก 2 คน จะเกลี่ยทรายบริเวณใต้ตาข่าย และ อีก 2 คนจะเกลี่ยทรายบริเวณที่ยืนรับลูกเสิร์ฟและเซตเสิร์ฟ

หมายเหตุ : วัตถุประสงค์หลักของขั้นตอนนี้คือ

-ดูแลด้านความปลอดภัยบริเวณพื้นสนามและเซตเสิร์ฟ เพราะพื้นทรายบริเวณที่ยืนรับลูกเสิร์ฟ มีแนวโน้มที่จะยุบลงไป และบริเวณใต้ตาข่ายมักจะสูงขึ้นทำให้ไม่เรียบ

- เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าพื้นสนามมีความปลอดภัยต่อผู้เล่นทั้งสองทีมอย่างเท่าเทียมกัน

- การปรับพื้นทรายให้เรียบทั้งภายในและภายนอกสนามจะช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นและผู้ตัดสินที่จะชี้ว่าลูกบอลนั้น “ลง” หรือ “ออก”

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบว่าสนามได้รับการเกลี่ยทรายอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้นจะต้องช่วยกันตรวจสอบเส้นสนามให้อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการแข่งขัน

หมายเหตุ : การรดน้ำสนามให้อยู่ในอำนาจของผู้ควบคุมการแข่งขัน ซึ่งจะต้องดูแลให้พื้นที่สนามทั้งสองข้างอยู่ในสภาพดีเหมือนกัน

2. ตาข่ายและเสา (NET AND POSTS)

ผู้ตัดสินต้องตรวจสอบว่า

1) ความสูงของตาข่ายต้องเป็นไปตามกติกา ข้อ 2.1 (ทีมชายสูง 2.43 เมตร, ทีมหญิงสูง 2.24 เมตร)

หมายเหตุ : ก่อนการแข่งขันทุกคู่และภายหลังที่ได้มีการปรับระดับพื้นทรายเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องทำการตรวจวัดความสูงของตาข่าย โดยให้ทำก่อนที่จะมีการเสิร์ฟ และในการตรวจวัดตาข่ายนี้ ให้ผู้ตัดสินที่ 1 ดำเนินการร่วมกับผู้ตัดสินที่ 2 อย่างใกล้ชิดเพื่อคอยให้คำแนะนำ

2) ตาข่าย เสาซึ่งตาข่าย และโต๊ะตัดสินของผู้ตัดสิน ต้องหุ้มนวมเพื่อไม่ให้ผู้เล่นเสียดต่อการบาดเจ็บและได้รับอันตรายจากความแข็งและความคมของอุปกรณ์

หมายเหตุ : ถ้าผู้ตัดสินพบว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามกติกาผู้ตัดสินจะต้องแจ้งแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องคนใดคนหนึ่งต่อไปทันทีคือ : ผู้ควบคุมการแข่งขัน, ผู้ควบคุมการตัดสิน, หรือผู้จัดการสนาม เพื่อให้แก้ไขปัญหาย่างทันที

3) ตาข่ายต้องมีความยาว 8.5 เมตร และมีระยะห่างจากเสาซึ่งตาข่ายระหว่าง 0.7 – 1.0 เมตร

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกภายใต้การควบคุมของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ผู้ตัดสินจะต้องแน่ใจว่าตาข่ายที่นำมาใช้นั้นมีความถูกต้องเป็นไปตามระเบียบของฝ่ายการตลาดของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

หมายเหตุ : ในระหว่างการแข่งขัน (โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นของการเล่นในแต่ละเซต ผู้กำกับเส้นควรจะต้องตรวจสอบว่าแถบข้างนั้นได้ตั้งฉากกับพื้นสนามอย่างถูกต้องแล้ว หากพบว่าไม่ถูกต้องให้รีบดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องอย่างทันที

4) อุปกรณ์การแข่งขันจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกติกา ข้อ 2.1 ถึง 2.6 สำหรับการแข่งขันระดับนานาชาติให้ใช้อุปกรณ์ที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติรับรองเท่านั้น

หมายเหตุ : อุปกรณ์เพิ่มเติมต่าง ๆ ได้แก่ ม้านั่งของผู้เล่น, โต๊ะผู้บันทึก, โต๊ะของผู้ตัดสินที่ 1 ไม้วัดความสูงของตาข่าย, ป้ายพลิกคะแนน, ธงผู้กำกับเส้น 4 อัน, ที่เกลี่ยทรายอย่างน้อย 2 อัน, ผ้าขนหนูสำหรับผู้กำกับเส้นและเจ้าหน้าที่เก็บบอล อย่างน้อย 8 ผืน, ถังน้ำแข็งสำหรับใส่น้ำดื่ม, กล่องปฐมพยาบาล, ตลับเทปวัดสนาม ขนาด 20 เมตร, ป้ายคะแนน (Scoreboard) และระบบการรดน้ำในสนาม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นข้อบังคับที่ต้องจัดเตรียมเอาไว้ให้พร้อมอยู่เสมอโดยเฉพาะในการแข่งขันอย่างเป็นทางการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง

หมายเหตุ : ฝ่ายจัดการแข่งขันต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำรองทุกอย่างเอาไว้ให้พร้อม และต้องจัดให้มีร่มและถังน้ำดื่มสำหรับนักกีฬาเอาไว้ในบริเวณที่พักของนักกีฬาอย่างพอเพียง โดยผู้ตัดสินที่ 2 มีหน้าที่คอยตรวจสอบให้มีน้ำดื่มสำหรับนักกีฬาอยู่ตลอดเวลา

3. ลูกบอล (BALL)

1) ลูกบอลที่ใช้ในการแข่งขัน จะต้องเป็นลูกบอล Mikasa VLS 300 (เส้นผ่าศูนย์กลาง 67 เซนติเมตร +, - 1 เซนติเมตร.) ซึ่งสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรองแล้ว สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรองจะต้องใช้ลูกบอลแบบนี้เท่านั้น

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรองทางฝ่าย Mikasa จะเป็นผู้จัดหาลูกวอลเลย์บอลให้กับฝ่ายจัดการแข่งขัน และผู้ควบคุมการแข่งขันจะเป็นผู้นำลูกบอลนั้นไปใช้ในการแข่งขัน โดยมีผู้ตัดสินของแต่ละนัดจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของลูกบอล

2) ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป็นผู้รับผิดชอบและดูแลลูกบอลทั้ง 5 ลูกในช่วงก่อนการแข่งขันและจะตรวจสอบว่าลูกบอลทั้ง 4 ลูก มีลักษณะเหมือนกันทุกลูก (สี, เส้นรอบวง, น้ำหนัก, และความดันลมของลูกบอล) ร่วมกับ ผู้ตัดสินที่ 1 เพื่อเลือกลูกบอลสำหรับใช้ในการแข่งขัน 3 ลูก และลูกบอลสำรอง 1 ลูก หลังจากนั้นผู้ตัดสินที่ 2

จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อลูกบอลที่ใช้ไปตลอดการแข่งขันและให้ช่วยนำลูกบอลจากสนามไปให้ผู้จัดการสนามเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน

หมายเหตุ : ผู้เล่นไม่มีสิทธิ์ตัดสินใจเลือกลูกบอลสำหรับใช้ในการแข่งขัน

3) จะต้องมีลูกบอลสำรอง 1 ลูก จากลูกบอลทั้งหมด 4 ลูก ซึ่งสามารถนำออกมาใช้ได้ในเกมที่มีฝนตกหนัก และในเกมที่มีฝนตกอย่างหนักทำให้ลูกบอลที่ใช้มีน้ำหนักรวมเกินไป ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป็นผู้รับผิดชอบและประสานงานในระหว่างการเปลี่ยนลูกบอลในช่วงระหว่างเซต

4) ตามกติกาข้อ 3.3 สำหรับการแข่งขันระดับนานาชาติ จะใช้ลูกบอล 3 ลูก ในเกมนี้ต้องมีผู้กึ่งลูกบอล 6 คน อยู่ประจำที่แต่ละมุมตามขอบสนามนอกเขตพื้นที่การเล่นลูก ตามแผนผังที่ 6 ในกติกา ก่อนจะเริ่มต้นเข้าสู่การแข่งขันผู้กึ่งลูกบอลตำแหน่งที่ 2 และ 5 จะเป็นผู้ได้รับลูกบอลจากผู้ตัดสินที่ 2 และหากมีการแข่งขันในเซตที่ 3 ก็ให้ใช้หลักปฏิบัติดังกล่าวเช่นกัน ในระหว่างการแข่งขันเมื่อลูกบอลสิ้นสุดการเล่นลูกในแต่ละครั้ง ให้ผู้กึ่งลูกบอลปฏิบัติดังนี้

4.1 ถ้าลูกบอลออกนอกสนาม ให้ผู้กึ่งบอลที่อยู่ใกล้ที่สุดทำการกึ่งลูกบอลไปให้กับผู้กึ่งลูกบอลในตำแหน่งที่จะส่งลูกบอลให้คนเสิร์ฟลูกอย่างทันที

4.2 ถ้าลูกบอลอยู่ในสนาม, ผู้กึ่งลูกบอลที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดโดยเฉพาะตำแหน่งที่ 3 และตำแหน่งที่ 6 ต้องรีบเข้าไปเก็บลูกบอลอย่างรวดเร็วแล้วกึ่งลูกบอลไปให้ผู้กึ่งลูกบอลที่จะส่งให้คนเสิร์ฟลูกอย่างทันที (ลูกบอลจะถูกส่งผ่านระหว่างกันด้วยการกึ่ง(ไม่ใช่การโยน)ในขณะที่ลูกบอลไม่อยู่ในช่วงของการเล่นลูกและควรหลีกเลี่ยงการส่งผ่านบริเวณหน้าโต๊ะผู้บันทึก)

4.3 ในขณะที่ลูกบอลออกจากการเล่นแล้วให้ผู้กึ่งลูกบอลตำแหน่งที่ 2 หรือ 5 จะต้องรีบส่งลูกบอลให้กับผู้เสิร์ฟลูกอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้เกิดการล่าช้า

การส่งลูกบอลระหว่างผู้กึ่งลูกบอลให้ใช้วิธีกึ่งไปบนพื้นสนาม (ไม่โยน) และให้ทำในขณะที่ลูกบอลไม่อยู่ในระหว่างการเล่นลูก และไม่ควรถูกกึ่งลูกบอลผ่านทางด้านโต๊ะผู้บันทึก

4. ทีม (TEAMS)

1) ผู้ตัดสินจะต้องตรวจสอบว่ามีผู้เล่นเพียง 2 คนเท่านั้นในแต่ละทีมที่สามารถลงทำการแข่งขันได้ตามที่ได้ระบุไว้ในใบบันทึกการแข่งขัน

หมายเหตุ : ในแต่ละทีมจะต้องมีผู้เล่นหนึ่งคนเป็นหัวหน้าทีมและผู้ตัดสินต้องตรวจสอบว่ามีกรรมการบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขันก่อนการแข่งขันเรียบร้อยแล้ว

2) ผู้ตัดสินต้องตรวจสอบว่าผู้เล่นทั้งสองคนของทั้งสองทีมมาปรากฏตัวและพร้อมที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ในกรณีที่ผู้เล่นบางคนหรือทั้งทีมยังไม่มาปรากฏตัวที่สนาม, ผู้ตัดสินที่ 2 คือผู้รับผิดชอบที่จะต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมการแข่งขันหรือผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบโดยด่วน เพื่อที่จะพยายามหาผู้เล่นที่ยังไม่มาปรากฏตัวในสนาม

3) สำหรับการแข่งขันระดับโลกและการแข่งขันอย่างเป็นทางการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้

การรับรอง จะไม่อนุญาตให้ผู้เล่นได้รับการช่วยเหลือหรือการสอนจากผู้ฝึกสอนระหว่างการแข่งขัน แต่ผู้ฝึกสอน จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในสนามแข่งขันได้ในช่วงระหว่างทีมของตนทำการอบอุ่นร่างกายไปสิ้นสุดเมื่อเข้าถึง เวลาของขึ้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ (match protocol)

หมายเหตุ: ผู้ฝึกสอนจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในเขตพื้นที่การเล่นลูกในขณะที่ทำการแข่งขัน ถ้า ทีมคู่แข่งร้องเรียนว่าผู้เล่นของทีมใดได้รับการสอนหรือได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกหรือถ้าผู้ ตัดสินเห็นได้อย่างชัดเจนว่าทีมได้รับการสอนในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องรีบแจ้งข้อมูลนี้แก่ผู้ควบคุม การแข่งขันหรือผู้ที่เกี่ยวข้องให้รับทราบอย่างทันที

ผู้ตัดสินอาจจะถามความเห็นต่อผู้ควบคุมการแข่งขันหรือตัวแทนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคนิคอย่างเป็นทางการของการบันทึกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว

4) ทีมสามารถเลือกม้านั่งสำหรับพักได้ และจะต้องใช้พื้นที่สำหรับม้านั่งนั้นไปตลอดจนจบการแข่งขัน ในนัดนั้น

หมายเหตุ : หากทีมมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกใช้ม้านั่งสำหรับการพัก อนุญาตให้นำการเสี่ยง เหยี่ย (กติกาข้อ 4.4) มาประยุกต์ใช้ได้

5) ชุดแข่งขันของผู้เล่นต้องเป็นไปตามระเบียบของการแข่งขัน

หมายเหตุ : ชุดแข่งขันของผู้เล่นได้ถูกตรวจสอบมาแล้วก่อนการแข่งขัน แต่ผู้ตัดสินที่ 1 ต้อง ตรวจสอบอีกครั้งว่าผู้เล่นแต่งชุดแข่งขันเหมือนกันหรือไม่ โดยเฉพาะกางเกงขาสั้น / ชุดอาบน้ำ ซึ่งต้องเป็นไป ตามระเบียบของการแข่งขัน (รวมทั้งอุปกรณ์ ขนาดของผู้สนับสนุน หมายเลขของสัญลักษณ์ อุปกรณ์เพิ่มเติม และการเขียนหมายเลขที่ผิวหนัง)

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 1 ควรรับทราบเกี่ยวกับการตรวจสอบชุดแข่งขันถึงข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับความ เชื่อทางศาสนา เชื้อชาติ การเมือง เพื่อจะได้ปฏิบัติถูกต้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์และระเบียบการแข่งขัน ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC)

6) ผู้เล่นจะต้องใส่หมายเลขให้ถูกต้อง (1 หรือ 2) ตรงตามที่ระบุชื่อไว้ในใบบันทึกการแข่งขัน

หมายเหตุ : ในกรณีที่ผู้เล่นทั้ง 2 ทีม สวมชุดแข่งขันที่คล้ายกันหรือเลือกใช้ม้านั่งสำหรับนั่งพัก เหมือนกัน ให้ใช้กติกา ข้อ 4.4 มาประยุกต์ใช้ (การเสี่ยงเหยี่ย)

หมายเหตุ : ถ้าพบว่ามีผู้เล่นคนใดแต่งกายผิดกติกาหรือสวมเสื้อผิดหมายเลข (หมายเลข 1 หรือ 2) ไม่ว่าจะก่อนการแข่งขัน ขณะแข่งขัน หรือหลังการแข่งขัน ให้ผู้ตัดสินจัดการให้มีการเปลี่ยนชุดการแข่งขัน หรือแก้ไขในใบบันทึกหรือเปลี่ยนตัวผู้เล่นฟูลูกให้ถูกต้องโดยไม่มีการลงโทษ

7) ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถอนุญาตให้ผู้เล่นสวมถุงเท้าหรือรองเท้าได้

หมายเหตุ : ผู้เล่นอาจสวมถุงเท้าหรือรองเท้าได้เนื่องจากสภาพพื้นทรายและสภาพอากาศไม่เอื้อ อำนวยและมีการเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ แต่ทั้งนี้ผู้เล่นต้องได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสินที่ 1 เสียก่อน

8) ในกรณีที่อากาศหนาวจัด ผู้ตัดสินที่ 1 อาจอนุญาตให้ผู้เล่นสวมใส่ชุดแข่งขันที่เหมาะสมกับสภาพอากาศได้

หมายเหตุ : การใช้กางเกงขายาวรัดข้อเท้า (Leggings) จะอนุญาตให้ใส่ได้เมื่อมีสภาพอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส

หมายเหตุ : ชุดที่ผู้เล่นสวมใส่ในสภาพอากาศที่หนาวจัดนั้น จะต้องเหมือนกันทั้งรูปแบบ, ประเภท, ผู้ผลิต, สี, ผู้สนับสนุน, ฯลฯ

9) ผู้เล่นไม่สามารถสวมใส่สิ่งของต้องห้าม ที่ช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการเล่น หรือสิ่งของที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้เล่นคนอื่น

หมายเหตุ : ผู้เล่นสามารถสวมแว่นตาหรือคอนแทคเลนส์ได้หากเห็นว่าไม่เป็นอันตรายสำหรับตนเอง

10) กติกาข้อ 4.5.3 ระบุว่า “เครื่องช่วยรัด (Compression pads) (อุปกรณ์เพื่อช่วยป้องกันการบาดเจ็บ) อาจสามารถใส่เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ หรือรองรับได้ สำหรับการแข่งขันในรายการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB) การแข่งขันระดับโลก และการแข่งขันที่เป็นทางการในระดับประชาชน อุปกรณ์เหล่านี้จะต้องเป็นสีเดียวกัน เหมือนกับเป็นส่วนหนึ่งของชุดแข่งขัน

หมายเหตุ : ในกรณีที่ชุดแข่งขันได้รับการจัดให้โดยฝ่ายจัดการแข่งขัน ควรจัดให้นักกีฬาได้มีการเตรียมตัวเกี่ยวกับความพร้อมและสีของเสื้อที่ถูกต้องหรืออย่างน้อยก็ต้องตรงกับกางเกงขาสั้นหรือบิกินี ดังนั้นชุดแข่งขันที่ฝ่ายจัดการแข่งขันแจกให้กับนักกีฬาจะต้องมีสีที่ตรงกับสีของกางเกงหรือบิกินี หากผู้เล่นทั้งสองของทีมต้องการสวมอุปกรณ์เสริมต่าง ๆ จะต้องมีสีและเป็นรูปแบบเดียวกัน สำหรับโทนสีที่เป็นกลาง สีดำหรือสีขาว สามารถนำมาใช้ในการแข่งขันได้

หมายเหตุ : อุปกรณ์เพื่อช่วยป้องกันและช่วยเหลือนำไม่ให้เกิดบาดเจ็บ จะต้องไม่มีช่องทางหรือพื้นผิวที่ออกแบบมาเพื่อให้ได้เปรียบในการควบคุมการเล่นของลูกบอล

หมายเหตุ : การใส่ชุดชั้นในที่มองเห็นได้ ควรจะต้องใส่ให้มีสีเดียวกับชุดการแข่งขัน และจะต้องไม่ยาวเกินชุดแข่งขันที่ใช้อยู่

11) ผู้เล่นจะต้องสวมใส่เสื้อผ้าที่ถูกต้องตามกติกาตั้งแต่เข้ามาในสนามตามขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการจนถึงออกไปจากสนาม

5. ผู้นำทีม (หัวหน้าทีม) (TEAM LEADERS (CAPTAINS))

1) อนุญาตเฉพาะหัวหน้าทีมเท่านั้นที่มีอำนาจในการพูดคุยกับผู้ตัดสินได้เมื่อลูกตาย ตามกติกาข้อ 5.1.2 ผู้เล่นไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องเกี่ยวกับการตัดสินของผู้ตัดสิน แต่หัวหน้าทีมมีสิทธิในการสอบถามเกี่ยวกับข้อสงสัยในการเล่นลูกด้วยปลายนิ้ว เพื่อสอบถามถึงการนำกติกามาใช้หรือการตีความตามกติกาของผู้ตัดสิน

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องรู้อยู่ตลอดเวลาว่าหัวหน้าทีมที่กำลังแข่งขันอยู่นั้นเป็นใคร

หมายเหตุ : คำอธิบายของผู้ตัดสินควรมีความชัดเจนและรัดกุมด้วยภาษาที่ถูกต้อง (ในการแข่งขัน

ระดับนานาชาติให้ใช้ภาษาอังกฤษ) และศัพท์เทคนิคและสัญญาณเมื่อได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ให้เกิด การล่าช้าและกระตุ้นให้ผู้เล่นกลับเข้าสู่การเล่นลูกครั้งต่อไปอย่างรวดเร็ว

2) หัวหน้าทีมมีสิทธิที่จะขอทำการประท้วงอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการนำกติกามาใช้หรือการตีความตามกติกาของผู้ตัดสิน ทั้งก่อน ระหว่าง หรือหลังการแข่งขัน อย่างไรก็ตามถือเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหากผู้ตัดสินที่ 1 จะยอมรับการประท้วงที่เกี่ยวข้องกับท่าทางการเล่น หรือการประพฤติผิด เว้นแต่จะมีความผิดพลาดที่เป็นไปได้เกี่ยวกับกติกา โดยมีเกณฑ์การพิจารณา 3 ประการ เพื่อประเมินว่าจะยอมรับการประท้วงอย่างเป็นทางการหรือไม่ ดังนี้

2.1 ผู้ตัดสินตีความผิดหรือนำกติกาและระเบียบการแข่งขันมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง หรือไม่ได้ใช้ข้อสรุปในการตัดสินใจด้วยตนเอง

2.2 มีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการบันทึกคะแนน (การผิดพลาดับการเสิร์ฟหรือคะแนนไม่ถูกต้อง)

2.3 มีปัญหาทางด้านเทคนิคและสภาพของการแข่งขัน (สภาพอากาศ แสง ฯลฯ)

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกคณะกรรมการแข่งขันภายใต้การควบคุมของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ผู้ตัดสินจะต้องมีความรู้อย่างถ่องแท้เกี่ยวกับขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอน 2 ระดับของการประท้วงอย่างเป็นทางการในระหว่างการแข่งขัน (ระดับ 1 - การแก้ปัญหาการประท้วงในช่วงเวลาขณะทำการแข่งขัน ; ระดับ 2 - การแก้ปัญหาหลังการแข่งขัน)

3) หัวหน้าทีมต้องลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขัน (score sheet) และเป็นตัวแทนของทีมทำการเสียงเหรียญ

6. รูปแบบการแข่งขัน (PLAYING FORMAT)

1) ผู้ตัดสินต้องตัดสินการกระทำผิดกติกาและลงโทษตามกติกาของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

2) ถ้ามีการทำผิดกติกาสองอย่างหรือมากกว่าต่อเนื่องกันจะพิจารณาเฉพาะความผิดครั้งแรกเท่านั้น ในสถานการณ์เช่นนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตัดสินจะต้องเป่านกหวีดทันทีที่เห็นว่ามีการทำผิดกติกาเกิดขึ้น ถ้าผู้ตัดสินทั้งสองเป่านกหวีดหยุดการเล่น เสียงนกหวีดเสียงแรกจะถูกนำมาพิจารณาในการตัดสิน

3) ถ้าผู้เล่นทั้งสองฝ่ายทำผิดกติกาสองครั้งหรือมากกว่าในเวลาเดียวกันถือว่าผิดทั้งคู่ ให้เริ่มเล่นใหม่

4) หากมีข้อสงสัยในกรณีที่อาจทำผิดกติกาใด ๆ ก็ตามควรรีบปรึกษาสอบถามข้อมูลจากผู้ควบคุมการแข่งขันหรือผู้เกี่ยวข้อง

5) ใช้ระบบการเล่นแบบมีการได้คะแนนทุกครั้ง (RPS) โดยในเซต 1 และ 2 จะเล่นเซตละ 21 คะแนน และทีมชนะต้องมีคะแนนนำอีกทีมอย่างน้อย 2 คะแนน โดยไม่มีการจำกัดจำนวน สำหรับในเซตที่ 3 จะแข่งขัน 15 คะแนน และทีมชนะต้องมีคะแนนนำอีกทีมอย่างน้อย 2 คะแนน โดยไม่มีการจำกัดจำนวน

6) ทีมที่ถูกตัดสินแพ้จากการแข่งขันจะแพ้ด้วยคะแนน 0 - 21 , 0 - 21, และผลการแข่งขันจะเป็น 0 - 2 เซต (กติกาข้อ 6.4.1 และข้อ 6.4.2)

7) ในระบบการเล่นแบบมีการได้คะแนนทุกครั้ง (RPS) จะได้คะแนนจากการทำคะแนนตามปกติหรือการลงโทษ (ความประพฤติไม่เหมาะสมหรือถ่วงเวลา)

8) ทีมที่ถูกตัดสินว่าไม่พร้อมในการแข่งขัน จะมีผลให้ทีมนั้นเป็นฝ่ายแพ้ในการแข่งขันเซตนั้น หรือการแข่งขันนัดนั้น ทีมตรงข้ามจะได้ทั้งคะแนนและเซตเพื่อแสดงว่าเป็นทีมชนะในการแข่งขันในเซตหรือนัดนั้น

หมายเหตุ สำหรับการแข่งขันทายใต้การรับรองของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติที่ใช้ระบบการแข่งขันแบบแบ่งสาย ในกติกาข้อ 6.4 อาจมีการประยุกต์ให้เข้ากับระเบียบการแข่งขัน แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

7. โครงสร้างการแข่งขัน (STRUCTURE OF PLAY)

1) การเสียงเหรียญจะเกิดขึ้นก่อนการอบอุ่นร่างกาย แต่ให้ทำหลังจากผู้บันทึกมาถึงสนาม และพร้อมที่จะบันทึกผลการเสียงเหรียญลงในใบบันทึก

หมายเหตุ : หลังจากทำการเสียงเหรียญแล้วหัวหน้าทีมต้องลงชื่อในใบบันทึก เพื่อยืนยันข้อมูลที่บันทึกไว้ โดยเฉพาะหมายเลขของผู้เล่น (1 หรือ 2) ตรงกับชื่อผู้เล่นหรือไม่ และยังต้องยืนยันแดนของสนามและลำดับการเสิร์ฟอย่างถูกต้องและรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

2) หลังจากทำการเสียงเหรียญแล้ว ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้บันทึกได้รับทราบ

หมายเหตุ : ให้ประยุกต์ใช้ในกรณีเดียวกัน ถ้าผู้ตัดสินที่ 2 ได้รับมอบหมายให้ทำการเสียงเหรียญในเซตตัดสิน(กติกาข้อ 23.2.9) ซึ่งในกรณีนี้จะต้องแจ้งข้อมูลให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบด้วย

3) เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ตัดสินจะต้องควบคุมเวลาทั้งหมดให้เป็นไปตามขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ (MATCH POTOCOL) (โดยเฉพาะเวลาอบอุ่นร่างกาย) เพื่อมิให้การแข่งขันต้องล่าช้าออกไป โดยขั้นตอนเหล่านี้ต้องได้รับการยืนยันในการประชุมทางเทคนิค

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินควรจะศึกษารูปแบบของขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการของ สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เวลาโดยรวมทั้งหมดและเวลาพิเศษซึ่งอยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ต่างๆ

4) ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะดำเนินไปตามขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ เพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยากอันจะทำให้เกิดการถูกปรับเป็นแพ้เกิดขึ้น เนื่องจากทีมไม่มาถึงสนามแข่งขัน ผู้ตัดสินไม่ควรสันนิษฐานว่าทีมที่ไม่มาทำการแข่งขันจะมีสาเหตุเนื่องจากการถูกปรับให้แพ้ในครั้งก่อน ในกรณีนี้ให้ดำเนินขั้นตอนไปตามปกติและควรแน่ใจว่าใบบันทึกการแข่งขันถูกบันทึกรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ไว้แล้ว และก่อนที่จะลงนามในใบบันทึกให้แจ้งผู้ควบคุมการตัดสินได้ทราบถึงกรณีจะมีการปรับให้แพ้ (โดยจะต้องดำเนินการเสียงเหรียญ, เป่านกหวีดให้ผู้เล่นที่มาปรากฏตัวเริ่มใช้เวลาอบอุ่นร่างกาย เป่านกหวีดหมดเวลาอบอุ่นร่างกาย แล้วจึงเป่านกหวีดเพื่อเริ่มการแข่งขัน ถ้าถึงเวลานั้นทีมที่เข้าแข่งขันยังไม่พร้อมจะถูกปรับให้แพ้)

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องทำตามคำแนะนำของผู้ควบคุมการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ที่ยกเว้นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่และผู้เล่นในสถานการณ์นั้น ๆ

5) แต่ละทีมมีผู้เล่นได้ 2 คน , ไม่มากกว่า, และไม่น้อยกว่า ฉะนั้นจึงไม่มีการเปลี่ยนตัวผู้เล่น ไม่มีผู้เล่นสำรอง (กติกาข้อ 7.3.1, 15.2.2)

6) ผู้เล่นจะเคลื่อนที่ไปที่ใดก็ได้ในแดนของตนเอง โดยไม่มีการผิดตำแหน่งในขณะที่ผู้เล่นทำการเสิร์ฟลูก

หมายเหตุ : ในขณะที่ผู้เล่นจะทำการเสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องเฝ้าดูผู้เล่นทั้งสองทีมเพื่อช่วยผู้ตัดสินที่ 1 แต่โดยปกติแล้วผู้ตัดสินที่ 2 จะมีหน้าที่ดูแลผู้เล่นฝ่ายรับ

7) ถ้าผู้เล่นที่ไม่ถูกต้องมาทำการเสิร์ฟจะถือว่าผิดกติกา จะมีการลงโทษโดยเสียสิทธิในการเสิร์ฟ (เสียคะแนน) แต่ถ้าหากว่าการเสิร์ฟนั้นดำเนินการไปอย่างถูกต้องตามการแจ้งของผู้บันทึกในกรณีเช่นนี้ถือว่าผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ผิดพลาด

หมายเหตุ : ถ้าไม่มีการแจ้งลำดับการเสิร์ฟที่ผิดพลาด (ตัวอย่างเช่น แจ้งล่าช้าหรือแจ้งไม่ถูกต้องโดยผู้บันทึก) ให้ถือว่าลำดับการเสิร์ฟนั้นถูกต้องให้ดำเนินการเล่นต่อไปและทำการเสิร์ฟใหม่

8. ลักษณะของการเล่น (SATES OF PLAY)

1) ลูกบอลจะอยู่ในการเล่นเมื่อผู้เล่นสัมผัสลูกบอลหลังจากการเป่านกหวีดให้เสิร์ฟจากผู้ตัดสินที่ 1
2) ลูกบอลจะออกจากการเล่น (ลูกตาย) เมื่อได้ยินเสียงนกหวีดจากผู้ตัดสินคนใดคนหนึ่ง ผู้ตัดสินจะเป่านกหวีดทันทีที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น (ลูกดี หรือลูกออก)

3) ผู้ตัดสินต้องจำไว้เสมอว่าแม้ลูกบอลจะออกไปอยู่นอกเส้นทั้งหมด แต่ลูกบอลนั้นจะเป็นลูก “ลง” ถ้าลูกบอลได้สัมผัสกับเส้นสนามโดยลูกบอลตกถูกเส้นสนามแล้วไหลไปตามพื้นทราย (กติกาข้อ 8.3)

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องระมัดระวังเส้นสนามที่อาจจะสั้นเนื่องจากลูกบอลตกใกล้เส้น กรณีเช่นนี้จะไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เพราะขึ้นอยู่กับลูกบอลสัมผัสเส้นสนามจริง ๆ หรือไม่

หมายเหตุ : หัวหน้าทีมไม่มีสิทธิร้องขอให้ผู้ตัดสินทำการพิสูจน์รอยบอล (Ball mark) เฉพาะผู้ตัดสินที่ 1 เท่านั้นที่จะเป็นผู้ตัดสินใจหากมีข้อสงสัยว่าลูกบอลนั้น “ลง” หรือ “ออก” และให้ปฏิบัติตามขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลอย่างเคร่งครัด (ให้ศึกษาขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอล)

4) ลูกบอล “ออก” เมื่อข้ามพื้นที่ว่างใต้ตาข่ายไปแล้วอย่างสมบูรณ์หรือระหว่างแนวสมมุติของเสาอากาศ ในกรณีนี้ผู้ตัดสินต้องให้สัญญาณมือชี้ลงใต้ตาข่าย (รูปภาพที่ 9/22)

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้รับผิดชอบต่อการเป่านกหวีดและให้สัญญาณเมื่อลูกบอลได้ลอดใต้ตาข่ายไปยังฝ่ายตรงข้ามโดยสมบูรณ์แล้ว (กติกาข้อ 23.3.2.6)

9. การเล่นลูกบอล (PLAYING THE BALL)

1) ในการเล่นลูก ผู้เล่นมีสิทธิที่จะเล่นลูกบอลนอกเขตพื้นที่การเล่น (Free Zone) ได้ (ยกเว้นลูกเสิร์ฟ) และลูกบอลอาจถูกนำกลับมาเล่นได้จากจุดใดนอกเขตพื้นที่การเล่นลูก

2) แต่ละทีมจะถูกลูกบอลได้มากที่สุด 3 ครั้ง เพื่อส่งลูกบอลให้ข้ามตาข่าย ถ้าผู้เล่นทีมเดียวกันสองคน ถูกลูกบอลพร้อม ๆ กันให้นับว่าถูกลูกบอลสองครั้ง (ยกเว้นเมื่อทำการสกัดกัน) และผู้เล่นคนใดคนหนึ่งสามารถ สัมผัสลูกบอลได้ในครั้งที่ 3

3) ถ้าผู้เล่นทั้งสองทีมถูกลูกบอลพร้อมกันเหนือตาข่าย และยังคงเล่นลูกนั้นต่อไปได้ ทีมที่รับลูกนั้น สามารถถูกลูกบอลได้อีก 3 ครั้ง

4) ถ้าลูกบอลออกนอกสนามหลังจากการสัมผัสลูกบอลพร้อม ๆ กันเหนือตาข่าย ถือว่าทีมด้านตรงข้ามผิดกติกา ถ้าการสัมผัสพร้อม ๆ กันเป็นสาเหตุให้ลูกบอลถูกเสียดอากาศจะให้เล่นใหม่

หมายเหตุ : ในสถานการณ์การเล่นแบบนี้จะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ถ้าเป็นการพักลูกเหนือตาข่ายพร้อม ๆ กัน ไม่ถือว่าเป็นการทำผิดกติกา และหลังจากการสัมผัสลูกบอลแบบนี้ลูกบอลอาจจะออกนอกสนามหรือสัมผัสเสียดอากาศ

5) ถ้าผู้เล่นสัมผัสลูกบอลพร้อม ๆ กันเหนือตาข่ายและทั้งสองทีมพักบอล การเล่นลูกสามารถเล่นต่อไปได้

6) ภายในบริเวณพื้นที่เล่นลูกไม่อนุญาตให้ผู้เล่นอาศัยการช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทีมหรือสิ่งอื่นใด เพื่อให้ถึงลูกบอล (กติกาข้อ 9.1.3)

7) ลูกบอลสามารถเล่นด้วยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายได้ (ยกเว้นการเสิร์ฟ)

8) ลูกบอลต้องถูกตีออกไปอย่างชัดเจนโดยไม่มีกรจับหรือโยนลูกบอล และลูกบอลสามารถสะท้อนกลับมาในทิศทางใดก็ได้ (ข้อยกเว้นดูกติกา ข้อ 9.2.2.1 และ 9.2.2.2)

9) ลักษณะของการเล่นลูกบอลด้วยปลายนิ้ว ลูกบอลจะต้องถูกเล่นเป็นจังหวะเดียวอย่างรวดเร็ว โดยไม่มีการดูลูกบอลเอาไว้ในมือทั้งสองข้าง และการเล่นลูกบอลนั้นจะต้องไม่มีการพักลูกอยู่ในมือของผู้เล่น

หมายเหตุ : ลักษณะโดยทั่วไปของการเล่นลูกบอลด้วยปลายนิ้ว ลูกบอลจะถูกดูติดตลงมากับมือของผู้เล่น การกระทำในลักษณะเช่นนี้จะต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ผู้ตัดสินจะต้องพิจารณาให้แน่ใจและชัดเจนว่า “ลูกบอลถูกดูติดตลงมา” หรือมีการสัมผัสกับลูกบอลด้วยเวลาที่นานเกินปกติ อันจะเป็นผลให้พิจารณาได้ว่าเป็นการเล่นที่ผิดกติกา

หมายเหตุ : มีวิธีการเซตลูกและรับลูกที่หลากหลายในการเล่นวอลเลย์บอลชายหาด ผู้ตัดสินต้องเข้าใจธรรมชาติของการเล่นลูกเหล่านั้น และศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานของการสัมผัสและการปล่อยลูกบอล โดยเน้นจังหวะที่ถูกต้องและระยะเวลาอันรวดเร็วในการสัมผัสลูกบอล โดยไม่คำนึงว่าลูกบอลหมุนหรือไม่อย่างไร แต่ให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอย่างชัดเจน โดยให้ผู้ตัดสินพิจารณาจากความแตกต่างของจังหวะและระยะเวลาที่มือทั้งสองข้างสัมผัสลูกบอล

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องนำกติกามาใช้อย่างสอดคล้องกันเกี่ยวกับจังหวะและเวลาที่ใช้ในการสัมผัสลูกบอล และพยายามรักษาเกณฑ์มาตรฐานในการตัดสินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่เฉพาะในการตัดสินแต่ละคู่ แต่ควรจะเป็นมาตรฐานในแต่ละวันและในการแข่งขันทุก ๆ รายการตลอดไป

10) ในการป้องกันจากการรุกที่รุนแรงด้วยปลายนิ้วลูกบอลอาจจะถูกพักลูกได้เล็กน้อย ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงการรุกที่รุนแรงคือเวลาอันฉับพลันที่ผู้ป้องกันต้องเข้าไปเล่นลูกบอลถ้าผู้ป้องกันลูกมีเวลานานพอที่จะตัดสินใจหรือตอบสนองต่อการเล่นโดยการเปลี่ยนเทคนิคการเล่นลูกได้ทัน จะถือว่าไม่ใช่การรุกที่รุนแรง อย่างไรก็ตามผู้ตัดสินจะต้องมีความมั่นใจ 100 เปอร์เซ็นต์ ก่อนจะเป็นกหวีดสำหรับความผิดกติกาในกรณีนี้

หมายเหตุ : กรณีนี้อาจนำไปประยุกต์ใช้กับทีมที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งที่สองซึ่งมาจากการสกัดกันโดยลูกบอลที่มาจากการเล่นสัมผัสลูกบอลเพียงเล็กน้อยของผู้สกัดกันและลูกบอลยังคงพุ่งมาอย่างรุนแรง ในกรณีนี้ให้ถือว่ายังเป็นการป้องกันจากการรุกที่รุนแรง

หมายเหตุ : การรุกที่รุนแรงจากฝ่ายรุกนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องมาจากผู้เล่นที่กระโดดตบลูกเท่านั้น อาจจะมาจากผู้เล่นที่ยืนอยู่บนพื้นสนามก็ได้ ดังนั้นผู้ตัดสินจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเล่นลูกบอลที่รุนแรงอย่างชัดเจนและเข้าใจธรรมชาติของลูกบอลในขณะที่ข้ามตาข่ายหลังจากสัมผัสกับผู้ป้องกันหรือตาข่าย

11) อาจจะมีการสัมผัสลูกบอลอย่างต่อเนื่องเกิดขึ้นได้ เมื่อพยายามจะเล่นลูกบอลหลังจากการสัมผัสลูกบอลครั้งแรกแล้ว ยกเว้นการเล่นลูกด้วยปลายนิ้ว

ข้อยกเว้น : การตบลูกที่รุนแรงให้ดู (กติกา ข้อ 9.2.2.1)

10. ลูกบอลที่บริเวณตาข่าย (BALL AT NET)

1) กติกาข้อ 10.1.2 ให้สิทธิแก่ผู้เล่นในการเข้าไปเล่นลูกในเขตพื้นที่การเล่นลูกของฝ่ายตรงข้ามได้ถ้าไม่เป็นการกีดขวางการเล่น ดังนั้นผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้นจะต้องมีความเข้าใจกติกาข้อนี้เป็นอย่างดี ในระหว่างการแข่งขัน ผู้เล่นสามารถนำลูกบอลกลับมาเล่นได้ก็เมื่อเพื่อนร่วมทีมตีลูกบอลออกนอกเส้าอากาศโดยไม่ผ่านเข้าไปในแนวเขตข้ามตาข่าย โดยลูกบอลที่ข้ามกลับมาจะต้องข้ามทางด้านนอกของแนวเขตข้ามตาข่ายทางด้านเดียวกัน หากลูกบอลที่ผ่านเข้าไปภายในเส้าอากาศอย่างสมบูรณ์แล้ว ถือว่าเป็นการนำกลับมาเล่นที่ผิดกติกา ผู้ตัดสินจะต้องเป่านกหวีดเป็นการเล่นผิดกติกาและแสดงสัญญาณเป็นลูกออก

หมายเหตุ : ลูกบอลออกนอกเส้าอากาศต้องอธิบายความหมายได้ว่าผ่านไปในเส้าอากาศอย่างสมบูรณ์หรือบางส่วน (เช่น อยู่เหนือ, นอกเส้าอากาศ) ลูกบอลซึ่งผ่านระหว่างเชือกหรือสายที่ดึงตาข่ายกับเส้าโดยไม่สัมผัสส่วนใด ๆ สามารถนำกลับมาเล่นต่อไปได้ เพราะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ภายนอก

2) การเล่นสามารถเล่นต่อไปได้ หลังจากลูกบอลไปโดนตาข่ายถ้าไม่ใช่เป็นการตีลูกครั้งที่ 3 และยังคงรวมไปถึงเมื่อลูกบอลสัมผัสกับตาข่ายบริเวณเส้าอากาศโดยไม่ถูกเส้าอากาศ

11. ผู้เล่นที่บริเวณตาข่าย (PLAYER AT NET)

1) ผู้เล่นอาจล้ำเข้าไปในที่ว่าง แดน หรือพื้นที่เล่นลูกของฝ่ายตรงข้ามได้ ถ้าไม่เป็นการกีดขวางการเล่นลูกของฝ่ายตรงข้าม (กติกาข้อ 11.2)

2) การกีดขวางบริเวณใต้ตาข่ายเป็นหน้าที่หลักในการตัดสินของผู้ตัดสินที่ 2 ถ้าการสัมผัสนั้นเป็นไปโดยบังเอิญและไม่มีผลต่อการเล่นลูกของผู้เล่นจะถือว่าเป็นการกีดขวาง จึงไม่เป็นการเล่นที่ผิดกติกา

3) การกีดขวางนั้นจะต้องได้รับการลงโทษแม้จะมีได้มีการสัมผัสร่างกายแต่เป็นการกีดขวางอื่น ๆ ผู้เล่นอาจจะพยายามเข้ากีดขวางการเล่นลูกบอลของฝ่ายตรงข้ามอันเป็นเหตุให้ผู้ผู้เล่นอยู่ต้องหลบหลีกเพื่อจะเล่นลูกบอลนั้น

หมายเหตุ : การลงโทษว่าเป็นการกีดขวางนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นสามารถจะเล่นลูกต่อไปได้แต่ถูกขัดขวาง

4) การกีดขวางการเล่นอาจถูกลงโทษได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงตำแหน่งของผู้เล่นในสนามหรือเขตรอบสนาม (FREEZONE) หากผู้ตัดสินเห็นว่าการเปลี่ยนตำแหน่งเพื่อรบกวนผู้เล่นที่พยายามเล่นลูกบอลอยู่ ให้ถือว่าเป็นการทำผิดกติกา

5) เราควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเล่นของผู้เล่นที่ตาข่าย “ผู้เล่นถูกตาข่ายระหว่างเสาอากาศ ในขณะที่กำลังเล่นลูก ถือว่าผิดกติกา ลักษณะในขณะที่กำลังเล่นลูกให้รวมถึง การกระโดด การเล่นลูก (หรือพยายามเล่นลูก) และการลงสู่พื้น”

6) ผู้เล่นคนใดก็ตามที่อยู่ใกล้กับลูกบอลที่กำลังถูกเล่นอยู่ หรือผู้เล่นคนใดที่พยายามจะเล่นลูกบอลให้ถือว่าเป็นการกระทำของการเล่นลูกบอลแม้จะมีได้ทำการสัมผัสลูกบอลก็ตาม โดยต้องใส่ใจต่อสถานการณ์ดังต่อไปนี้

ก. ถ้าผู้เล่นอยู่ในตำแหน่งการเล่นในแดนของตนเอง แล้วลูกบอลที่ถูกส่งมาจากแดนตรงข้ามมาถูกตาข่ายทำให้ตาข่ายไปถูกผู้เล่น กรณีเช่นนี้ถือว่าไม่ผิดกติกา (กติกาข้อ 11.3.3)

ข. ถ้ามีการสัมผัสตาข่ายโดยไม่เจตนาอันเนื่องมาจากสายลมพัดแรงโดยธรรมชาติ ในกรณีเช่นนี้ผู้ตัดสินไม่ควรตัดสินว่าเป็นการเล่นที่ผิดกติกา ควรให้การเล่นดำเนินต่อไป

ค. การสัมผัสตาข่ายของเส้นผมจะไม่ได้มีการพิจารณาว่าเป็นการกระทำผิดกติกา ยกเว้นมีผลกระทบอย่างชัดเจนต่อการเล่นของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามหรือขัดจังหวะการเล่นลูก (เช่นหางเปียไปพักกับตาข่าย)

7. ผู้เล่นจะกีดขวางการเล่นของฝ่ายตรงข้ามในกรณีดังต่อไปนี้คือ

ก. ใช้ตาข่ายที่อยู่ระหว่างเสาอากาศช่วยในการทรงตัวหรือช่วยเหลือในการเล่น

ข. สร้างความได้เปรียบที่ไม่เป็นธรรมซึ่งก่อให้เกิดการได้เปรียบผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามด้วยการสัมผัสตาข่าย

ค. กระทำท่าทางเพื่อขัดขวางต่อความพยายามในการเล่นลูกของฝ่ายตรงข้าม

ง. จับ/ดึงตาข่าย

การกระทำดังกล่าวนี้จะต้องได้รับการเป่านกหวีดว่าเป็นการกระทำผิดกติกา :

เป็นการฟาล์วตาข่าย ถ้าการกระทำนั้นเป็น “การสัมผัสตาข่ายที่เป็นการกีดขวางการเล่น” หรือ

เป็นการกีดขวางการเล่น ถ้าการกระทำนั้นเกี่ยวข้องกับ “การกีดขวางการเล่นที่เข้าไปในพื้นที่ว่างและสนามของทีมตรงข้าม”

8) ตามความเป็นจริงแล้วความสนใจของผู้ตัดสินมักจะเน้นความสนใจไปที่เชือกที่ใช้ผูกดึงตาข่ายใน ส่วนที่เกินกว่า 8.00/8.50 เมตร ตามความยาวที่อยู่นอกตาข่าย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงเสาซึ่งตาข่าย เช่นเดียวกับส่วนที่อยู่นอกเสาอากาศ (ในกรณีตาข่ายยาว 8.50 เมตร) ดังนั้นเมื่อผู้เล่นสัมผัสกับส่วนที่เกิน ออกมาของตาข่าย (แถบบนที่อยู่ทางด้านนอกของเสาอากาศ, เชือกดึงตาข่าย เสาซึ่งตาข่าย ฯลฯ) จะไม่ถูก พิจารณาว่าเป็นการเล่นที่ผิดกติกา เว้นแต่การกระทำนั้นจะส่งผลต่อการกีดขวางการเล่นของทีมตรงข้าม

9) ผู้เล่นที่เจตนาเอื้อมมือข้ามตาข่ายเข้าไปเล่นลูกบอลในแดนของทีมตรงข้าม โดยที่ฝ่ายตรงข้ามยัง ไม่ได้เล่นลูก การเล่นลูกในลักษณะเช่นนี้จะถูกพิจารณาว่าเป็นการเล่นที่ผิดกติกา ในทางกลับกันถ้าลูกบอลถูก ตีมาจากฝ่ายตรงข้ามโดยฝ่ายตรงข้ามไม่มีความพยายามของที่จะมาเล่นลูกนั้นต่อ ในลักษณะนี้จะไม่ถูก ลงโทษว่าทำผิดกติกา (ให้ดูว่าฝ่ายตรงข้ามมีศักยภาพในการเล่นลูกต่อไป หรืออยู่ในตำแหน่งที่จะเล่นลูกนั้น ต่อได้) ให้ดู ข้อ 7 ก ที่กล่าวมาแล้ว)

หมายเหตุ : ในสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นการลงโทษในลักษณะของผู้เล่นจงใจไปสัมผัส ตาข่าย ไม่ใช่ลูกบอลไปถูกตาข่ายแล้วมาถูกผู้เล่น

10) เพื่อให้การตัดสินดำเนินไปอย่างมีคุณภาพต่อทีมที่กำลังเล่นลูกด้วยกันที่หน้าตาข่าย ถือเป็น พื้นฐานและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตัดสินจะต้องเอาใจใส่ในกรณีที่ลูกครูดกับมือของผู้สกัดกั้น

หมายเหตุ : ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างเท่าเทียมกันสำหรับการเล่นลูกหลังจากโดนสกัดกั้นว่าลูกบอลจะ ออกนอกสนาม หรือเล่นต่อไปได้อีกภายหลังที่ได้ทำการสกัดกั้น โดยในกรณีนี้จะถือเป็นการเล่นลูกบอลครั้งที่ หนึ่งของทีม

11) เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกันของผู้ตัดสินทั้งสองคน ให้แบ่งส่วนของ การปฏิบัติงานดังนี้ ผู้ตัดสินที่ 1 ให้ - พิจารณาเกี่ยวกับการสัมผัสหลังการรุก, เน้นในการมองดูตามพื้นที่ความ ยาวของตาข่ายทั้งหมด (มองจากแถบขาวด้านบนไปยังแถบขาวด้านล่าง) มองตาข่ายทางด้านของฝ่ายรุก ส่วน ผู้ตัดสินที่ 2 จะเน้นในการมองดูด้านความยาวของตาข่ายทั้งหมดด้านผู้สกัดกั้น

12. การเสิร์ฟ (SERVICE)

1) ในแต่ละทีมจะมีการจัดลำดับการเสิร์ฟของทีมตนเองซึ่งต้องใช้ไปตลอดทั้งเซต ผู้ช่วยผู้บันทึกจะต้อง ชูป้ายบอกหมายเลข (1 หรือ 2) เพื่อแสดงผู้เสิร์ฟที่ถูกต้อง ผู้ตัดสินจะต้องจัดการการกับลำดับการเสิร์ฟที่ไม่ ถูกต้องก่อนที่จะเป่านกหวีดสั่งให้ทำการเสิร์ฟ เพราะฉะนั้นลำดับการเสิร์ฟที่ผิดพลาดจะต้องไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ผู้ เสิร์ฟยืนยันที่จะเสิร์ฟโดยไม่ถูกต้องตามลำดับการเสิร์ฟ ในกรณีนี้จะถือว่าเป็นการผิดลำดับการเสิร์ฟและต้อง ถูกลงโทษ

หมายเหตุ : หากไม่มีการแจ้งลำดับการเสิร์ฟแล้วมีการผิดพลาดเกิดขึ้น (ผลการแจ้งล่าช้าหรือผิดพลาดโดยผู้บันทึก) ต้องมีการจัดการให้ถูกต้องและดำเนินการต่อไปและให้มีการเสิร์ฟใหม่

หมายเหตุ : ขั้นตอนนี้ให้นำมาใช้เฉพาะกรณีที่มีการเสิร์ฟไม่ถูกต้องตามกระบวนการดังนี้ หากมีการเสิร์ฟที่ผิดลำดับการเสิร์ฟโดยทีมที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการเสิร์ฟผิดทีม (ผู้เล่นทีมอื่นเป็นผู้เสิร์ฟ) การเล่นในครั้งนั้นจะต้องยุติลงโดยไม่มีทางได้คะแนน เหตุการณ์เช่นนี้มักจะเกิดขึ้นเสมอในตอนเริ่มเล่นในช่วงต้นของแต่ละเซต

2) ผู้เสิร์ฟไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นตามขั้นตอนการเสิร์ฟในเซตเสิร์ฟ ผู้เสิร์ฟสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระภายในเซตเสิร์ฟ โดยขณะเสิร์ฟหรือกระโดดขึ้นทำการเสิร์ฟลูก ผู้เสิร์ฟจะต้องไม่ถูกพื้นที่สนามหรือบริเวณนอกเซตเสิร์ฟและเท้าของผู้เสิร์ฟจะต้องไม่อยู่ใต้เส้นสนาม หลังจากทำการเสิร์ฟแล้วผู้เสิร์ฟสามารถออกนอกเซตเสิร์ฟหรือเข้าไปภายในสนามได้

หมายเหตุ : ผู้เสิร์ฟลูกไม่จำเป็นต้องอยู่ในเซตเสิร์ฟลูกเพื่อรับลูกบอลสำหรับการเสิร์ฟลูก ไม่มีความจำเป็นที่ผู้เสิร์ฟลูกจะต้องอยู่ในเซตเสิร์ฟเมื่อผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดให้ทำการเสิร์ฟ แต่สามัญสำนึกโดยทั่วไปทีมจะต้องพร้อมแล้ว

หมายเหตุ : หากมีการเปลี่ยนผู้เสิร์ฟหลังจากสิ้นสุดการเล่นลูก ช่วงเวลาระหว่างการเล่นจะใช้เวลาไม่เกิน 12 วินาที โดยในช่วง 12 วินาทีผู้ตัดสินอาจยอมให้ผู้เล่นได้เตรียมการในช่วงก่อนเสิร์ฟด้วยการกระทำกิจกรรมที่เคยทำอยู่เป็นประจำ (เช่น เช็ดแว่นตา พูดคุยกับเพื่อนร่วมทีม บัดพื้นทรายให้เรียบ ดึงเส้นสนามให้ตรง) ก่อนที่จะเดินเข้าไปในพื้นที่เซตเสิร์ฟ ผู้ตัดสินจะต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่าผู้เสิร์ฟลูกยอมรับลูกบอลทันทีที่เดินเข้าไปใกล้เซตเสิร์ฟ การปฏิเสธหรือการละเว้นในการรับลูกบอลจากเจ้าหน้าที่เก็บบอลจะต้องถูกพิจารณาให้เป็นการถ่วงเวลาทันที

3) ผู้ตัดสินต้องมีความเข้าใจว่า ถ้าหากเส้นสนามเคลื่อนที่เพราะถูกทรายอัดจากการเสิร์ฟลูกของผู้เสิร์ฟไม่ถือว่าเป็นการทำผิดกติกา

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 1 ควรจะใช้ความรอบคอบในการตัดสินเกี่ยวกับการผิดกติกานี้โดยอาศัยการปฏิบัติหน้าที่และให้สัญญาณของผู้กำกับเส้นเป็นสำคัญ

4) ผู้เสิร์ฟมีสิทธิ์ในการเสิร์ฟเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีการพยายามเสิร์ฟ (กติกาข้อ 12.4.6 และ ข้อ 12.4.7)

หมายเหตุ : มีผู้เล่นหลาย ๆ คนมักจะปล่อยลูกบอลออกจากรมมือก่อนที่จะโยนลูกบอลเพื่อทำการเสิร์ฟลูก ดังนั้นผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพิจารณาให้เข้าใจอย่างชัดเจนต่อเจตนาของผู้เสิร์ฟ

5) ลูกเสิร์ฟสัมผัสกับตาข่ายไม่ถือว่ามีผิดกติกา

6) ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องเอาใจใส่ต่อการก้ำกั๊วระหว่างที่ผู้เล่นจะทำการเสิร์ฟ หากมีผู้เล่นของทีมเสิร์ฟทำการยกแขนบอกไปมา กระโดด หรือเคลื่อนที่ไปทางด้านข้างเพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายรับได้เห็นผู้เสิร์ฟ และลูกบอลได้ผ่านทิศทางนั้น (เงื่อนไขครบทั้งสองอย่างนี้คือ ลักษณะการกระทำของผู้เล่น/ ตำแหน่งของผู้เล่น จึงจะถูกต้องตัดสินว่าเป็นการก้ำกั๊ว)

13. การรุก (ATTACK-HIT)

1) การแบมือผลักหรือหรือพาลูกบอลด้วยปลายนิ้วไปยังแดนตรงข้ามถือว่าการเล่นที่ผิดกติกา แต่การกระทบลูกบอลด้วยปลายนิ้วหรือใช้ข้อนิ้ว (knuckles) โดยนิ้วหรือข้อนิ้วไม่แยกจากกัน ถือว่าสามารถทำได้

หมายเหตุ : ในกรณีของการเล่นลูกด้วยปลายนิ้ว ผู้ตัดสินจะต้องพิจารณาอย่างเคร่งครัดว่า ปลายนิ้วที่สัมผัสลูกบอลนั้น เคลื่อนที่ตามลูกบอลหรือไม่

หมายเหตุ : มีข้อควรระวังเมื่อและพิจารณาให้รอบคอบเมื่อผู้เล่นสัมผัสบอลครั้งแรกด้วยนิ้วมือ และผลักลูกบอลเข้าไปสู่การสกัดกั้นทำให้เกิด “การพักลูก” เหนือตาข่าย ในกรณีนี้ถือว่าการสัมผัสลูกบอลครั้งแรกเป็นการทำผิดกติกาและต้องลงโทษ หากทั้งสองทีมทำการสัมผัสลูกบอลพร้อมกันอันนำไปสู่การพักลูก (เหนือตาข่าย) การปฏิบัติเช่นนี้ไม่ถือว่าการทำผิดกติกา และผู้ตัดสินต้องอนุญาตให้การเล่นดำเนินต่อไป

2) ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามจะต้องไม่ทำการรุกระหว่างการเสิร์ฟ ในขณะที่ลูกบอลลอยอยู่เหนือตาข่าย ซึ่งถือว่าการกระทำที่ผิดกติกา

3. ผู้เล่นอาจทำการรุกโดยสมบูรณ์ด้วยการเล่นลูกมือบนด้วยปลายนิ้ว (ซึ่งทิศทางของลูกบอลจะต้องเป็นแนวเดียวกันและตั้งฉากกับหัวไหล่) โดยสามารถไปได้ทั้งทางด้านหน้าและด้านหลัง

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องสังเกตแนวหัวไหล่ของผู้เล่นในขณะที่สัมผัสลูกบอล และผู้เล่นเองก็จะต้องวางระดับแนวหัวไหล่ไว้ก่อนการสัมผัสบอล

14. การสกัดกั้น (BLOCK)

1) การสกัดกั้น คือ การกระทำของผู้เล่นที่อยู่ชิดตาข่าย เพื่อป้องกันลูกบอลที่มาจากทีมตรงข้ามโดยยืนมือสูงชันกว่าขอบบนของตาข่าย (กติกา 14.1.1) ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายผู้เล่นที่สัมผัสลูกบอลไม่จำเป็นต้องสูงกว่าตาข่าย แต่ขณะที่ผู้เล่นสัมผัสลูกบอลนั้นจะต้องมีบางส่วนของร่างกายสูงกว่าตาข่ายจึงจะถือว่าการสกัดกั้น

2) การถูกลูกบอลขณะทำการสกัดกั้นนับเป็นการเล่นลูกบอลครั้งที่หนึ่งของทีม

3) ผู้เล่นคนหนึ่งคนใด รวมทั้งผู้ที่สัมผัสลูกบอลจากการสกัดกั้นแล้วสามารถจะเล่นลูกหลังจากการสกัดกั้นนั้นได้ (กติกาข้อ 14.4.2) การสัมผัสลูกครั้งนี้จะนับเป็นการเล่นลูกครั้งที่สองของทีมเนื่องจากการถูกลูกบอลจากการสกัดกั้นนับเป็นการเล่นลูกครั้งที่หนึ่ง (กติกาข้อ 14.4.1)

หมายเหตุ : ไม่อนุญาตให้ทำการสกัดกั้นลูกเสิร์ฟ

15. การหยุดพักการแข่งขัน (INTERRUPTIONS)

1) การขอหยุดพักการแข่งขันคือช่วงเวลาระหว่างการเล่นลูกที่เสร็จสิ้นลงแล้วและผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดเพื่อให้มีการเสิร์ฟครั้งต่อไป และการหยุดพักระหว่างการแข่งขันจะได้รับการอนุญาตเฉพาะการขอเวลานอกเท่านั้น

หมายเหตุ : ระหว่างการหยุดพักการแข่งขันที่ได้รับอนุญาต ผู้เล่นจะต้องไปพักบริเวณม้านั่งของตนเอง

2) ทุกทีมสามารถขอเวลานอกได้เซตละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที โดยการใช้เวลาออกแต่ละครั้งต้องไม่น้อยกว่า 30 วินาที

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะเริ่มนับเป็นเวลานอกหลังจากได้เป่านกหวีดพร้อมกับแสดงสัญญาณเป็นเวลานอกแล้ว

หมายเหตุ : ลำดับขั้นตอนของการขอเวลานอกในแต่ละครั้งควรเป็นไปตามแนวปฏิบัติดังนี้

- เดินออกจากสนาม 15 วินาที (เริ่มนับเวลาตามขั้นตอนที่กล่าวไว้)
- เวลาเพื่อหยุดพักของผู้เล่น 30 วินาที
- ผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดเมื่อถึง 45 วินาที และแสดงสัญญาณให้ผู้เล่นเดินเข้าสู่สนาม
- ผู้ตัดสินที่ 2 เร่งให้ผู้เล่นกลับมายังสนาม
- ใช้เวลาอีกประมาณ 15 วินาที สำหรับให้ผู้เล่นเดินกลับเข้าสู่สนามและเตรียมพร้อมสำหรับการเสิร์ฟและการรับลูกเสิร์ฟในครั้งต่อไป

- รวมเวลาทั้งหมดไม่ควรเกิน 1 นาที

3) หัวหน้าทีมสามารถร้องขอเวลานอกได้เมื่อลูกบอลออกจากการเล่นและก่อนการให้สัญญาณเสิร์ฟ และจะต้องแสดงสัญญาณมือในการขอเวลานอก หากหัวหน้าทีมไม่ได้แสดงสัญญาณมือ ผู้ตัดสินสามารถปฏิเสธคำขอเวลานอกและให้การเล่นดำเนินต่อไปอย่างทันที

4) ผู้ตัดสินจะต้องไม่ยอมรับคำร้องขอจากผู้เล่นที่ไม่ใช่หัวหน้าทีม ถือว่าเป็นการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกา คำร้องขอนี้จะถูกปฏิเสธโดยไม่มีการลงโทษ เว้นเสียแต่ได้กระทำซ้ำอีก ดังนั้นหากผู้เล่นไม่ได้กระทำซ้ำ ผู้ตัดสินไม่ต้องเตือนด้วยใบเหลืองหรือลงโทษเป็นการถ่วงเวลา

หมายเหตุ : อย่างไรก็ตามไม่มีกติกาดใดที่ระบุว่าไม่สามารถร้องขอเวลานอกที่ถูกต้องตามกติกาจากหัวหน้าทีมในระหว่างการหยุดพัก ดังนั้นผู้ตัดสินอาจยอมรับคำร้องขอของหัวหน้าทีมในกรณีเช่นนี้ได้

การให้เวลานอกทางเทคนิค (TTO) ในเซตที่ 1 และ เซตที่ 2 จะเกิดขึ้นเมื่อผลรวมของคะแนนเป็น 21 คะแนน

หมายเหตุ : ให้ผู้ช่วยผู้บันทึกเป็นผู้ให้สัญญาณเริ่มต้นและหมดเวลานอกทางเทคนิค (TTO) ด้วยสัญญาณออกหรือระฆัง สำหรับผู้เล่นทั้งสองทีมให้ดำเนินการหยุดพักเหมือนเวลานอก

หมายเหตุ : เมื่อหมดเวลาของการหยุดพักทางเทคนิคแล้ว ให้ผู้เล่นทุกทีมเดินกลับเข้าสู่สนามให้เร็วที่สุด สำหรับผู้ตัดสินที่ 2 ให้เป่านกหวีดและให้สัญญาณเปลี่ยนแดน

16. การถ่วงเวลาการแข่งขัน (GAME DELAYS)

1) ตัวอย่างของการถ่วงเวลาการแข่งขัน

- ก. ยึดช่วงเวลาของการเล่นออกไปเกิน 12 วินาทีโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ข. พยายามที่จะทำให้เกิดการล่าช้าในการเข้าไปประจำที่ในสนามแข่งขัน
- ค. ทำการโต้เถียงกับผู้ตัดสินหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับลักษณะการเล่นหรือการลงโทษ
- ง. ยึดเยื่อในการโต้เถียงกับผู้ตัดสินหรือเจ้าหน้าที่โดยหัวหน้าทีมเกี่ยวกับการตีความกติกาหรือการนำมาใช้ หรือปฏิเสธที่จะแข่งขันต่อภายหลังจากผู้ตัดสินได้ให้คำอธิบายไปแล้ว
- จ. ยึดเวลาในการใช้เวลานอกให้นานขึ้น หรือเปลี่ยนแดนล่าช้า
- ฉ. ทำการร้องขอที่ผิดกติกาซ้ำอีกในเซตเดียวกัน
- ช. ร้องถามจำนวนครั้งของเวลานอกที่ใช้แล้วซ้ำอีก

หมายเหตุ : มีกลวิธีอย่างหลากหลายของผู้เล่นที่พยายามใช้เพื่อถ่วงเวลา ดังนั้นผู้ตัดสินจะต้องวินิจฉัยอย่างรอบคอบและระมัดระวังในการควบคุมช่วงเวลาการเล่นลูกในแต่ละครั้ง ผู้ตัดสินจะต้องประยุกต์ใช้กติกาเกี่ยวกับการตักเตือนและการลงโทษสำหรับกลยุทธ์ของผู้เล่นที่ชอบถ่วงเวลาอยู่เสมอ

2. ผู้ตัดสินจะต้องดำเนินการให้ผู้เล่นเข้าสู่ตำแหน่งการเล่นสำหรับการเสิร์ฟหรือรับลูกเสิร์ฟในช่วงระยะเวลาของการเล่นลูกแต่ละครั้งไม่เกิน 12 วินาที อย่างไรก็ตามบางครั้งอาจขยายออกไปถึง 15 วินาทีได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการแข่งขัน ซึ่งจะใช้ในกรณีที่สภาพอากาศที่รุนแรง เช่น มีความชื้นหรือร้อนจัด ระยะเวลาระหว่างการเล่นลูกแต่ละครั้งอาจสั้นได้ลงถ้าผู้เล่นทั้งสองทีมมีความพร้อมแล้ว

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 1 อาจยินยอมให้เกิดการล่าช้าระหว่างช่วงการเล่นลูกได้ หากเห็นว่าถ้าจะไม่อนุญาตแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือเป็นภัยต่อผู้เล่น หรือลดภาวะความตึงเครียด ด้วยการสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีม หรือการใช้ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น การใช้ช่วงระหว่างการเล่น 12 วินาที เป็นการประยุกต์ใช้เพื่อไม่ให้ผู้เล่นทำการถ่วงในช่วงจบการเล่นลูกแต่ละครั้งนานเกินไป

หมายเหตุ : โดยทั่วไปแล้วผู้เล่นจะต้องพร้อมเข้าสู่การเล่นทันที แต่ถ้ามีการขอใช้ผ้าเช็ดตัวหรือผ้าเช็ดแขนและอื่น ๆ ผู้เล่นจะต้องทำทันทีที่จบช่วงการเล่นลูกในแต่ละครั้ง เพื่อจะได้เข้าสู่การเตรียมพร้อมด้วยการเสิร์ฟหรือรับลูกเสิร์ฟซึ่งโดยทั่วไปจะใช้เวลาไม่เกิน 8 วินาที

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินควรใช้การเตือนด้วยวาจาเป็นเบื้องต้นเมื่อมีการถ่วงเวลาเล็กน้อยระหว่างการเล่น (พยายามเร่งให้ทีมกลับเข้าสู่การเล่นในครั้งต่อไป) แต่ถ้ายังมีการกระทำอันเป็นการถ่วงเวลาอย่างต่อเนื่องจะต้องมีการลงโทษ

3. ผู้ตัดสินจะต้องปฏิเสธความพยายามใด ๆ ของหัวหน้าทีมเพื่อที่หรือเกี่ยวกับการตัดสินใจในการตัดสินที่เกี่ยวกับการดำเนินการเล่นหรือการลงโทษที่ได้ประพาศติผิด

หมายเหตุ : ในกรณีเช่นนี้หากผู้เล่นเรียกร้องผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องลงโทษอย่างทันทีโดยถือเป็นการถ่วงเวลาโดยทีม

4. เมื่อมีการอธิบายถึงการตีความหรือการประยุกต์ใช้กติกาในการตัดสินให้แก่หัวหน้าทีมแล้ว ผู้ตัดสินควรอธิบายให้มีความชัดเจนและกระชับ โดยใช้คำศัพท์เทคนิคเป็นภาษาอังกฤษ(ระดับนานาชาติ) ที่ถูกต้อง

และเพื่อความเหมาะสมอาจใช้สัญญาณมือประกอบด้วยก็ได้ หากผู้เล่นยังยืนยันที่จะตีความให้ถามว่าต้องการเข้าสู่ขั้นตอนของการประท้วงอย่างเป็นทางการหรือไม่

หมายเหตุ : ไม่อนุญาตให้มีการกระทำที่ล่าช้าอีกต่อไป และต้องให้ผู้เล่นกลับเข้าสู่การแข่งขันต่อไปอย่างทันที หากในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำอธิบายของผู้ตัดสิน ผู้เล่นมีสิทธิที่จะทำการประท้วงอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะต้องทำในทันที

5. การลงโทษช่วงเวลาในครั้งแรกของแต่ละทีมให้ใช้การลงโทษด้วยการเตือน (ใบเหลือง)

หมายเหตุ : ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการเล่นต่อไป หลังจากที่ผู้บันทึกได้ลงบันทึกข้อมูลลงในใบบันทึกโดยผ่านการดูแลจากผู้ตัดสินที่ 2 แล้ว จะต้องแน่ใจว่ามีการทำเครื่องหมายกากบาทลงในช่องการเตือนช่วงเวลาของทีมนั้นเรียบร้อยแล้ว

6. การลงโทษช่วงเวลาเป็นครั้งที่ 2 หรือครั้งต่อ ๆ ไปของทีมเดิมในนัดเดียวกันจะถูกลงโทษเป็นการถาวร (ใบแดง)

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องแจ้งข้อมูลต่อผู้ตัดสินที่ 1 ในกรณีที่มีการเตือนเกี่ยวกับการถาวรเวลาของทีมนั้นไปแล้ว

7. กติกา ข้อ 15.11.2 ระบุว่า “การขอเวลานอกผิดกติกาที่ไม่มีผลต่อการถาวรเวลาการแข่งขัน จะได้รับการปฏิเสธโดยไม่มีกรลงโทษใด ๆ”

หมายเหตุ : ยังไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นเกี่ยวกับกรชี้แจงตามกติกาข้อนี้ ถ้าหากก่อนหน้านี้มีการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกาซึ่งกระทำโดยทีมเป็นครั้งแรก ทีมจะถูกพิจารณาเป็น “การขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกา” กรณีนี้ยังไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าก่อนหน้านี้ทีมมีการกระทำที่ก่อให้เกิดการล่าช้า ทีมจะต้องถูกเตือนหรือลงโทษเป็นการถาวรเวลา หลังจากมีการเตือนช่วงเวลา (ใบเหลือง) หรือลงโทษช่วงเวลา (ใบแดง) เกี่ยวกับการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกาแล้ว จะต้องมีการลงโทษและบันทึกไว้ในใบบันทึกการแข่งขัน

17. การขอหยุดการแข่งขันที่ได้รับการยกเว้น (EXCEPTIONAL GAME INT ERUPTIONS)

1) หากผู้ตัดสินเห็นว่าผู้เล่นได้รับบาดเจ็บระหว่างการเล่นและอาจเป็นอันตรายมากขึ้นถ้าให้เล่นต่อไป ให้ผู้ตัดสินเป่านกหวีดทันทีเพื่อหยุดการเล่น แล้วให้เริ่มเล่นใหม่

2) ผู้เล่นที่บาดเจ็บจะมีเวลาในการปฐมพยาบาลมากที่สุด 5 นาที เพียงครั้งเดียวในการแข่งขันนัดนั้น แต่การรักษาอาการบาดเจ็บนั้นควรจะได้รับดำเนินการให้มีการล่าช้าให้น้อยที่สุด การเริ่มต้นนับเวลาที่ใช้ในการพักรักษาอาการบาดเจ็บให้เริ่มต้นเมื่อแพทย์อย่างเป็นทางการมาถึงและเข้ามารักษาอาการบาดเจ็บ เมื่อได้รับการรักษาอาการบาดเจ็บเรียบร้อยแล้วผู้เล่นไม่สามารถเล่นต่อไปได้ ให้ถือว่าทีมนั้นไม่พร้อมในการแข่งขัน (กติกาข้อ 6.4.3)

หมายเหตุ : เฉพาะผู้เล่นเท่านั้นที่สามารถตัดสินใจว่าเขาพร้อมที่จะเล่นต่อไปได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามในกรณีนี้ แพทย์ที่เป็นทางการสามารถปฏิเสธในการขอกลับเข้ามาเล่นต่อของผู้เล่นที่บาดเจ็บได้

3. ผู้ตัดสินควรตระหนักถึงสถานการณ์ที่นำไปสู่การบาดเจ็บ และผู้ตัดสินควรร้องถามผู้เล่นถึงความ ต้องการเกี่ยวกับบุคลากรทางการแพทย์โดยกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เข้ามาทำการรักษาอาการ บาดเจ็บ

หมายเหตุ : ภายใต้สถานการณ์ทั้งหมดนี้บุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นทางการจะต้องถูกร้องขอให้ มาที่สนามพร้อมกับทำการรักษาอาการบาดเจ็บนั้น และเมื่อทำการรักษาอาการบาดเจ็บเสร็จสิ้นแล้วให้ รายงานผลต่อผู้ตัดสินที่ 1 ด้วย

4. ระยะเวลาของการเริ่มนับเวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บให้เริ่มต้นเมื่อบุคลากรทางการแพทย์ อย่างเป็นทางการมาถึงบริเวณสนาม (ต้องเป็นบุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการที่มีรายชื่ออยู่บน เว็บไซต์ของสหพันธ์) หรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ได้รับการรับรองมาทำการรักษาได้ หรือหาก เป็นกรณีที่ผู้เล่นเลือกที่จะทำการรักษาอาการบาดเจ็บด้วยบุคลากรทางการแพทย์ของทีมตนเอง ให้เริ่มต้นนับ เวลาตั้งแต่ผู้ตัดสินอนุญาต

หมายเหตุ : บุคลากรทางการแพทย์ของทีมที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติอาจ ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในสนามในระหว่างขั้นตอนของการรักษาอาการบาดเจ็บ แม้ว่าผู้เล่นต้องการที่จะรักษา อาการบาดเจ็บโดยบุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการ ในกรณีเช่นนี้ระยะเวลาของการรักษาอาการ บาดเจ็บจะเริ่มต้นเมื่อบุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการเข้ามาถึงสนาม หากบุคลากรทางการแพทย์ ของทีมได้ทำการรักษาอาการบาดเจ็บของผู้เล่นจนเข้าสู่สภาพเป็นปกติ และผู้เล่นแจ้งว่าพร้อมที่ทำการแข่งขัน ต่อได้ หากเป็นเช่นนั้น ผู้ตัดสินไม่จำเป็นต้องรอบุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการ ให้ดำเนินการแข่งขัน ต่อไปที่นั่นและถือว่าผู้เล่นคนนั้นหมดสิทธิ์ในการได้รับการรักษาอาการบาดเจ็บแล้ว

5. เมื่อหมดเวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บแล้ว ให้ผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดและแสดงสัญญาณให้ ผู้เล่นกลับเข้าสู่การเล่น โดยจะไม่มีระยะเวลาให้กับการช่วยเหลือทางการแพทย์ในช่วงของการหยุดการ แข่งขันได้ (การขอเวลานอก เวลารอกทางเทคนิค การพักระหว่างเซต) โดยไม่ก่อให้เกิดการล่าช้าต่อการแข่งขัน

หมายเหตุ : ผู้เล่นที่บาดเจ็บอาจได้รับการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ในช่วงของการหยุดการ แข่งขันได้ (การขอเวลานอก เวลารอกทางเทคนิค การพักระหว่างเซต) โดยไม่ก่อให้เกิดการล่าช้าต่อการแข่งขัน

6. การบาดเจ็บที่มีเลือดไหลจะต้องได้รับการดูแลโดยไม่ใช้เกิดการล่าช้าซึ่งอาจทำได้โดยผู้เล่นหรือผู้ ตัดสิน ถ้ามีเลือดออกเพียงเล็กน้อยให้หยุดพักได้โดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อยและไม่ถือเป็นการรักษาอาการ บาดเจ็บ แต่ถ้ามีเลือดออกมากจะต้องได้รับการดูแลจากแพทย์และให้ถือเป็นการรักษาอาการบาดเจ็บ

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องตรวจสอบและสั่งให้ล้างและเปลี่ยนทันทีหากพบว่าลูกบอลหรืออุปกรณ์ อื่น ๆ มีคราบเลือดเปื้อนติดอยู่

7. ในกรณีที่ผู้เล่นทำให้เกิดการล่าช้าในการแข่งขันด้วยการขอใช้ห้องน้ำ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือเป็นการใช้ เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บของผู้เล่นคนนั้น บุคลากรทางการแพทย์จะถูกเรียกเข้ามาในสนาม ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องไปดูผู้เล่น ส่วนผู้ตัดสินที่ 1 จะดูแลสถานการณ์อย่างใกล้ชิดอยู่ที่บริเวณโต๊ะผู้บันทึก

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนถึงวิธีการและขั้นตอนของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเกี่ยวกับการรักษาอาการบาดเจ็บ บทบาทของผู้ตัดสินที่ 1, ผู้ตัดสินที่ 2, บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการ ผู้ควบคุมการแข่งขัน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของการรักษาอาการบาดเจ็บที่กำหนดโดยสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติอย่างเคร่งครัด

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการแข่งขันอย่างเป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ จะอนุญาตให้ผู้เล่นใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บได้ไม่เกิน 2 ครั้งต่อนักกีฬา 1 คน ภายในระยะเวลา 12 เดือน ซึ่งนักกีฬาจะต้องรับรู้เกี่ยวกับจำนวนครั้งของการรักษาอาการบาดเจ็บที่ได้ใช้มาแล้ว และหากมีการใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้จะต้องถูกปรับเงินตามที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้กำหนดไว้ (ให้ศึกษาเพิ่มเติมจากคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ)

8. สำหรับการแข่งขันในรายการของ FIVB, การแข่งขันระดับโลกและรายการแข่งขันที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง ผู้เล่นแต่ละคนจะได้รับอนุญาตให้ใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บได้มากที่สุดไม่เกิน 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 12 เดือน โดยนักกีฬาจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการรับทราบว่าเขาได้ใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บไปแล้วกี่ครั้ง ทำยที่สุดแล้วหากมีการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บเพิ่มขึ้นอีก ผู้เล่นจะถูกปรับเงินตามธรรมเนียมที่กำหนดไว้โดยสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (ให้ศึกษาเพิ่มเติมจากคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ)

9. ในกรณีที่ผู้เล่นได้รับการถูกปรับเป็นแพ้นเนื่องมาจากการบาดเจ็บที่เกิดจากความสูญเสียทางร่างกายจากความร้อน ความเหนื่อย หรือการเสียเหงื่อ ผู้เล่นจะได้รับการร้องถามจากผู้ตัดสินว่า “คุณมีอาการจากการอาเจียนหรือโรคท้องร่วงหรือไม่ในช่วง 5 วันที่ผ่านมา ข้อมูลนี้จะถูกรายงานไปยังผู้ควบคุมการแข่งขันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ

10. ทุกครั้งที่มีการถูกปรับเป็นแพ้นเนื่องมาจากการบาดเจ็บ (รวมทั้งช่วงก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น) บุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นทางการ และฝ่ายแพทย์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (ที่ได้รับการแต่งตั้งในรายการนั้น) จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของแนวปฏิบัติที่สหพันธ์วอลเลย์บอลได้กำหนดไว้

หมายเหตุ : บุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นทางการ (เจ้าหน้าที่ปฐมพยาบาล, แพทย์ และนักกายภาพบำบัด) จะต้องเพียงพอสำหรับความต้องการในรายการแข่งขันที่มีสนามแข่งขันมากกว่า 1 สนาม

11. ผู้ควบคุมการแข่งขันจะเป็นผู้แจ้งถึงการตัดสินใจขั้นสุดท้ายเพื่อหยุดการแข่งขันหลังจากได้ประชุมร่วมกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันหากเห็นว่าอุณหภูมิ สภาพของแสง หรือสภาพอากาศอาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นหรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถจะดำเนินการแก้ไขให้อยู่ในสภาพปกติได้

12. ผู้ตัดสินที่ 1 มีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในทุกพื้นที่จากภายนอกที่จะทำให้เกิดการรบกวนการเล่น รวมทั้งคณะเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ผู้ชม บุคคลและวัตถุอื่น ๆ (กติกาข้อ 17.2 และ ข้อ 17.3)

18. การหยุดพักและการเปลี่ยนแดน (INTERVALS AND COURT SWITCHES)

1) ในระบบการเล่นแบบมีการได้คะแนนทุกครั้ง (RPS) หลังจากทุก ๆ 7 คะแนน จะต้องมีการเปลี่ยนแดน (5 คะแนนในเซตที่ 3) หากไม่สามารถเปลี่ยนแดนได้เมื่อทำคะแนนรวมกันได้ 7 คะแนน (5 คะแนนในเซตที่ 3) จะต้องเปลี่ยนแดนให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เมื่อลูกบอลออกจากการเล่น โดยไม่ถือเป็นการผิดกติกาหรือหักคะแนนและสามารถเล่นต่อได้หากทีมได้เปลี่ยนแดนอย่างถูกต้องแล้ว

หมายเหตุ : คะแนนของการเปลี่ยนแดนที่เกิดขึ้นจะต้องถูกบันทึกไว้ในใบบันทึกการแข่งขัน แม้ว่าการเปลี่ยนแดนนั้นจะไม่อยู่ในช่วงคะแนนที่ 7 (5 คะแนนในเซตที่ 3)

2) ต้องมีการหยุดพักระหว่างเซต

หมายเหตุ : ระหว่างการหยุดพัก ผู้เล่นจะต้องไปพักยังบริเวณที่เป็นม้านั่งพักของทีมตนเอง

3) ไม่มีการหยุดพักระหว่างการเปลี่ยนแดน ทีมจะต้องเปลี่ยนแดนทันที แต่จะต้องไม่เปลี่ยนแดนก่อนสัญญาณนกหวีดของผู้ตัดสิน

หมายเหตุ : เมื่อผู้เล่นทีมใดเปลี่ยนแดนก่อนสัญญาณนกหวีดของผู้ตัดสิน ผู้เล่นทีมนั้นจะต้องถูกเตือนว่าเป็นการถ่วงเวลา อย่างไรก็ตาม ผู้ตัดสินจะต้องรักษาระยะเวลาให้คงที่ระหว่างช่วงการเล่นลูกกับการเปลี่ยนแดน

4) ช่วงพักระหว่างเซต 1 นาที ระหว่างช่วงพักเซตที่ 2 และเซตตัดสิน ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องลงมาทำการเสียงเหรียญ (กติกาข้อ 7.1)

หมายเหตุ : ช่วงพักระหว่างเซตที่ 1 และ 2 ผู้ตัดสินที่ 1 ควรอยู่บนเก้าอี้ผู้ตัดสิน

5) อาจมีการนำไปปรับใช้ได้ โดยให้ผู้ตัดสินที่ 2 สามารถดำเนินการเสียงเหรียญระหว่างเซตที่ 2 และ 3 (กติกาข้อ 23.2.9)

19. ข้อกำหนดของการดำเนินการแข่งขัน (REQUIREMENTS OF CONDUCT)

1) ผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน จะต้องมีความรู้ คีษากติกา และปฏิบัติตามกติกาของการแข่งขัน วอลเลย์บอลชายหาดอย่างเคร่งครัด

2) ผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องละเว้นจากการกระทำหรือเจตคติที่มุ่งเน้นให้มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ตัดสิน หรือจงใจปกปิดการทำผิดกติกาของทีมตนเอง (กติกาข้อ 19.1.3)

หมายเหตุ : กรณีนี้ให้หมายรวมถึงการเจตนาปกปิดรอยบอลบนพื้นทรายหลังจากผู้ตัดสินเป่านกหวีดหยุดการเล่นแล้ว ดูกติกาข้อ 8.4.4) ดังนั้น ในกรณีที่ผู้เล่นปฏิบัติดังนี้ "ถือว่าเป็นการทำผิดกติกา" ในระหว่างการเล่น หากผู้เล่นพยายามทำพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสิน ผู้เล่นจะต้องถูกเตือน/ ลงโทษตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

3)) ผู้ตัดสินจะต้องเข้าใจว่าตนเองไม่ใช่ตำรวจแต่เป็นผู้อำนวยการแข่งขันในแต่ละนัด ต้องเข้าใจปฏิกิริยาของผู้เล่นซึ่งบางครั้งได้แสดงออกถึงความไม่พอใจที่เป็นไปโดยธรรมชาติของอารมณ์ ผู้ตัดสินต้องวินิจฉัยการแสดงออกทางอารมณ์เช่นนี้ให้เหมาะสมเพื่อรักษาบริบทของการปฏิบัติตัวต่อการแข่งขันของผู้เล่นให้เป็นไปอย่างเหมาะสม (เพื่อดูความสนใจของผู้ชม) อย่างไรก็ตามผู้ตัดสินยังคงนำการลงโทษมาใช้ตาม

กติกาข้อที่ 19.2 โดยผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องประพฤติตนให้สุภาพไม่เฉพาะต่อผู้ตัดสินเท่านั้น แต่ยังต้องปฏิบัติตนที่ดีต่อเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เพื่อนร่วมทีม ฝ่ายตรงข้ามและผู้ชม

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินต้องลงโทษอย่างจริงจังให้มากขึ้นในกรณีที่ผู้เล่นประพฤติตัวไม่เหมาะสมตามที่ได้มีการแสดงอาการไม่ยอมรับอย่างชัดเจนระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้เล่น กรณีนี้ให้รวมถึงกิริยาอาการ น้ำเสียง การกระทำอันรุนแรงต่ออุปกรณ์ (อาทิ ลูกบอลและตาข่าย) และการอภิปรายโต้เถียงที่ยึดอยู่กับเจ้าหน้าที่ ถ้าจำเป็นผู้ตัดสินมีอำนาจที่จะใช้การลงโทษด้วยการประทุพติหยาบคาย (ให้ใบแดง) โดยไม่ต้องมีการเตือนมาก่อน

หมายเหตุ : กรณีที่ผู้เล่นกระทำต่ออุปกรณ์ที่รุนแรงมากเกินไปให้พิจารณาเป็นพฤติกรรมที่หยาบคาย

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและการแข่งขันที่เป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ เมื่อไรก็ตามที่มีการลงโทษหรือลงโทษที่สูงขึ้นจะต้องเสียเงินค่าปรับที่คณะกรรมการละเมิดต่อการต่ออุปกรณ์ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ในสนามแข่งขัน ให้ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ "แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการลงโทษและการจ่ายเงินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ"

20. การประพฤติผิดมารยาทและการลงโทษ (MISCONDUCT AND ITS SANCTIONS)

1) เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ตัดสินจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับระดับของการลงโทษและสามารถนำกติกามาใช้ได้อย่างถูกต้อง (ตามกติกาข้อ 20) โดยเฉพาะการเล่นระบบมีการได้คะแนนทุกครั้ง (RPS) ซึ่งการประพฤติผิดหรือการถ่วงเวลาอาจจะนำไปสู่ความซับซ้อนในการใช้กติกาหรือการบันทึกผลสรุปลงในใบบันทึกการแข่งขัน

2) กติกาข้อ 20.1 เกี่ยวกับ "การประพฤติผิดเพียงเล็กน้อย" ซึ่งยังไม่เข้าข่ายการลงโทษ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 เพื่อป้องกันไม่ให้ทีมเข้าสู่ระดับของการลงโทษ ซึ่งสามารถทำได้ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ให้กล่าวเตือนด้วยวาจาผ่านทางหัวหน้าทีม (ทั้งปฏิกิริยาของบุคคลหรือของทีม) โดยไม่มีการให้ใบใด ๆ และไม่มีกรรมการบันทึกลงในใบบันทึกผลการแข่งขัน ส่วนขั้นตอนที่ 2 เป็นการเตือนอย่างเป็นทางการ โดยให้ใบเหลืองแสดงแก่ผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง (ถือเป็นการเตือนโดยรวมต่อปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น และในกรณีที่ให้ใบเหลืองนี้ควรชี้ให้หัวหน้าทีมได้เห็นด้วย) แสดงถึงเป็นการเตือนอย่างเป็นทางการแต่ยังไม่มีกรรมการลงโทษ แต่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงสมาชิกของทีม (ทุกคนในทีม) ว่าได้สู่ขั้นตอนของการลงโทษแล้ว โดยจะยังไม่มีผลอย่างทันที แต่ต้องบันทึกเอาไว้ในใบบันทึกผลการแข่งขัน

หมายเหตุ : จะเกิดด้วยเหตุผลใดก็ตาม ที่ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องใช้ขั้นตอนการลงโทษสำหรับปฏิกิริยาที่หยาบคาย (เช่น ผู้เล่นถูกลงโทษด้วยใบแดงเนื่องจากลอดตาข่ายไปดูลูกบอล) ซึ่งจะมีผลทำให้ทีมเข้าสู่ขั้นตอนของการลงโทษสำหรับเวลาที่เหลืออยู่ของการแข่งขัน ดังนั้นจากการเตือนอย่างเป็นทางการ หรือการลงโทษใด ๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว จะต้องมีการบันทึกเอาไว้ในใบบันทึกการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องแน่ใจว่าผู้บันทึกได้ทำเครื่องหมายกากบาท "การเตือนอย่างเป็นทางการในช่องทางด้านซ้ายมือของทีมในเซตนั้นแล้ว"

และให้ใช้ขั้นตอนเดียวกันกับทีมอื่นที่อาจจะเกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกัน

3) กติกาข้อ 20.2 ข้อตกลงเกี่ยวกับ "การประพัตติตัวที่ไม่เหมาะสมนำไปสู่การลงโทษ" ตามกติกาข้อนี้ พฤติกรรมที่หยาบคาย น่ารังเกียจ และก้าวร้าว ต้องถูกลงโทษอย่างจริงจัง และผลของการลงโทษต้องถูกนำมาบันทึกไว้ในใบบันทึกการแข่งขันตามลำดับขั้นตอน

4) การลงโทษเกี่ยวกับการประพัตติตัวที่ไม่เหมาะสม จะถูกสะสมไว้เฉพาะในการเล่นแต่ละเซต ผู้เล่นอาจได้รับใบแดง 2 ครั้ง สำหรับพฤติกรรมที่หยาบคายในแต่ละเซต (กติกาข้อ 20.3.1)

หมายเหตุ : สำหรับการลงโทษพฤติกรรมที่หยาบคาย ความประพัตติที่น่ารังเกียจ และการรุกราน ไม่จำเป็นต้องมีการเตือนมาก่อน

หมายเหตุ : ถือเป็นสิ่งสำคัญมาก ที่ผู้บันทึกและผู้ตัดสินจะได้ทำการบันทึกตามลำดับของการประพัตติผิดเล็ก ๆ น้อย ที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน และมีการลงโทษตามเหตุที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้ นำผลไปบังคับใช้ในกรณีที่ได้กระทำซ้ำอีกในการแข่งขันนัดนั้นหรือเซตนั้น (ดูข้อ 2-4 ที่กล่าวไว้ด้านบน)

หมายเหตุ : ในการลงโทษผู้เล่นที่กระทำผิด ควรเรียกผู้เล่นที่กระทำผิดให้ไปบริเวณแท่นยืนของผู้ตัดสินที่ 1

5) ผู้เล่นลอดข้ามตาข่ายเพื่อไปดูรอบบอล จะต้องถูกลงโทษโดยผู้ตัดสินที่ 1 ถือเป็น "การกระทำที่หยาบคาย"

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งในการพิจารณาถึงการเจตนาเตะลูกบอลเมื่อเสร็จสิ้นการเล่นลูก ผู้ตัดสินจะต้องมีความชัดเจนในการแยกแยะระหว่างพฤติกรรมความผิดที่แสดงออกมา (และทำการลงโทษอย่างเหมาะสม) โดยคำนึงถึงเจตนา ระดับ และความรุนแรงของผู้เล่นที่ได้กระทำลงไป

21. ฝ่ายทำหน้าที่ในการตัดสินและการปฏิบัติหน้าที่ (REFEREEING CORPS AND PROCEDURES)

1) ถือเป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ตัดสินต้องให้สัญญาณเมื่อสิ้นสุดการเล่นลูก โดยเฉพาะในกรณี 2 เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นเพื่อการเติมเต็มที่เหมาะสม

1.1 เมื่อแน่ใจว่ามีการทำผิดกติกาอย่างแน่ชัด และมีการรบกวนจากภายนอก และ

1.2 ระบุถึงลักษณะของการกระทำผิด

2) เพื่อแจ้งให้ทราบมีการทำผิดกติกาโดยผู้ตัดสินเป็นผู้เป่านกหวีด (สำหรับผู้ชมทั่วไป และผู้ชมทาง TV เป็นต้น) ผู้ตัดสินต้องใช้สัญญาณมืออย่างเป็นทางการ (ดูกติกาข้อ 21.2 และ 27.1) ซึ่งจะต้องแสดงสัญญาณมือเหล่านี้เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ โดยไม่มีสัญญาณอื่น ๆ (สัญญาณมือที่ใช้ในท้องถิ่น หรือเฉพาะกลุ่ม หรือท่าทางการกระทำต่าง ๆ)

3) ตามข้อบังคับของกติกาสำหรับการแข่งขัน การกระทำผิดกติกาที่เกิดขึ้นก่อนจะต้องถูกลงโทษ แม้ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 มีพื้นที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน แต่ผู้ตัดสินต้องเป่านกหวีดทันทีเมื่อมีการทำผิดกติกาเกิดขึ้น และเมื่อมีเสียงเป่านกหวีดจากผู้ตัดสินดังขึ้นถือว่าการเล่นลูกในครั้ง

นั้นสิ้นสุดลงแล้ว (ดูกติกาข้อ 8.2 ลูกบอลไม่อยู่ในการเล่น) หลังจากผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดแล้ว ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่มีสิทธิเป่านกหวีดอีกเพราะการเล่นได้สิ้นสุดลงแล้วด้วยเสียงนกหวีดของผู้ตัดสินที่ 1 หากผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดอีกครั้งภายหลังการเป่านกหวีดของผู้ตัดสินที่ 1 สำหรับความผิดที่ต่างกัน ในกรณีเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้เล่นและผู้ชม ฯลฯ

4) เนื่องจากความรวดเร็วของเกมการแข่งขันที่มีมากขึ้น อาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินของผู้ตัดสิน เพื่อป้องกันปัญหานี้คณะของผู้ตัดสินจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยหลังจากจบการเล่นลูกในแต่ละครั้ง ควรจะเหลียวมองผู้ตัดสินอีกคนเพื่อเป็นการยืนยันในการตัดสินใจของผู้ตัดสิน การทำงานเป็นทีมที่ดีคือ มีการสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องและแสดงการสนับสนุนการตัดสินใจของแต่ละคน การแสดงออกเช่นนี้ย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ทีมงานและส่งเสริมประสิทธิภาพของการทำงานให้เป็นระดับมืออาชีพ

22. ผู้ตัดสินที่ 1 (FIRST REFEREE)

1) ผู้ตัดสินต้องทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ สามารถอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ในบริเวณของตน และต้องยอมรับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ แต่หากเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ผิดพลาดผู้ตัดสินที่ 1 มีอำนาจในการกลับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ และอาจทำได้ถึงการเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ซึ่งเห็นว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม

2) มีหลาย ๆ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการแข่งขัน แต่สามารถป้องกันได้หากมีการสื่อสารที่ดีกับเจ้าหน้าที่สนามฝ่ายต่าง ๆ ทั้งก่อนและระหว่างการแข่งขัน

หมายเหตุ : โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปประยุกต์ใช้กับการพิสูจน์รอยบอล (ball mark protocol) การประท้วงอย่างเป็นทางการ และการเล่นลูกบอล 4 ครั้ง

หมายเหตุ : และนอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ได้ ในกรณีเมื่อเจ้าหน้าที่ไม่มีความแน่ใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา

3) ผู้ตัดสินจะต้องเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ครบถ้วน

ก. ไบเหล็องและไบแดงส่วนตัว

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินจะต้องมีไบเหล็อง ไบแดง ติดตัวอยู่เสมอ ไม่ควรเก็บไว้บนเก้าอี้ผู้ตัดสิน เพราะเมื่อผู้ตัดสินจะลงโทษผู้เล่น (ในขณะอบอุ่นร่างกาย ระหว่างเซตที่ 2 และ 3 ฯลฯ) อาจเกิดความขัดข้องได้และจะต้องตระหนักไว้เสมอว่าในสนามแต่ละแห่งอาจไม่มีไบเหล็อง-ไบแดง เตรียมไว้

ข. เหรียญสำหรับการเสียงเหรียญ

ค. นกหวีด

หมายเหตุ : เป็นสิ่งที่ดีหากผู้ตัดสินทั้งสองจะมีนกหวีดมากกว่า 1 ตัว

ง. นาฬิกาที่แสดงเวลาเป็นวินาทีและตั้งเวลาไว้ตรงอย่างถูกต้อง

4) ผู้ตัดสินที่ดีจะต้องมีสุขภาพจิตและร่างกายที่ดีพร้อม ผู้ตัดสินจะต้องเตรียมตัวในการทำหน้าที่ให้เหมาะสม มีการพักผ่อนอย่างพอเพียง รับประทานอาหารที่เหมาะสม ในตลอดวันที่ทำการแข่งขัน

5) ผู้ตัดสินจะต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเองและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ด้วย

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถขอให้เจ้าหน้าที่อธิบายการตัดสินใจและทำสัญญาณซ้ำได้

6) ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องยอมรับการประท้วงอย่างเป็นทางการ (ถ้าคำร้องขอเป็นไปตามกติกา) โดยยึดตามแนวปฏิบัติของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

หมายเหตุ : "ให้ศึกษาขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ" โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ 1 ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการประท้วงอย่างเป็นทางการ

7) ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องควบคุมและบริหารจัดการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันในกรณีต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและราบรื่นและให้มีผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันให้น้อยที่สุด

8) ในกรณีที่การแข่งขันนั้นมีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์หรือมีการบันทึกเทป ผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจะต้องประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของการถ่ายทอดโดยให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง ฝ่ายพิธีกรสนามอาจขอให้มีการ "รีเพลย์ภาพช้า" (replay delay) ได้ ถ้าความต้องการนั้นมีความจำเป็นและได้รับความเห็นชอบจากจากผู้เกี่ยวข้องคือคณะกรรมการจัดการแข่งขัน และผู้ควบคุมการแข่งขัน โดยให้ติดตั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารกับผู้ตัดสินที่ 1 จากหูฟังหรือผู้ดำเนินการที่สามารถเป็นสื่อสารกับพิธีกรสนามได้ เมื่อได้ยินเสียงบอกว่า "หยุด" (TV STOP) หรือ "ป้ายสีแดง" ผู้ตัดสินที่ 1 จะชูมือยื่นแขนไปข้างหน้าแสดงสัญญาณหยุดรอก่อนจะให้มีการเล่นลูกครั้งต่อไป เมื่อได้ยินเสียงบอกว่า "เล่นต่อไป" (TV go) หรือ "ป้ายสีเขียว" (green paddle) ผู้ตัดสินที่ 1 จะเอาสัญญาณห้ามลง และเริ่มต้นให้สัญญาณมือและเป่านกหวีดเพื่อให้มีการเสิร์ฟลูกในครั้งต่อไป

9) สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง (ที่สนามหลัก (Centre Court) ของการแข่งขันเยาวชนระดับโลก และ 2015 World Tour Grand Slams โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ควบคุมการแข่งขัน) ให้ผู้ตัดสินที่ 1 ใช้ติดไมโครโฟนแบบไร้สาย พร้อมสวิทช์ เปิด/ปิด ติดตัวไป เพื่อให้ผู้ตัดสินที่ 1 ได้ใช้ชี้แจงแก่ผู้ชมเกี่ยวกับการตัดสินใจในการตัดสินของผู้ตัดสิน จุดมุ่งหมายในการนี้คือ เพื่อให้การชี้แจงการดำเนินการตามกติกาและทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ และระบุมผลของการตัดสินใจหรือข้อเกี่ยวข้องใด ๆ กับการตัดสินให้ผู้ชมได้รับทราบ (สำหรับคำแนะนำเพิ่มเติมในเรื่องนี้ ให้ศึกษาได้ที่ "First Referee Verbal Communication with the Audience Protocol" (ดูหน้าที่ 36)

23. ผู้ตัดสินที่ 2 (SECOND REFEREE)

1) ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องได้รับการฝึกปฏิบัติเช่นเดียวกันกับผู้ตัดสินที่ 1 หากมีสาเหตุบางประการที่ทำให้ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องไปทำหน้าที่แทนผู้ตัดสินที่ 1

2) มีการสื่อสารและความร่วมมือที่ดีกับผู้ตัดสินที่ 1 เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติถ้าผู้ตัดสินที่ 2 มีความเห็นไม่ตรงกับผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องไม่มีการแสดงออกต่อหน้าผู้เล่นหรือผู้ชม และให้รับดำเนินการตามคำตัดสินของผู้ตัดสินที่ 1

หมายเหตุ : ตำแหน่งในการยืนปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 2 ต้องสามารถติดต่อสื่อสารและประสานงานกับผู้ตัดสินที่ 1 ได้

3) ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องมียุทธวิธีต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้ตัดสินที่ 1 (รวมทั้งชุดโบเหลือง-โบแดง) แม้ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่มีอำนาจในการลงโทษผู้เล่น เพราะบางครั้งอาจมีเหตุบางประการที่ทำให้ผู้ตัดสินที่ 2 อาจต้องทำหน้าที่แทนผู้ตัดสินที่ 1 ดังนั้นผู้ตัดสินที่ 2 จึงต้องมีการเตรียมการไว้ให้พร้อมอยู่เสมอ

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 ควรมีเหรียญเสียงติดตัวไว้ด้วย เพราะจะต้องนำมาใช้ในการดำเนินการเสียงเหรียญในโอกาสที่เหมาะสม

4) ผู้ตัดสินที่ 2 ควรกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บันทึก และจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะให้มีการเล่นครั้งต่อไป การสื่อสารที่ีระหว่างเจ้าหน้าที่เหล่านี้ถือเป็นการดำเนินการที่สำคัญ

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องรู้คะแนนที่ถูกต้องตลอดเวลา ที่เทคนิคหลายอย่างที่แตกต่างกันในการแข่งขันแบบ RPS ที่ผู้ตัดสินที่ 2 สามารถดูคะแนนที่ถูกต้องได้

5) ในระหว่างการโต้ตอบระหว่างการเล่นที่อยู่ใกล้ตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องมีความสามารถในการสัมผัสตาข่ายที่ผิดปกติของทีมที่ทำการสกัดกั้น และให้เข้าใจถึงความผิดปกติ ๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณใต้ตาข่าย

หมายเหตุ : จะต้องให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงของกติกาเกี่ยวกับการสัมผัสตาข่ายของผู้เล่น

6) ผู้ตัดสินที่ 2 มีหน้าที่และสิทธิตามที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้ว ดังนั้นผู้ตัดสินจึงควรศึกษาเกี่ยวกับ "ความรับผิดชอบ" ของผู้ตัดสินที่ 2 ให้ดี โดยมีจุดเน้นให้ความสนใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 2 ขึ้นใหม่และได้เพิ่มความรับผิดชอบของผู้ตัดสินที่ 2 โดยให้เน้นความรับผิดชอบในสิ่งต่อไปนี้

6.1 การตรวจวัดความสูงของตาข่ายก่อนทำการเสียงเหรียญ

6.2 การควบคุมลูกบอลสำหรับการแข่งขันทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขันรวมทั้งการประสานงานตามกระบวนการของการเปลี่ยนลูกบอลใหม่เข้ามาทดแทนให้ครบ 4 ลูก ในกรณีที่ลูกบอลที่ใช้แข่งขันมีน้ำหนักรวมเกินไปเนื่องจากมีสภาพฝนตก

6.3 ตรวจสอบน้ำดื่มของนักกีฬาว่ามีจำนวนพอเพียงสำหรับการแข่งขันตลอด

7) เป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่สำหรับผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องตัดสินด้วยการเป่านกหวีดและแสดงสัญญาณการเล่นที่ผิดปกติที่เกิดขึ้นระหว่างการแข่งขัน (คู่มือกติกาข้อ 23.3.2) :

7.1 ลูกบอลสัมผัสพื้นสนามเมื่อผู้ตัดสินที่ 1 อยู่ในตำแหน่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้

7.2 ลูกบอลลอดข้ามใต้ตาข่ายอย่างสมบูรณ์เข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม

7.3 ดำเนินการเสียงเหรียญระหว่างเซตที่ 2 และ 3 หากมีการมอบหมายให้ดำเนินการ และจะต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้บันทึกทราบ (กติกาข้อ 23.2.9) และแจ้งให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบด้วย

7.4 ตรวจสอบและลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขันเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน

8) สำหรับการแข่งขันทะดับโลกและในรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลให้การรับรอง ผู้ตัดสินสำรองจะได้รับมอบหมายให้ดูแลเกี่ยวกับการดำเนินงานทาง TV ทั้งหมดในคู่นั้น รวมทั้งผู้ตัดสินสำรองในคู่อันดับรอง

ชนะเลิศและชิงชนะเลิศ และผู้ตัดสินสำรองจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ตัดสินที่ 2 ในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 2 ไปทำหน้าที่แทนผู้ตัดสินที่ 1

9) นอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วของผู้ตัดสินที่ 2 แล้ว ต่อไปนี้ยังเป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินสำรองที่จะต้องดำเนินการคือ

9.1 ตรวจสอบน้ำดื่มของผู้เล่นทั้งก่อนและระหว่างการแข่งขันเพื่อให้มีน้ำดื่มอย่างพอเพียงสำหรับผู้เล่นและเจ้าหน้าที่สนาม

9.2 ก่อนการแข่งขันต้องตรวจสอบความดันของลูกบอลที่ใช้ในการแข่งขันทั้ง 4 ลูก ว่ามีลักษณะเหมือนกัน (สี เส้นรอบวง น้ำหนัก และความดันลม) และคอยตรวจดูตลอดการแข่งขัน และให้ความช่วยเหลือในการจัดเก็บลูกบอลและส่งไปให้ผู้ตัดสินที่ 2

9.3 ตรวจสอบความดันลมของลูกบอลสำรอง (ลูกที่ 4) ให้ลูกบอลมีความถูกต้องและพร้อมที่จะนำออกไปใช้ได้ ในกรณีที่มีฝนตก กรณีที่ลูกบอลสำหรับการแข่งขันมีน้ำหนักมาก ผู้ตัดสินสำรองจะเป็นผู้รับผิดชอบในการประสานงานเพื่อเปลี่ยนลูกบอลลูกที่ 4 เข้าไปใช้แทนระหว่างเซต

9.4 เป็นผู้ที่ต้องไปกับผู้เล่นที่ร้องขอการใช้ห้องน้ำในช่วงก่อนและระหว่างการแข่งขัน

9.5 เป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 2 ในการตามเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่อาจต้องใช้ให้ทำหน้าที่ในสนามการแข่งขัน (ผู้จัดการสนาม, บุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นทางการ, ผู้ควบคุมฝ่ายแพทย์ของสหพันธ์ฯ, ผู้ควบคุมการตัดสิน, ผู้ควบคุมการแข่งขัน เป็นต้น)

9.6 เป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 2 ในการ ตรวจสอบสภาพความปลอดภัยบริเวณเขตพื้นที่การเล่นลูกในระหว่างการแข่งขัน

9.7 เป็นช่วยผู้ตัดสินที่ 2 ดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่เกลี่ยทราย

24. ผู้บันทึก (SCORER)

1. ผู้บันทึกจะต้องมาปรากฏตัวภายในบริเวณสนามอย่างน้อย 15 นาทีก่อนเริ่มการแข่งขันในคู่นั้นตามเวลาในโปรแกรม เพื่อให้ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 ได้พบปะพูดคุยกันในช่วงเวลานี้

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันรายการระดับโลกที่มีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ ให้ผู้บันทึกมาเตรียมพร้อมที่ห้องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์พร้อมเครื่องแต่งกายเป็นเวลาอย่างน้อย 45 นาที ก่อนเริ่มการแข่งขัน

2. การทำงานของผู้บันทึกมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายการแข่งขันระดับนานาชาติ ซึ่งคณะกรรมการผู้ตัดสินได้มาจากหลายประเทศที่แตกต่างกัน ผู้บันทึกคะแนนที่จะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับผู้ตัดสินที่ 2 ในกรณีที่ผู้บันทึกยังไม่พร้อม หรือยังบันทึกไม่แล้วเสร็จ จะต้องรีบแจ้งข้อมูลนี้แก่ผู้ตัดสินที่ 2 อย่างทันที และผู้ตัดสินที่ 2 ไม่ควรปล่อยให้การเล่นดำเนินต่อไปให้รอจนกว่าผู้บันทึกจะได้บันทึกข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว

หมายเหตุ : ก่อนที่จะเริ่มต้นการเล่นครั้งต่อไปหลังจากได้มีการขอเวลานอกหรือเวลานอกทางเทคนิค หรือหลังจากได้มีการหยุดการเล่นในกรณีพิเศษต่าง ๆ ผู้บันทึกควรจะต้องยกมือทั้งสองขึ้นเพื่อแสดงความพร้อมซึ่งเป็นการสื่อสารกับผู้ตัดสินที่ 2 ซึ่งจะสื่อสารสัญญาณต่อไปยังผู้ตัดสินที่ 1

3) ผู้บันทึกควรแจ้งต่อผู้ตัดสินที่ 2 หากพวกเขาต้องการลายเซ็นหรือข้อมูลที่สำคัญที่ยังไม่ได้รับสำหรับบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขัน

หมายเหตุ : ระบบการแข่งขันแบบมีการได้คะแนนทุกครั้งถือเป็นความกดดันในการทำหน้าที่ของผู้บันทึกซึ่งจะต้องบันทึกคะแนนของการแข่งขันให้ถูกต้องและสมบูรณ์ และหากช่วงหนึ่งช่วงใดที่การบันทึกผลมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นผู้บันทึกจะต้องรีบแจ้งแก่ผู้ตัดสินอย่างทันที

4) การลงโทษเกี่ยวกับการประพฤติผิดและการลำดับชั้นของการลงโทษเกี่ยวกับการล่วงเวลาซึ่งได้รับการอนุมัติให้นำมาใช้ในปี 2013 จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บันทึกจะต้องตระหนักให้ดีเกี่ยวกับกติกาที่เปลี่ยนแปลงใหม่และผลกระทบที่เกิดขึ้นตามขั้นตอนการบันทึกข้อมูลลงในใบบันทึกการแข่งขัน (อ้างถึง "คำแนะนำในการบันทึกผลการแข่งขันของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ")

หมายเหตุ : ผู้บันทึกจะต้องแจ้งเตือนผู้ตัดสินที่ 2 ในช่วงเวลาต่อไปนี้

- ทีมได้รับการเตือนครั้งแรกไปแล้วและเป็น "การเตือนอย่างเป็นทางการ" ในการแข่งขันนัดนั้น
- ผู้เล่นได้รับการลงโทษอย่างเป็นทางการไปแล้วหนึ่งครั้ง หรือครั้งต่อไป "สำหรับพฤติกรรมที่หยาบคาย" ในการแข่งขันเซตนั้น
- ผู้เล่นได้รับการลงโทษอย่างเป็นทางการไปแล้วหนึ่งครั้ง "สำหรับพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ" ในการแข่งขันในนัดนั้น
- สำหรับการเตือนล่วงเวลาที่กติกาได้กำหนดให้เป็นการเตือนของทีมตลอดการแข่งขันในนัดนั้น

5) ระบบการแข่งขันแบบแบ่งสายทำให้มีความกดดันแก่ผู้บันทึกในการบันทึกผลการแข่งขันที่เสร็จสิ้นแล้วลงในใบบันทึกการแข่งขัน คะแนนที่เพิ่มหรือลดเพียงคะแนนเดียวอาจจะมีผลต่อการเปลี่ยนอันดับของทีมได้ในระบบการแข่งขันแบบแบ่งสายและอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อโอกาสในการเข้ารอบต่อไปของพวกเขาได้

หมายเหตุ : ผู้บันทึกจำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังต่อการบันทึกลงในช่องหรือส่วนต่าง ๆ ของใบบันทึกผลการแข่งขัน (อาทิ ช่องลำดับการเสิร์ฟ, แถวคะแนนของทีม) ให้ถูกต้องตรงตามช่องที่กรอกผลลงไป มีคำแนะนำสำหรับการทำใบบันทึกการแข่งขัน โดยศึกษาได้ที่ "คำแนะนำในการบันทึกผลการแข่งขัน" ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

25. ผู้ช่วยผู้บันทึก (ASSISTANT SCORER)

1) ผู้ช่วยผู้บันทึก ควรจะมาเตรียมตัวให้พร้อมที่บริเวณใกล้สนามการแข่งขันอย่างน้อย 15 นาที ก่อนเริ่มการแข่งขันตามเวลาที่กำหนดเอาไว้ในโปรแกรมการแข่งขัน

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง จะมีการสุ่มตรวจระดับแอลกอฮอล์เจ้าหน้าที่สนาม ดังนั้นในกรณีที่ผู้ช่วยผู้บันทึกได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่ จะต้องมาปรากฏตัวพร้อมด้วยเครื่องแต่งกายที่ห้องตรวจวัดแอลกอฮอล์ 45 นาทีก่อนเริ่มการแข่งขัน

2) ผู้ช่วยผู้บันทึกจะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเช่นเดียวกับผู้บันทึกและให้ทำงานโดย ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้บันทึก หากมีเหตุบางประการที่ผู้บันทึกไม่สามารถจะทำหน้าที่ได้ ผู้ช่วยผู้บันทึก จะได้ไปทำหน้าที่แทนได้

3) ให้ผู้ช่วยผู้บันทึกนั่งอยู่ทางด้านข้างของผู้บันทึก และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ดังนี้
ก. ทำการเปลี่ยนคะแนนป้ายพลิกที่อยู่บนโต๊ะผู้บันทึกและตรวจสอบคะแนนของป้ายคะแนนของ สนามที่แสดงสำหรับผู้ชมว่าถูกต้องตรงกัน ถ้าไม่ถูกต้องต้องแก้ไขให้ถูกต้อง

ข. ทำการชูป้ายหมายเลข 1 และ 2 เพื่อระบุผู้เสิร์ฟลูกที่ถูกต้องโดยประสานงานกับผู้บันทึก โดยจะต้อง ปฏิบัติตามคำบอกที่ได้รับข้อมูลจากผู้บันทึกทุกครั้ง

ค. ใช้สัญญาณเมื่อเริ่มต้นและหมดเวลาออกทางเทคนิคด้วยการใช้ออดหรือระฆัง

หมายเหตุ : ผู้ช่วยผู้บันทึกจะต้องชูป้ายบอกหมายเลขเสิร์ฟจนกว่าผู้เสิร์ฟจะอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะ เสิร์ฟ

หมายเหตุ : ถือเป็นเทคนิคที่ดีที่ผู้ช่วยผู้บันทึกจะคอยควบคุมบุคคลที่จะเข้าไปทำการเสิร์ฟโดยการรับ ข้อมูลจากผู้บันทึก

4) หากผู้เสิร์ฟลูกที่ไม่ถูกต้องเข้าไปในเขตเสิร์ฟลูกหรือกำลังครอบครองลูกบอลเพื่อจะทำการเสิร์ฟลูก ผู้ช่วยผู้บันทึกต้องรีบแจ้งแก่ผู้ตัดสินที่ 2 และผู้เล่น เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง

5) หากผู้เสิร์ฟลูกที่ไม่ถูกต้องสัมผัสลูกบอลขณะทำการเสิร์ฟลูก ให้ผู้ช่วยผู้บันทึกกดอดหรือเคาะ ระฆัง (หรืออุปกรณ์อื่นใดที่นำมาประยุกต์ใช้) เพื่อระบุถึงความผิดพลาดต่อการเสิร์ฟที่เกิดขึ้น

26. ผู้กำกับเส้น (LINEJUDGES)

1) ผู้กำกับเส้นจะต้องเข้ามาอยู่ในบริเวณสนามอย่างน้อย 15 นาทีก่อนเริ่มการแข่งขัน เพื่อผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 จะได้พูดคุยด้วยในช่วงเวลานี้

หมายเหตุ : สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง จะมีการสุ่มตรวจระดับแอลกอฮอล์เจ้าหน้าที่สนาม ดังนั้นในกรณีที่ผู้กำกับเส้นได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่ จะต้องมาปรากฏตัวพร้อมด้วยเครื่องแต่งกายที่ห้องตรวจวัดแอลกอฮอล์ 45 นาทีก่อนเริ่มการแข่งขัน

2) คณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องจัดหาชุดแต่งกายให้ผู้กำกับเส้น พร้อมด้วยธงกำกับเส้น และผ้าขนหนูผืนเล็ก ๆ สำหรับสีของธงผู้กำกับเส้นนั้นควรจะเป็นสีแดงหรือสีเหลือง

3) การปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นนั้นมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแข่งขันระดับ นานาชาติ นอกเหนือจากการชี้ว่าลูกบอล "ลง" หรือ "ออก" แล้ว ยังจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการกระทำผิด กติกาในลักษณะอื่น ๆ อีก ผู้กำกับเส้นจะต้องเอาใจใส่ต่อการสัมผัสลูกบอลจากการสกัดกัน เพราะการถูกลูก

บอลครั้งนั้นจะนับเป็นการเล่นลูกครั้งที่ 1 ของทีม ผู้กำกับเส้นจะต้องแสดงสัญญาณตรงต่อผู้ตัดสิน โดยให้สัญญาณตรงเป็นการถูกลูกจากการสกัดกั้นในระหว่างการเล่นลูก (อาจจะเป็นการผิดกติกาด้วยการเล่นลูกครั้งที่ 4 ของทีม)

4) เมื่อมีการทำผิดกติกาเกิดขึ้นผู้กำกับเส้นควรแสดงสัญญาณอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความมั่นใจและไม่มีข้อสงสัยใด ๆ แก่ผู้ตัดสินที่ 1 ว่าได้เห็นสัญญาณนั้นแล้ว

5) หากลูกบอลสัมผัสเสาอากาศ, ข้ามออกนอกเสาอากาศหรือลอยออกสนามแล้วเข้าไปในแดนของคู่แข่ง ให้ผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบต่อเส้นนั้นเป็นผู้แสดงสัญญาณความผิดที่เกิดขึ้น

6) สำหรับการสัมผัสกับส่วนที่ยื่นออกไป 80 ซม. ของเสาอากาศโดยผู้เล่นที่อยู่ในลักษณะของการเล่นลูกบอลหรือกีดขวางการเล่นลูกบอล ผู้กำกับเส้นที่อยู่ทางด้านนั้นของสนามทางฝ่ายผู้เล่นที่กระทำผิดกติกาจะต้องแสดงสัญญาณทันที

7) ผู้กำกับเส้นจะต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในความหมายของลูกออก (อาทิ ผ่านออกไปทางด้านนอกอย่างสมบูรณ์หรือผ่านเหนือเสาอากาศ) และควรทำความเข้าใจถึงผลที่ตามมาของการแสดงสัญญาณ (เมื่อแสดงสัญญาณ ควรเป็นสัญญาณที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นต้น) เพราะบางครั้งอาจมีสถานการณ์ที่แตกต่างกันหลายอย่างเกิดขึ้นได้

8) ผู้กำกับเส้นอาจถูกขอให้มีส่วนร่วมในการพิจารณารอยบอล (ball mark protocol) ผู้กำกับเส้นจะต้องระบุจุดของรอยบอลบนพื้นทรายได้อย่างถูกต้องและสามารถให้ข้อมูลเมื่อมีการร้องถามข้อเท็จจริงอื่น ๆ จากผู้ตัดสิน

27 สัญญาณมืออย่างเป็นทางการของผู้ตัดสิน (OFFICIAL SIGNALS)

1) เป็นข้อบังคับตามกติกาที่ให้ผู้ตัดสินแสดงสัญญาณมืออย่างเป็นทางการตามกติกาให้ถูกต้อง ตามแผนภาพที่ 9-10 (diagrams 9 and 10) (ลำดับภาพที่ 1-25 และ 1-5)

หมายเหตุ : ควรหลีกเลี่ยงการแสดงสัญญาณอื่น ๆ แต่ในบางกรณีเมื่อมีความจำเป็นอาจจะใช้สัญญาณอื่น ๆ เฉพาะเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่สมาชิกในทีมเท่านั้น

2) ในกรณีที่ไม่มีสัญญาณมือที่เหมาะสม ผู้ตัดสินอาจชี้ไปที่วัตถุเพื่อชี้แจงการตัดสินของผู้ตัดสิน เช่น การใช้เท้าเหยียบเส้นเสิร์ฟ, การเสิร์ฟลูกนอกเขตเสิร์ฟทางด้านข้าง, และการเล่นลูกบอลที่ได้รับการช่วยเหลือ

3) ผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีความชัดเจนและแม่นยำในการแสดงสัญญาณมือและลำดับของสัญญาณนกหวีดและสัญญาณมือจะแยกออกจากกันและควรปฏิบัติให้เป็นไปตามลำดับในทุกครั้งที่ให้สัญญาณ

4) มีข้อยกเว้นในการแสดงสัญญาณมือตามข้อ 2 ที่กล่าวมาแล้วข้างบนคือ ในกรณีให้สัญญาณการเสิร์ฟลูกผู้ตัดสินที่ 1 ต้องเป่านกหวีดและทำสัญญาณมือให้เสิร์ฟพร้อม ๆ กัน

5) ในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้เป่านกหวีดหยุดการเล่น หลังจากเป่านกหวีดแล้วจะต้องทำสัญญาณดังนี้

ก. ทีมที่ได้เสิร์ฟลูกครั้งต่อไป

ข. ลักษณะการกระทำผิดด้วยกระทำสัญญาณมืออย่างเป็นทางการ

ค. ผู้เล่นที่กระทำผิด (หากเห็นว่าจำเป็น)

ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่ต้องแสดงสัญญาณมือตามผู้ตัดสินที่ 1

6) ในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้เป่านกหวีด หลังจากเป่านกหวีดแล้วจะต้องปฏิบัติดังนี้

ก. ระบุถึงการกระทำผิดกติกาด้วยการแสดงสัญญาณมืออย่างเป็นทางการทางด้านที่ทำผิดกติกา

ข. แสดงถึงลักษณะของการกระทำผิด (หากเห็นว่าจำเป็น)

ค. แสดงทีมที่ได้เสิร์ฟลูกครั้งต่อไป โดยต้องแสดงสัญญาณตามผู้ตัดสินที่ 1

หมายเหตุ : ในกรณีนี้ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่ต้องแสดงลักษณะของการกระทำผิดหรือผู้เล่นที่กระทำผิด ให้แสดงเฉพาะทีมที่ได้เสิร์ฟครั้งต่อไป

หมายเหตุ : เมื่อผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดอันเนื่องจากการกระทำผิดกติกา (อาทิ ผู้เล่นสัมผัสตาข่าย) ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องระมัดระวังในการแสดงสัญญาณมือทางด้านทีมที่ได้กระทำผิดกติกา (กติกาข้อ 27.1) ตัวอย่างเช่น ผู้เล่นทีมอีกด้านหนึ่งได้สัมผัสลูกตาข่าย และผู้ตัดสินที่ 2 ได้เป่านกหวีดแสดงการกระทำผิดกติกา การแสดงสัญญาณมือในกรณีเช่นนี้ไม่ควรยื่นมือผ่านไปยังด้านของทีมอื่น แต่ผู้ตัดสินที่ 2 ควรเคลื่อนตัวไปยังแดนของทีมที่ได้กระทำผิดกติกาแล้วแสดงสัญญาณมือการกระทำผิดกติกาที่แดนนั้น

หมายเหตุ : เมื่อผู้ตัดสินที่ 2 แสดงสัญญาณการเปลี่ยนแดน ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่ต้องทำตามอย่างใดก็ตาม หากเป็นกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 2 ลืมเป่านกหวีดให้มีการเปลี่ยนแดน ในกรณีเช่นนี้ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถเป่านกหวีดและแสดงสัญญาณการเปลี่ยนแดนได้ และผู้ตัดสินที่ 2 ไม่ต้องแสดงสัญญาณซ้ำอีก

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป็นผู้เป่านกหวีดและแสดงสัญญาณเมื่อมีการขอเวลานอก และเวลานอกทางเทคนิค ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่ต้องแสดงสัญญาณตามผู้ตัดสินที่ 2 อย่างไรก็ตามหากผู้ตัดสินที่ 2 ลืมเป่านกหวีดและให้สัญญาณ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถประยุกต์ใช้ได้เหมือนข้อที่กล่าวมา การเป่านกหวีดเมื่อสิ้นสุดการเล่นระหว่างเซตหรือสิ้นสุดการแข่งขันให้เป่านกหวีดและแสดงสัญญาณโดยผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่ต้องแสดงสัญญาณตามผู้ตัดสินที่ 1

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินที่ 2 ยังคงสามารถแสดงสัญญาณมือเพื่อช่วยเหลือผู้ตัดสินที่ 1 ได้โดยแสดงที่หน้าอก ระหว่างช่วงของการเล่นลูกหรือเมื่อสิ้นสุดช่วงการเล่นลูก

7) ในกรณีที่กระทำผิดกติกาทั้งคู่ หลังจากเป่านกหวีดแล้วผู้ตัดสินทั้งสองคนควรจะปฏิบัติตามลำดับ

ดังนี้

ก. แสดงทีมที่ได้เสิร์ฟ

ข. ลักษณะของการกระทำที่ผิดกติกา

ค. แสดงสัญญาณมือไปทางทีมที่ได้เสิร์ฟโดยผู้ตัดสินที่ 1

หมายเหตุ : สำหรับกรณีที่มีการให้เล่นใหม่ เช่น มีการเสิร์ฟก่อนการอนุญาตของผู้ตัดสินที่ 1 ต้องมีการให้สัญญาณให้เล่นใหม่ : เมื่อมีลูกบอลอื่นเข้ามาในสนามขณะกำลังมีการเล่นลูก ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป่านกหวีดด้วยมีสิ่งกีดขวางจากภายนอกเข้ามาบรบกวนการเล่น ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ตัดสินที่ 2 แสดงสัญญาณการเล่นใหม่ ผู้ตัดสินที่ 1 แสดงสัญญาณทีมที่ได้เสิร์ฟครั้งต่อไป และให้ผู้ตัดสินที่ 2 แสดงสัญญาณทีมที่ได้เสิร์ฟตามผู้ตัดสินที่ 1

8) ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้นจะต้องใส่ใจกับการแสดงสัญญาณมือ/สัญญาณธงดังนี้

ก. เมื่อลูกบอลพุ่งออกนอกสนามหลังจากการรุกหรือสกัดกั้นของทีมฝ่ายตรงข้าม ให้แสดงสัญญาณเป็น “ลูกออก” (สัญญาณมือของผู้ตัดสินที่ 15 / สัญญาณของผู้กำกับเส้นหมายเลขที่ 2)

ข. เมื่อลูกบอลข้ามตาข่ายมาจากฝ่ายรุกและออกนอกสนามทางฝ่ายรับ แต่ลูกบอลได้ถูกผู้สกัดกั้นหรือผู้เล่นฝ่ายรับ ให้แสดงสัญญาณเป็น “ลูกทัชบอล” (สัญญาณมือของผู้ตัดสินที่ 24 / สัญญาณของผู้กำกับเส้นหมายเลขที่ 3)

ค. หลังจากได้มีการสัมผัสลูกบอลเป็นครั้งแรก/ ครั้งที่สอง / หรือครั้งที่สาม แล้วลูกบอลออกทางด้านของทีมฝ่ายรับ ให้แสดงสัญญาณเป็น “ลูกทัชบอล” (สัญญาณมือของผู้ตัดสินที่ 24 / สัญญาณของผู้กำกับเส้นหมายเลขที่ 3)

ง. หลังจากทำการรุกแล้วลูกบอลถูกตีไปถูกตาข่ายและพุ่งออกนอกสนามทางด้านทีมฝ่ายรุกโดยไม่ถูกผู้สกัดกั้น ผู้ตัดสินต้องแสดงสัญญาณมือเป็น “ลูกออก” (สัญญาณมือของผู้ตัดสินที่ 15) ต่อจากนั้นให้ระบุผู้เล่นฝ่ายรุกที่ทำลูกบอลออก (เพื่อให้ทุกคนได้รับทราบว่าลูกบอลไม่ได้ถูกผู้สกัดกั้น) และในกรณีเดียวกันหากลูกบอลถูกผู้สกัดกั้นแล้วไปออกทางด้านฝ่ายรุกผู้ตัดสินจะต้องแสดงสัญญาณมือเป็น “ลูกออก” (สัญญาณมือของผู้ตัดสินที่ 15) ต่อจากนั้นให้ระบุผู้เล่นฝ่ายสกัดกั้นที่ทำลูกบอลออก

จ. สำหรับลูกบอลที่ถูกผู้สกัดกั้นและไปชนเสาอากาศ ผู้กำกับเส้นจะต้องแสดงสัญญาณเป็นอันดับแรกคือเป็นลูกบอลออกโดยโบกธงและชี้ไปที่เสาอากาศ (แผนผังที่ 10 สัญญาณที่ 4) โดยเคลื่อนตัวหันหน้าไปทางเส้นข้างที่เกี่ยวข้องกับการชี้แสดงสัญญาณการกระทำผิด

หมายเหตุ : การแสดงสัญญาณธงของผู้กำกับเส้นถือเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เล่นและผู้ชมโดยทั่วไปได้เห็น ดังนั้นผู้ตัดสินที่ 1 ควรจะได้ตรวจสอบว่าผู้กำกับเส้นได้เรียนรู้มาอย่างถูกต้องแล้ว หากยังไม่ได้เรียนรู้ ผู้ตัดสินจะต้องให้คำแนะนำให้ถูกต้อง

ลำดับขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ (MATCH PROTOCOL)

ลำดับขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ

เพื่อให้การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดดำเนินไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบ สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ จึงได้กำหนดลำดับขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการดังนี้

- 10 นาที	- เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันในคู่ก่อนหน้า ให้ผู้ตัดสินดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์แล้วออกจากสนามแข่งขัน
- 8 นาที	- ประกาศดำเนินการแข่งขันคู่ต่อไปต่อทันทีเมื่อมีการปรับสนามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เล่นและเจ้าหน้าที่สนามเข้าสู่สนามการแข่งขันได้ในขณะนี้ โดยผู้เล่นที่เข้าสู่สนามจะต้องอยู่ในชุดแข่งขันที่ถูกต้อง การรุดน้ำและการเกลี่ยทรายจะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ในช่วงนี้ ผู้เล่นสามารถอบอุ่นร่างกายในสนามได้ ส่วนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ต้องตรวจสอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน อาทิ ไม้บันทึก ที่นั่งของผู้เล่น และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เรียบร้อยแล้ว
- 5 นาที	- ผู้ตัดสินที่ 1 ให้ทำการเสียงที่หน้าโต๊ะผู้บันทึก (หมายเหตุในบางครั้งอาจเลื่อนเวลาทำการเสียงให้เร็วขึ้น เพื่อจะได้ใช้เวลาอบอุ่นร่างกายเพิ่มขึ้น)
- 4 นาที	- เริ่มต้นอบอุ่นร่างกายอย่างเป็นทางการ (3 นาที)
- 1 นาที	- หมดเวลาอบอุ่นร่างกายอย่างเป็นทางการ ผู้เล่นออกจากสนามไปยังม้านั่งของตนเอง - ผู้ตัดสินที่ 1 ขึ้นไปยืนบนแทนผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินที่ 2 ยืนอยู่หน้าโต๊ะผู้บันทึก เจ้าหน้าที่สนามทุกคนอยู่ในตำแหน่งของตน - ประกาศรายชื่อผู้เล่นลงสนามทีละคน โดยไปยืนรอที่เส้นหลังในแดนของตนเอง (แผนผังที่ 1) - หลังจากผู้เล่นทุกคนลงสนามครบแล้ว ให้ผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดเพื่อให้ผู้เล่นจับมือกันที่หน้าตาข่าย (แผนผังที่ 2)
- 0 นาที	- เริ่มต้นการแข่งขัน
จบการแข่งขัน	- ผู้เล่นเข้ามาจับมือกับคู่แข่ง ผู้ตัดสินทั้งสองคนอยู่ใกล้กับโต๊ะผู้ตัดสินที่ 1 แล้วพากันออกจากสนามแข่งขันไปยังโต๊ะผู้บันทึก (แผนผังที่ 3) - หัวหน้าทีมลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขัน - ผู้ตัดสินพาผู้ร่วมการแข่งขันทั้งหมดเดินออกจากสนาม เพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันที่จะเริ่มในคู่ต่อไป

หมายเหตุ

- ลำดับขั้นตอนของการแข่งขันอย่างเป็นทางการอาจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการอบอุ่นร่างกายจาก 3 นาที เป็น 5 นาที โดยให้ทำการเสี่ยงเหรียญเพื่ออบอุ่นร่างกายเมื่อเหลือเวลาอีก 7 นาที
- ลำดับขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการนี้สามารถปรับให้เข้ากับการถ่ายทอดทาง โทรทัศน์หรือ การรายงานข่าวหากเห็นว่ามีจำเป็น
- ไม่ควรปล่อยให้มีการเริ่มการแข่งขันต้องล่าช้า เพราะต้องรอให้ผู้ตัดสินในคู่อ่อนหน้านี้ได้ตรวจ และลงชื่อในวันทำการแข่งขัน เนื่องจากการตรวจและลงชื่อนั้นสามารถนำไปทำต่อได้ที่บริเวณนอกเขตสนาม การแข่งขัน
- หากต้องการเร่งเวลาของลำดับขั้นตอนการแข่งขันให้เร็วขึ้น สามารถทำการเสี่ยงได้ที่บริเวณนอก เขตสนามการแข่งขัน
- ในกรณีที่การอบอุ่นร่างกายมีเหตุให้ต้องยืดเวลาออกไปตามความเห็นชอบของผู้แทน สหพันธ์ วอลเลย์บอลนานาชาติ เจ้าหน้าที่ควรเข้าไปในสนาม 10 นาที ก่อนเริ่มการแข่งขันและเริ่มกระบวนการ ตามลำดับขั้นตอนของการแข่งขันอย่างเป็นทางการเมื่อถึงนาทีที่ 8
- อนุญาตให้ผู้ฝึกสอนเข้ามาช่วยผู้เล่นทำการอบอุ่นร่างกายได้จนกว่าจะถึงเวลาตามลำดับขั้นตอน การแข่งขัน (MATCH PROTOCOL)

ขั้นตอนการปรับเป็นแพ้และทีมผิดระเบียบการแข่งขัน

FORFEIT AND DEFAULT PROTOCOL

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของบทนี้คือเพื่อให้ผู้ตัดสินมีวิธีการอันเป็นมาตรฐานที่จะใช้กับสถานการณ์เมื่อมีการปรับเป็นแพ้ เพราะโดยธรรมชาติแล้วการปรับเป็นแพ้เป็นกรณีที่ยุ้งยากมากหากกระบวนการปฏิบัติไม่ได้เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด เพราะฉะนั้นผู้ตัดสินจึงควรให้ความสนใจในขั้นตอนที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้และปฏิบัติตามให้ถูกต้อง และจะต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อบันทึกไว้สำหรับการสื่อสารอย่างเหมาะสมจากทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากขั้นตอนนี้

1. กติกาที่เกี่ยวข้อง (RELEVANT RULES)

กติกาที่เกี่ยวข้องกับการปรับเป็นแพ้และทีมผิดระเบียบการแข่งขัน โดยพื้นฐานแล้วมีอยู่ 2 ส่วน ในกติกาของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB) ข้อ 6.4 และ 7.1 คือ

ข้อ 6.4 ทีมที่ผิดระเบียบ และไม่พร้อมในการแข่งขัน (Default and incomplete team)

6.4.1 ถ้าทีมปฏิเสธที่จะแข่งขัน หลังจากได้รับแจ้งให้แข่งขันต่อ จะถูกประกาศให้เป็นทีมที่ผิดระเบียบการแข่งขัน และปรับเป็นแพ้ 0 : 2 เซต ในการแข่งขันนัดนั้น และคะแนนจะเป็น 0 : 21, 0 : 21 ในแต่ละเซต

6.4.2 ทีมที่ไม่ปรากฏตัว ณ สนามแข่งขัน ตามเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ จะถูกประกาศให้เป็นทีมที่ผิดระเบียบการแข่งขัน และมีเหตุผลเช่นเดียวกับกติกาข้อ 6.4.1

6.4.3 ทีมที่ถูกประกาศว่าไม่พร้อมในการแข่งขัน เซตใด หรือการแข่งขันนัดใดจะเป็นทีมที่แพ้ในการแข่งขันเซตนั้นหรือการแข่งขันนัดนั้น ทีมตรงข้ามจะได้คะแนน หรือได้ทั้งคะแนน เซต เพื่อแสดงว่าเป็นทีมชนะในการแข่งขันในเซตหรือการแข่งขันนัดนั้น ทีมที่ไม่พร้อมในการแข่งขัน จะยังคงได้คะแนนและเซตที่ทำไว้แล้ว (กติกาข้อ 6.2, 6.3, 7.3.1)

“สำหรับการแข่งขันระดับโลกและการแข่งขันในรายการที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรองที่ใช้รูปแบบการแข่งขันแบบแบ่งสาย กติกาข้อ 6.4 ตามที่กล่าวข้างต้นอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ให้เป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขันของรายการนั้น ๆ ซึ่งออกโดยสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ สำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับการปรับเป็นแพ้และทีมไม่พร้อมแข่งขัน

ข้อ 7.1 การเสี่ยงเหรียญ (Coin Toss)

การเสี่ยงเหรียญ : ก่อนการอบอุ่นร่างกายอย่างเป็นทางการ ผู้ตัดสินที่ 1 จะดำเนินการเสี่ยงเหรียญเพื่อให้มีการตัดสินใจเลือกว่าทีมใดจะเป็นคนเสิร์ฟและแต่ละทีมจะอยู่ในแดนแดนใดสำหรับการเริ่มเล่นในเซตแรก

2. เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้

หากตีความตามข้อกติกาข้อที่เกี่ยวข้องแล้ว จะพบว่าเหตุการณ์พื้นฐาน 3 เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้

เหตุการณ์ที่ 1 : ทีมถูกปรับเป็นแพ้ตามระเบียบก่อนเริ่มทำการแข่งขัน

เหตุการณ์ที่ 2 : ทีมถูกปรับเป็นแพ้เนื่องจากไม่มาปรากฏตัวตามเวลาเพื่อเริ่มทำการแข่งขัน

เหตุการณ์ที่ 3 : ทีมถูกปรับเป็นแพ้หลังการแข่งขันได้เริ่มต้นแล้ว

3. เหตุการณ์ที่ 1 : ทีมถูกปรับเป็นแพ้ตามระเบียบก่อนเริ่มทำการแข่งขัน

- สถานการณ์นี้จะถูกควบคุมและดำเนินการโดยผู้ควบคุมการแข่งขัน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผู้ตัดสินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

- ผู้ตัดสินจะต้องบันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในใบบันทึกการแข่งขันให้สมบูรณ์ (หากได้รับการร้องขอจากผู้ควบคุมการแข่งขัน) โดยต้องเป็นไปตามขั้นตอนการบันทึกของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

- ผู้ตัดสินจะต้องแน่ใจว่าผู้เล่นได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงตารางการแข่งขันอันอาจเป็นผลนำมาสู่การปรับเป็นแพ้

4. เหตุการณ์ที่ 2 ทีมถูกปรับแพ้เนื่องจากไม่มาปรากฏตัวตามเวลาเพื่อเริ่มทำการแข่งขัน

ขั้นตอนพื้นฐาน (ดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการปรับเป็นแพ้)

1. ผู้ตัดสินควรตรวจสอบว่าทีมมาปรากฏตัวแล้วหรือยัง
2. พยายามหาทีมที่ยังไม่มา
3. แจ้งกับผู้ควบคุมการแข่งขันหากทีมยังไม่มาปรากฏตัว
4. ดำเนินการตามขั้นตอนการแข่งขันต่อไป
5. ให้เวลาอบอุ่นร่างกายหลังการเสียงเหรีญ
6. ตัดสินใจขั้นสุดท้ายให้ทีมที่ไม่มาปรากฏตัวถูกปรับเป็นแพ้

ข้อแนะนำที่ควรพิจารณา

- ในสถานการณ์นี้ผู้ตัดสินควรปฏิบัติอย่างรวดเร็วโดยตระหนักว่าเวลาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
- ผู้ตัดสินไม่ควรแสดงพฤติกรรมที่อาจดูได้ว่าเข้าข้างทีมใดทีมหนึ่ง
- เมื่อหมดเวลาแล้วผู้ตัดสินควรแจ้งแก่ผู้เล่นเกี่ยวกับผลที่จะตามมาหรือความเป็นไปได้ที่จะมีการปรับเป็นแพ้ที่กำลังจะเกิดขึ้น
- ผู้ตัดสินไม่ควรคิดเอาเองว่าทีมนั้นจะไม่มาปรากฏตัว โดยอาศัยข้อมูลจากการถูกปรับเป็นแพ้ในครั้งก่อน ๆ ของทีมนั้น

หมายเหตุเฉพาะของแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1

เมื่อผู้ตัดสินมาถึงสนามก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น ควรจะต้องตรวจสอบว่าผู้เล่นทั้ง 2 ทีม (ทีมละ 2 คน) มาปรากฏตัวแล้วหรือยัง

- ผู้ตัดสินจำเป็นต้องมาถึงสนามก่อนเวลาอบอุ่นร่างกายจะเริ่มขึ้น

ขั้นตอนที่ 2

- หากไม่พบผู้เล่นคนใดคนหนึ่งหรือทั้ง 2 คน ผู้ตัดสินควรทำทุกวิธีการที่เหมาะสมเพื่อจะตรวจสอบว่าขณะนี้ทีมที่ยังไม่มานั้นอยู่ที่ไหน รวมไปถึงการให้ผู้จัดการสนาม ใช้วิทยุติดตามตัว และให้ผู้ตัดสินที่ 2 ออกตามหาในบริเวณเขตสนาม เพื่อยืนยันให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้แจ้งต่อผู้ควบคุมการแข่งขันและฝ่ายจัดการแข่งขันเป็นไปอย่างถูกต้องแล้ว

- ผู้ตัดสินที่ 1 ควรอยู่ที่ในบริเวณสนาม

ขั้นตอนที่ 3

- หากปัญหาของสถานการณ์นี้ไม่ได้สิ้นสุดลงด้วยการที่ทีมนั้นมาที่สนาม ผู้ตัดสินจะต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมการแข่งขันทราบและให้ผู้ควบคุมการแข่งขันมาที่สนามด้วย

- เมื่อผู้ควบคุมการแข่งขันมาถึงสนาม การตัดสินใจสุดท้ายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ทั้งหมด เช่น การเริ่มต้นใช้ขั้นตอนการแข่งขัน (Match Protocol) และการปรับเป็นแพ้นั้นจะเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมการแข่งขันที่ต้องตัดสินใจ ในขั้นตอนนี้ผู้ตัดสินควรดำเนินการตามขั้นตอนการแข่งขัน (Match Protocol) ต่อไป

- ผู้ควบคุมการแข่งขันจะต้องพยายามหาข้อมูลให้รู้ชัดถึงเหตุผลของทีมที่ไม่ได้มาสนาม แข่งขันและแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบ

- เป็นกรณีที่ดีที่สุดหากผู้ควบคุมการแข่งขันจะมาถึงสนามก่อนที่ขั้นตอนการแข่งขัน (Match Protocol) จะเริ่มขึ้น เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ตัดสินจะต้องเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์เองและจะต้องตระหนักไว้ว่าผู้ควบคุมการแข่งขันเท่านั้นที่สามารถปรับทีมให้เป็นแพ้ได้

ขั้นตอนที่ 4

- หากผู้ควบคุมการแข่งขันไม่มาปรากฏตัวที่สนาม ผู้ตัดสินจะต้องเริ่มดำเนินการตามขั้นตอนการแข่งขัน (Match Protocol) โดยอัตโนมัติ (ถ้าไม่ได้รับการร้องขอจากผู้ควบคุมการแข่งขัน)

- เมื่อผู้ตัดสินได้เริ่มดำเนินการตามขั้นตอนการแข่งขันแล้ว ทุก ๆ ขั้นตอนจะต้องดำเนินไปตามกระบวนการนั้น ๆ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง (ดังนั้นผู้ตัดสินจึงควรศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ของการแข่งขัน วอลเลย์บอลให้เข้าใจอย่างถูกต้อง)

ขั้นตอนที่ 5

- เมื่อถึงเวลาตามกำหนดไว้ในโปรแกรมการแข่งขันแล้วผู้ตัดสินจะต้องแจ้งแก่ผู้ควบคุมการแข่งขันว่าจะเริ่มต้นช่วงการอบอุ่นร่างกายอย่างเป็นทางการโดยเริ่มต้นจากการเสียดเหงื่อ (ยกเว้นในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เป็นอย่างอื่น)

ขั้นตอนพิเศษที่ 1 : หากมีทีมใดทีมหนึ่งไม่มีผู้มาเสียงเหรียญ ทีมตรงข้ามจะเป็นฝ่ายชนะโดยอัตโนมัติ และสามารถจะเลือกเป็นฝ่ายเสิร์ฟหรือฝ่ายรับ ฯลฯ ได้ แต่จะต้องมีผู้เล่นอย่างน้อย 1 คน มาทำการเสียงเหรียญ

การดำเนินการในสถานการณ์ที่พิเศษเช่นนี้มีกระบวนการปฏิบัติดังนี้

1. เป่านกหวีดเรียกให้ทั้ง 2 ทีม มาทำการเสียงเหรียญต่อหน้าผู้บันทึกคะแนน
2. เมื่อได้รับการยืนยันว่ามีผู้เล่นเพียงทีมเดียวเท่านั้นที่มาปรากฏตัว ให้แจ้งกับทีมที่มาปรากฏตัวว่าเป็นทีมชนะการเสียงเหรียญโดยอัตโนมัติ และมีสิทธิ์จะเป็นฝ่ายเลือกก่อน (เสิร์ฟ รับลูกเสิร์ฟ หรือเลือกแดน)
3. ผลการเลือกที่เหลือจะเป็นของทีมที่มาปรากฏตัวภายหลัง (เช่น จะอยู่แดนใด)
4. ให้แจ้งกับอีกทีมหนึ่งที่มาปรากฏตัวภายหลังว่าจะต้องปฏิบัติตามข้อเลือกที่เหลือของการเสียงเหรียญ หลังจากหมดเวลาอบอุ่นร่างกายแล้ว
5. ยืนยันกับผู้บันทึกการแข่งขันเกี่ยวกับการตัดสินใจของทีมและลงลายเซ็นก่อนการแข่งขันของหัวหน้าทีมรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่จะต้องบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขัน (เช่น ลำดับการเสิร์ฟ) โปรดจำไว้ว่าในกรณีนี้ผู้บันทึกจะไม่สามารถเพิ่มเติมข้อมูลลงในใบบันทึกให้สมบูรณ์ได้เพื่อเริ่มการแข่งขันเกี่ยวกับยังไม่รู้เกี่ยวกับแดนในสนาม ยังไม่รู้ว่าทีมใดจะเสิร์ฟหรือรับลูกเสิร์ฟ
6. เป่านกหวีดและแสดงการเริ่มต้นเวลาอบอุ่นร่างกาย (5 นาที)
7. จะต้องไม่ขัดจังหวะหรือทำให้เสียเวลาสำหรับการอบอุ่นร่างกายเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม (หากอีกทีมมาถึงสนาม)
8. ทันทีที่หมดเวลาอบอุ่นร่างกาย ผู้ตัดสินต้องเป่านกหวีดและให้สัญญาณให้ผู้เล่นไปที่เก้าอี้ตามที่กำหนดไว้
9. เฉพาะทีมที่มาปรากฏตัวและทำการเสียงเหรียญนั้นต้องให้ไปนั่งที่เก้าอี้ตามที่กำหนดไว้
10. ทีมที่ไม่ได้ทำการเสียงเหรียญควรมาที่โต๊ะบันทึกคะแนนเพื่อแจ้งการตัดสินใจเลือก (เสิร์ฟ, การรับลูกเสิร์ฟ, แดนของสนาม) ตามที่พวกเขายังไม่ได้ตัดสินใจเลือก (ตามข้อ 4 ที่กล่าวมาแล้ว)
11. ทีมที่มาปรากฏตัวในภายหลังต้องให้หัวหน้าทีมมาลงชื่อก่อนการแข่งขันลงในใบบันทึกการแข่งขันและแจ้งลำดับเสิร์ฟ

12. ผู้บันทึกควรเพิ่มเติมใบบันทึกให้สมบูรณ์และยืนยันกับผู้ตัดสิน ว่าข้อมูลต่าง ๆ นั้นได้รับมาครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

13. ทีมที่มาปรากฏตัวก่อนในเวลาเสียงเหรียญควรได้รับแจ้งถึงการตัดสินใจของอีกทีมหนึ่ง

14. เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ควรเตรียมพร้อมก่อนเริ่มทำการแข่งขันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ขั้นตอนพิเศษที่ 2 : หากทั้ง 2 ทีมไม่มาปรากฏตัว (ไม่มีผู้เล่นอยู่ในสนาม) การเสียงเหรียญ ก็จะไม่เกิดขึ้นแต่เวลาควรจะต้องบันทึกไว้ในช่องหมายเหตุ (Remark) ในใบบันทึกการแข่งขันและผู้ตัดสินจะต้องเริ่มต้นจับเวลาตามขั้นตอนการแข่งขัน (เพื่อประกาศให้ทราบว่าการเล่นกำลังจะเริ่มแล้ว)

- มีวิธีการตัดสินหลายวิธีในขั้นตอนพิเศษที่ 1 ซึ่งสามารถนำมาใช้ในขั้นตอนพิเศษที่ 2 แต่ควรนำมาประยุกต์ใช้เพราะว่าไม่มีทีมมาปรากฏตัวเพื่อทำการเสี่ยงเหรียญ

- หากมีทีมมาถึงภายหลังจากขั้นตอนของการแข่งขันได้เริ่มต้นแล้ว กรรมการต่าง ๆ จะคงดำเนินการต่อไปโดยไม่มีเปลี่ยนแปลงและทีมที่มาช้าจะไม่ได้รับเวลาอบอุ่นร่างกายเพิ่มเติมอีก

- ขั้นตอนของกระบวนการพิเศษทั้ง 2 ขั้นตอนนั้น จะต้องทำให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และไม่ควรจะยืดเวลาออกไปจนกระทบเวลาตามขั้นตอนการแข่งขัน

ขั้นตอนที่ 6

- เวลาอบอุ่นร่างกายจะหมดลงอย่างสมบูรณ์เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดและแจ้งว่าการแข่งขันจะเริ่มต้นแล้ว

- หากถึงเวลานั้นผู้เล่นยังคงไม่มาปรากฏตัวที่สนามเพื่อทำการแข่งขัน ผู้ตัดสินต้องแจ้งต่อผู้ควบคุมการแข่งขัน, (หากมาปรากฏตัวในภายหลัง) เจ้าหน้าที่ในสนาม, คนดู, สื่อมวลชน และ ฯลฯ ให้รับทราบผลการแข่งขันตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

- ในขั้นสุดท้ายของขั้นตอนการแข่งขันอย่างเป็นทางการผู้ตัดสินที่ 1 ไม่จำเป็นต้องขึ้นไปยืนบนแท่นผู้ตัดสิน

- ผู้ควบคุมการแข่งขันจะเป็นผู้รับผิดชอบในการแจ้งผลของการตัดสินให้ปรับเป็นแพ้แก่หัวหน้าทีมนั้น (หากมาปรากฏตัวในภายหลัง) รวมทั้งการแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ผู้ชม และสื่ออื่น ๆ

- คะแนนและผลสรุปของการแข่งขันให้ดำเนินไปตามขั้นตอนที่ 7 : การบันทึกผลการแข่งขัน

5. เหตุการณ์ที่ 3 ทีมถูกปรับแพ้หลังจากการแข่งขันได้เริ่มต้นแล้ว

- สถานการณ์นี้มักจะเกิดขึ้นเนื่องจากผู้เล่นมีการบาดเจ็บ (แต่อาจไม่ใช่เสมอไป)

- ควรแจ้งให้ผู้ควบคุมการแข่งขันมาที่สนามอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

- ในขั้นตอนแรกผู้ตัดสินจะต้องสอบถามด้วยวาจาว่าทีมต้องการที่จะถอนตัวออกจากการแข่งขันหรือไม่ ซึ่งอาจทำได้หลังจากผ่านขั้นตอนการรักษาอาการบาดเจ็บไปแล้ว

- ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องทำสิ่งต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1. ได้รับการลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขันของทีมที่ต้องการถอนตัว (เป็นการยืนยันว่าต้องการถอนตัว)

2. ยืนยันผลการถูกปรับเป็นแพ้ในครั้งนี้กับผู้ควบคุมการแข่งขัน

3. แจ้งทีมตรงข้ามถึงผลของการถูกปรับเป็นแพ้ในครั้งนี้

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของใบบันทึกการแข่งขันและลงชื่อในการตรวจสอบข้อมูลสำหรับคะแนนที่เป็นผลการแข่งขันโดยให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 7 การบันทึกผลการแข่งขัน

6. หมายเหตุ

- ผู้ตัดสินควรจะต้องรู้จักผู้ควบคุมการแข่งขัน โดยเฉพาะของผู้ควบคุมการแข่งขันที่ถูกกำหนดไว้ภายใต้คู่มือของสหพันธ์ วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB)

7. การบันทึกคะแนน

- ผู้ควบคุมการแข่งขันคือผู้ที่มีความรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่ 1 และ 2 ที่จะต้องตรวจสอบผลการแข่งขันและอาจจะบันทึกความเห็นที่เหมาะสมลงในช่องหมายเหตุ (Remark)
- ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องแน่ใจว่าการบันทึกตามขั้นตอนการแข่งขันได้มีการลงรายละเอียดในช่องหมายเหตุ (Remark) ในใบบันทึกการแข่งขันอย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามตัวอย่างที่ปรากฏไว้ในคำแนะนำ ในการทำบันทึกตามแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ
- หากผู้ควบคุมการตัดสิน (REFEREE DELEGATE) ไม่ปรากฏตัวอยู่ในสนามตลอดการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 จะเป็นผู้มีสิทธิ์ลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขันแล้วนำเสนอที่กองอำนวยการแข่งขันโดยไม่ให้เกิดการล่าช้า

ขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอล (BALL MARK PROTOCOL)

หลักการทั่วไป

จุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้คือ ต้องการให้ผู้ตัดสินมีมาตรฐานและวิธีการที่รวดเร็วที่จะดำเนินการกับการพิสูจน์รอยบอล ดังนั้นเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายและผู้ตัดสินจึงควรเอาใจใส่ต่อกระบวนการของขั้นตอนนี้ให้โปร่งใส มีผลสรุปออกมาอย่างเป็นข้อยุติ และมีการสื่อสารที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถกลับเข้าสู่การเล่นได้อย่างรวดเร็วที่สุด ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. กระบวนการ (THE PROCESS)

ขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลที่ใช้ในการแข่งขันมีส่วนประกอบเพียงไม่กี่ขั้นตอน และขั้นตอนเหล่านี้จะมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ในสนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตัดสินที่ 1 ที่จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยความถูกต้องและรวดเร็วเพื่อให้สามารถกลับเข้าสู่การแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว ส่วนประกอบที่สำคัญของขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลมีดังนี้

1. เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 มีความไม่แน่ใจในการตัดสินว่าลูกบอล “ลง” หรือ “ออก” ผู้ตัดสินที่ 1 อาจตัดสินใจให้มีการใช้ขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอล

2. หัวหน้าทีมไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้มีการนำขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลมาใช้

3. ผู้ตัดสินทั้ง 2 คน และผู้กำกับเส้นควรป้องกันไม่ให้ผู้เล่นได้ปกปิดหรือทำการเปลี่ยนแปลงรอยบอล โดยผู้ตัดสินที่ 1 อาจสั่งให้มีการลงโทษได้ตามความเหมาะสม

4. หากหัวหน้าทีมทั้งสองทีมตกลงกันได้หรือยอมรับว่าการตัดสินในตอนแรกนั้นไม่ถูกต้อง เมื่อเป็นดังนี้ ขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลก็ไม่จำเป็นต้องนำมาใช้หรือยุติขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลได้ในทันที

5. การพิสูจน์รอยบอลนั้นมีข้อดีตรงที่เปิดโอกาสให้ผู้ตัดสินที่ 1 ได้ทำให้ความตึงเครียดทางอารมณ์ของผู้เล่นลดลงหลังจากเกิดความขัดแย้ง แต่อย่างไรก็ตามผู้ตัดสินจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอลอย่างเคร่งครัดและรวดเร็ว

2. การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 (THE WORK OF THE FIRST REFEREE)

- ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องตัดสินใจอย่างรวดเร็วในเบื้องต้นว่าจะให้มีการพิสูจน์รอยบอลหรือไม่

- ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องรีบลงจากแท่นผู้ตัดสินและแจ้งให้ผู้กำกับเส้นที่เกี่ยวข้องไปที่จุดของรอยบอล

- ต่อจากนั้นผู้ตัดสินที่ 1 ควรขอให้ผู้เล่นที่อยู่ในแดนที่มีรอยบอลให้ออกจากบริเวณนั้น ขั้นตอนนี้ถือเป็น

เป็นความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อความเท่าเทียมกันและยุติธรรมของผู้เล่นทั้งสองฝ่ายภายใต้กระบวนการของขั้นตอนการพิสูจน์รอยบอล

- กระบวนการตรวจสอบว่ารอยบอล (“ลง” หรือ “ออก”)

1. เมื่อบริเวณรอบ ๆ รอยบอลไม่มีผู้เล่นอยู่แล้วและผู้กำกับเส้นที่เกี่ยวข้องได้ไปประจำตำแหน่งแล้ว ผู้ตัดสินที่ 1 ควรดำเนินการสอบถามผู้กำกับเส้นตามขั้นตอน

2. สิ่งแรกที่ต้องมีการแสดงให้เห็นว่าบอลสัมผัสกับเส้นหรือไม่ รวมถึงกรณีที่เส้นอยู่ในตำแหน่งที่ขยายออกไปแล้วถูกลูกบอลมาสัมผัสหรือไม่

3. ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อมาที่จะต้องให้ผู้กำกับเส้นได้ปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

ก. แสดงตำแหน่งของรอยบอล (โดยไม่ให้สัมผัสกับรอยบอล)

ข. อธิบายถึงสิ่งที่ผู้กำกับเส้นได้เห็น รวมถึงลักษณะของลูกบอลที่สัมผัส

กับพื้นทรายและเหตุการณ์อื่น ๆ ที่ตามมาภายหลัง

4. ผู้ตัดสินที่ 1 ควรทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในสิ่งที่ผู้กำกับเส้นได้ชี้แจง กลยุทธ์ที่ดีในกรณีนี้คือรับฟังคำอธิบายในเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างตั้งใจ

5. เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 พยายามกับข้อมูลที่ได้รับและมีข้อมูลเพียงพอต่อการตัดสินใจและสามารถนำไปตัดสินได้แล้ว ให้กลับขึ้นไปยืนบนแท่นตัดสินแล้วแสดงสัญญาณมือการตัดสินใจเกี่ยวกับการพิสูจน์รอยบอล (แสดงสัญญาณมือที่มที่ใต้เสิร์ฟ) และสามารถปฏิบัติต่อได้หากจะมีการลงโทษผู้เล่นที่ลอบมาได้ตาข่ายเพื่อไปดูรอยบอล ทั้งนี้ต้องไม่ให้เกิดการล่าช้าต่อการเล่นต่อไปอย่างทันที

6. หากเป็นไปได้ ให้ผู้ตัดสินที่ 1 ประกาศแก่ผู้ชมเพื่อให้ทราบถึงผลการตัดสินเกี่ยวกับการพิสูจน์รอยบอลในเวลาเดียวกันกับที่ได้แสดงสัญญาณมือ

7. ผู้ตัดสินที่ 1 สั่งให้เริ่มการแข่งขันต่อไป

3. การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 2 (THE WORK OF THE SECOND REFEREE)

- ผู้ตัดสินที่ 2 ควรจะไปอยู่ในบริเวณใกล้ ๆ ตาข่ายอย่างทันที เพื่อคอยป้องกันผู้เล่นทีมตรงข้ามทั้งทางวาจาและการกระทำเพื่อไม่ให้ผู้เล่นข้ามตาข่ายมาดูรอยบอล

- เป็นสิ่งที่ดีหากจะย้ำเตือนผู้เล่นทีมทุกทีมที่เข้าแข่งขันว่าจะเป็นการกระทำผิดกติกาหากลอบได้ตาข่ายหรือข้ามเขตของตาข่ายเข้ามาในแดนตรงข้าม

- ควรมีการประสานด้วยสายตา (eye contact) กับผู้ตัดสินที่ 1 ตลอดเวลาเมื่อเข้าสู่กระบวนการพิสูจน์รอยบอล

- ผู้ตัดสินที่ 2 อาจเข้าไปช่วยในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของผู้ตัดสินที่ 1 ได้หากมีการร้องขอจากผู้ตัดสินที่ 1

- ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้บันทึกคะแนนได้บันทึกผลที่ได้จากการพิสูจน์รอยบอลลงไปอย่างถูกต้องแล้ว การแข่งขันไม่ควรเริ่มต่อไปจนกว่าผู้บันทึกคะแนนจะมีความพร้อมแล้ว

4. หมายเหตุสำคัญ (SPECIAL NOTES)

- ให้ดำเนินการได้ด้วยการ สื่อสาร/การทำงานประสานสัมพันธ์กันที่รวดเร็วและถูกต้องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน โดยดำเนินการตามขั้นตอน การประสานสัมพันธ์กันด้วยภาษาที่สามารถสื่อสารกันรู้เรื่องมากที่สุด หากเป็นระดับนานาชาติควรสื่อสารกันด้วยภาษาพูด (ภาษาอังกฤษ) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

- ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้กำกับเส้นที่เกี่ยวข้องควรจับตาที่บริเวณรอบบอลเพราะอาจสามารถเห็นการกระทำของผู้เล่นซึ่งมีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปกปิดรอบบอลได้
- ผู้ตัดสินที่ 2 ควรกระตือรือร้นที่จะใช้ทั้งเสียงนกหวีด สัญญาณมือ และวาจาในการแจ้งแก่ผู้เล่นว่าไม่ควรลดตาข่ายหรือข้ามเขตของตาข่ายเข้ามาที่บริเวณรอบบอล
- ผู้ตัดสินที่ 1 อาจใช้ช่วงเวลาในขณะที่กำลังพิจารณาเกี่ยวกับรอบบอลด้วยการร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ตัดสินที่ 2 ในการประมวลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือขอความช่วยเหลืออื่น ๆ

5. ผู้กำกับเส้น (THE LINE JUDGES)

- ในช่วงระหว่างที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ผู้กำกับเส้นควรใช้ความพยายามตัดสินให้แม่นยำที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ด้วยการตัดสินว่าลูกบอลนั้น “ลง” หรือ “ออก” เพื่อหลีกเลี่ยงจะได้ไม่ต้องนำขั้นตอนการพิสูจน์รอบบอลมาใช้
- หากมีการใช้ขั้นตอนการพิสูจน์รอบบอลจากผู้ตัดสินที่ 1 ผู้กำกับเส้นจะต้องแน่ใจและมั่นใจในความคิดของตนเองว่าจะสามารถถ่ายทอดจุดที่แม่นยำและจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลูกบอลที่สัมผัสพื้นสนามได้อย่างถูกต้อง
- ผู้กำกับเส้นควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่ง และเหตุการณ์ของการสัมผัสพื้นสนามของลูกบอลให้กับผู้ตัดสินที่ 1 หากมีการร้องขอจากผู้ตัดสิน
- เป็นเรื่องปกติที่ผู้ตัดสินที่ 1 จะขอให้ผู้กำกับเส้นไปในบริเวณของรอบบอล
- ผู้กำกับเส้น (และเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ) จะต้องไม่เปลี่ยนแปลงพื้นสนามในบริเวณที่มีรอบบอล และควรทำให้เกิดจุดเด่นขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้บุคคลต่าง ๆ เดินเข้ามาในบริเวณนั้น หรือแสดงสัญลักษณ์ไว้บนผิวทรายด้วยธงหรือการชี้

6. การเริ่มแข่งขันใหม่ (RECOMMENCING THE MATCH)

- เมื่อจบขั้นตอนการพิสูจน์รอบบอลแล้ว ผู้ตัดสินที่ 1 ควรแจ้งผลการตัดสินให้กับทุกฝ่ายได้ทราบ และแสดงสัญญาณมือตามความเหมาะสม(แจ้งว่าทีมใดจะเป็นฝ่ายเสิร์ฟ)
- ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถดำเนินการต่อได้อย่างทันที หากต้องมีการลงโทษผู้เล่นที่ลดตาข่ายหรือข้ามไปคู่อบบอล ด้วยการลงโทษเป็นการผิดมารยาท (ใบแดง) และถือเป็นการลงโทษเฉพาะบุคคล
- การข้ามหรือลดไปได้ตาข่ายเพื่อคู่อบบอลของผู้เล่น จะไม่มีความแตกต่างกันในการลงโทษ (เมื่อผู้เล่นก้าวพ้นไปจากตาข่ายในระยะ 1 เมตร หรือ 3 เมตร) อย่างไรก็ตามในบางครั้งอาจมีผู้เล่นได้รับการลงโทษด้วยการกระทำเป็นอย่างอื่น เช่น ถ่วงเวลา หรือการลวงละเมิดทางวาจา เป็นต้น
- ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องแน่ใจว่าผู้บันทึกได้บันทึกผลการแข่งขันอันเกิดจากขั้นตอนการพิสูจน์รอบบอลได้อย่างถูกต้องแล้ว และไม่ควรให้การแข่งขันได้เริ่มต่อไปจนกว่าผู้บันทึกจะมีความพร้อม

ขั้นตอนรักษาอาการบาดเจ็บ

PROCEDURE FOR A MEDICAL INJURY PROTOCOL

ให้ดำเนินการกับรายการแข่งขันที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรองอย่างเป็นทางการ ภายใต้กติกาข้อที่ 17.1 ของกติการวอลเลย์บอลชายหาด

1. สารสำคัญ

- ขั้นตอนของการรักษาอาการบาดเจ็บเป็นขั้นตอนที่ออกแบบมาเพื่อให้เกิดผลที่ดีต่อการรักษาอาการบาดเจ็บโดยให้มีการเสียเวลาน้อยที่สุด (ภายใต้กติกาข้อ 17.1)

- การใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บหมายถึงเวลาที่บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการให้การรักษาทางการแพทย์แก่ผู้เกี่ยวข้อง เมื่อการรักษานั้นเสร็จสิ้นแล้ว หรือไม่สามารถทำการรักษาต่อไปได้ การเล่นจะดำเนินต่อไปหรือมีการประกาศว่าไม่พร้อมในการแข่งขันสำหรับทีมที่ไม่สามารถเล่นต่อไปได้

- การให้การรักษาอาการบาดเจ็บในระหว่างการแข่งขันจะให้บุคลากรทางการแพทย์ (เช่น แพทย์ นักกายภาพบำบัด ของฝ่ายจัดการแข่งขัน) หรือแพทย์ประจำทีม (แพทย์หรือนักกายภาพบำบัดของทีมที่ได้รับการรับรองอย่างถูกต้อง) ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้เล่นได้ร้องขอ ในกรณีที่ใช้บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการเมื่อให้การรักษาเสร็จแล้วจะต้องรายงานต่อผู้ตัดสินที่ 1 เพื่อดำเนินการแข่งขันต่อ ยกเว้นในกรณีที่ผู้เล่นแจ้งว่าพร้อมที่จะเล่นต่อได้แล้ว ก่อนที่บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการจะเข้ามาภายในสนาม

- เพื่อให้พร้อมต่อการให้การรักษาผู้เล่นที่บาดเจ็บในระหว่างการแข่งขัน ทีมงานของแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ควรจะต้องนั่งอยู่บริเวณที่จัดให้ทางด้านข้างของสนามจะได้ไม่ต้องเสียเวลารอในการให้เข้าไปในสนาม

- ในระหว่างที่มีการถ่ายทอดทางทีวีในสนามหลัก (center court) บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการจะต้องได้รับการจัดที่นั่งประจำที่บริเวณด้านข้างของสนาม

- ทุกครั้งที่มีการปรับเป็นแพ้เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บ (รวมทั้งช่วงก่อนจะเริ่มการแข่งขัน) บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการและฝ่ายแพทย์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (ในกรณีที่มีการแต่งตั้ง) จะต้องมาปรากฏตัวที่สนาม

- สำหรับการแข่งขันระดับโลกและรายการแข่งขันอย่างเป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ นักกีฬาคนหนึ่งจะได้รับการอนุญาตให้ใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ต่อระยะเวลา 12 เดือน โดยนักกีฬาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อจำนวนครั้งที่ใช้ไป สำหรับผู้ควบคุมการแข่งขัน ผู้ควบคุมการตัดสิน จะต้องรายงานผลเกี่ยวกับการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บต่อผู้เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง และทางสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติจะเก็บข้อมูลไว้สำหรับติดตามผลเมื่อมีการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดซึ่งนักกีฬาจะต้องมีการเสียเงินค่าปรับ (การจ่ายเงินค่าปรับให้เป็นไปตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติที่ได้กำหนดไว้)

- การใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บโดยผู้ตัดสินอันเนื่องมาจากนักกีฬาที่มีเลือดออกและได้รับการรักษาจากบุคลากรทางการแพทย์จะไม่นับรวมอยู่ในการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บในช่วงระยะเวลา 12 เดือน ดังนั้นการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บอันมีผลมาจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (เช่น นักกีฬาชนกัน นักกีฬาไปปะทะกับวัตถุต่าง ๆ เช่น เสာ ธง ฯลฯ) ในกรณีเช่นนี้ จะได้รับการรักษาอาการบาดเจ็บจากฝ่ายแพทย์ โดยได้รับการยกเว้นไม่นำไปใช้ในการแข่งขันครั้งต่อไป การใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุในรายการเดียวกันหรือรายการแข่งขันครั้งต่อไป จะได้รับการรับรองให้ยกเว้นไม่นับเป็น "โควตาการรักษาอาการบาดเจ็บของนักกีฬาหนึ่งคนต่อ 2 ครั้ง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือน"

- ฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องจัดเตรียมห้องน้ำเฉพาะสำหรับนักกีฬา 2 ห้อง (หนึ่งห้องสำหรับนักกีฬาหญิง และอีกหนึ่งห้องสำหรับนักกีฬาชาย) ห้องน้ำที่จัดเตรียมไว้นั้นอาจเป็นห้องน้ำแบบเคลื่อนที่ก็ได้ หากไม่สามารถใช้แบบถาวรได้โดยให้อยู่ใกล้บริเวณสนามไม่ควรให้ไกลเกินกว่า 100 เมตร ผู้ตัดสินจำเป็นต้องได้รับรายงานในเรื่องที่ตั้งของห้องน้ำและมีการตรวจสอบก่อนจะเริ่มการแข่งขันของรายการนั้น ๆ

- ในกรณีที่นักกีฬาร้องขอใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บหรือถูกปรับเป็นแพ้เนื่องจากมีอาการบาดเจ็บ ผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีการดำเนินการโดยบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขันอย่างทันที และจะต้องส่งสำเนาใบบันทึก BVB/49 โดยผู้ตัดสินในคู่นั้น (ขอยกเว้นสำหรับการใช้เวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บอันเกิดจากบาดแผลมีเลือดออก)

2. เมื่อผู้เล่นเกิดอาการบาดเจ็บ (AT THE TIME OF IN JURY)

- เมื่อผู้เล่นเกิดอาการบาดเจ็บ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องรีบเข้าไปที่ผู้เล่นเพื่อสอบถามอาการและตรวจดูลักษณะอาการบาดเจ็บในทันที

- ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องถามผู้เล่นว่า

1. “คุณสามารถเล่นต่อได้หรือไม่” (“Are you able to continue play”) หรือ “คุณต้องการการรักษาอาการบาดเจ็บหรือไม่” (do you require medical treatment?)
2. ในกรณีที่ต้องการการรักษาอาการบาดเจ็บ “คุณต้องการแพทย์อย่างเป็นทางการหรือแพทย์ประจำทีมของคุณ” ? (“By the official medical personnel or your own?”)
3. “ให้ถามเพิ่มต่อไปอีกว่า “คุณต้องการแพทย์หรือนักกายภาพบำบัดหรือต้องการทั้งสองอย่าง”? (“Do you need a physician or a physical therapist or both?”)

- หากเป็นไปได้ การแข่งขันควรจะเริ่มต้นต่อไปโดยไม่มีการล่าช้า และในสถานการณ์เช่นนี้ผู้ตัดสินสามารถอนุญาตให้ได้หากผู้เล่นขอใช้เวลาเพียงเล็กน้อยก่อนที่จะกลับเข้าไปสู่การเล่น (ภายใน 15 วินาที) โดยไม่ต้องเป็นการขอเวลานอกเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ

หมายเหตุ ภายใต้เหตุการณ์ของการบาดเจ็บทุกกรณีเช่นนี้ ควรร้องขอให้ฝ่ายแพทย์เข้ามาเตรียมพร้อมอยู่ที่สนาม โดยผู้ควบคุมการแข่งขันและหรือผู้ควบคุมการตัดสิน ควรจัดให้ฝ่ายแพทย์อยู่ในสถานที่ซึ่งสามารถมองเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

3.กรณีการบาดเจ็บที่มีเลือดออก (BLOOD INJURIES)

- ความปลอดภัยของผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขันทุกฝ่ายถือเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อมีการบาดเจ็บที่มีเลือดออกจะต้องได้รับการดูแลอย่างทันทีไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ในสนาม
- หากเป็นอาการที่มีเลือดออกเพียงเล็กน้อยและสามารถรักษาให้หยุดได้เองอย่างง่าย ๆ โดยไม่เสียเวลามากนัก ในกรณีเช่นนี้ไม่ถือเป็นการใช้เวลาเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ
- ถ้าหากเป็นอาการบาดเจ็บที่มีเลือดออกมาก จะต้องได้รับการรักษาโดยแพทย์ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการใช้เวลาเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ
- ผู้ตัดสินควรตรวจสอบว่าลูกบอลที่ใช้ในการแข่งขันมีเลือดเปื้อนติดอยู่หรือไม่ ถ้ามีจะต้องเปลี่ยนลูกบอลใหม่และนำลูกบอลที่เปื้อนเลือดไปทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ

4. เมื่อผู้เล่นไม่สามารถเล่นต่อได้และร้องขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ (IF THE PLAYER REQUESTS MEDICAL TREATMENT)

- หากผู้เล่นต้องการขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องรีบแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีนั้น ๆ เข้ามาในสนาม อนุญาตให้แพทย์ประจำทีมที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการเข้ามาดูแลผู้เล่นได้ ต่อจากนั้นแจ้งให้ผู้บันทึกทำการบันทึกหมายเลขและเวลาเป็นนาทีและวินาทีที่ผู้เล่นขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ แล้วแจ้งกับผู้ตัดสินที่ 1 ให้ลงมาเพื่อดำเนินขั้นตอนของการรักษาอาการบาดเจ็บและที่สำคัญต้องประสานงานกับบุคคลต่อไปนี้ : ฝ่ายแพทย์ (เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บของผู้เล่น) ผู้ควบคุมการแข่งขัน, ผู้ควบคุมผู้ตัดสิน และผู้ควบคุมด้านการแพทย์ให้มาปรากฏตัว
- เป็นข้อตกลงกันว่าผู้ตัดสินที่ 2 คือผู้ที่จะต้องไปตามบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างกระตือรือร้นแม้จะต้องออกไปจากเขตนอกสนาม หรือต้องใช้วิทยุติดตามตัว โดยให้ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ดูแลผู้เล่นอยู่ในสนาม
- เป็นสิ่งที่ยอมรับให้ปฏิบัติได้หากผู้เล่นยังคงอยู่ที่ตำแหน่งเดิมในสนามขณะมีอาการบาดเจ็บ (เจ็บหลัง ฯลฯ) แต่ถ้าสามารถเคลื่อนย้ายได้ ให้เคลื่อนย้ายไปที่อื่นได้อย่างอิสระภายในสนามหรือเขตพื้นที่การเล่นลูกหรือที่มานั่งประจำทีม
- หากมีการร้องขอจากบุคลากรทางการแพทย์ให้การรักษาและโดยความเห็นชอบของผู้ตัดสิน ถ้าความช่วยเหลือทางการแพทย์นั้นไม่สามารถทำที่สนามได้ (เช่นการทำความสะอาดบาดแผลหรือเย็บแผล) ผู้เล่นที่บาดเจ็บจะออกไปนอกสนามได้โดยมีผู้ตัดสินที่ 2 ตามไปด้วย (หรือผู้ควบคุมการตัดสิน, หรือผู้ตัดสินสำรอง ถ้ามี)
- การจับเวลา 5 นาที สำหรับการรักษาอาการบาดเจ็บนั้นจะเริ่มต้นเมื่อทีมแพทย์อย่างเป็นทางการมาถึงสนามและพร้อมให้การรักษาแล้ว (ต้องเป็นฝ่ายแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ) หากเป็นกรณีที่ไม่มีแพทย์เป็นทางการหรือขอให้แพทย์ประจำทีมของตนเอง การจับเวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บจะเริ่มต้นเมื่อผู้ตัดสินได้อนุญาตแล้ว ซึ่งมีวิธีดังนี้

1. มีเวลา 2 ช่วงที่จะต้องลงในใบบันทึกการแข่งขัน ดังนี้ :

1. เวลาที่ผู้ตัดสินที่ 2 ถามคำถามต่อผู้เล่นที่บาดเจ็บ

2. เวลาที่ผู้เล่นเริ่มแข่งขันต่อได้

2. มีเวลา 3 ช่วง ที่จะต้องแจ้งลงในใบบันทึกการแข่งขันสำหรับในกรณีที่ต้องการขอใช้บุคลากรทางการแพทย์
อย่างเป็นทางการ ดังนี้ :

1. เวลาที่ผู้ตัดสินที่ 2 ถามคำถามต่อผู้เล่นที่บาดเจ็บ

2. เวลาที่ทีมแพทย์มาถึงสนาม

3. เวลาที่ผู้เล่นเริ่มแข่งขันต่อได้

- ผู้ตัดสินที่ 2 (และ/หรือผู้ตัดสินที่ 1) จะต้องกระตือรือร้นในการควบคุมผู้เล่นให้เข้ามาในสนามเพื่อ
แข่งขันต่อเมื่อหมดเวลารักษาอาการบาดเจ็บแล้ว

- เพื่อนร่วมทีมของผู้บาดเจ็บและผู้เล่นทีมตรงข้ามจะต้องอยู่ในบริเวณสนามหรือเขตพื้นที่การเล่นลูก
(FREE ZONE) หรือไปอยู่ในบริเวณที่กำหนดไว้ของผู้เล่น ในช่วงเวลานี้ผู้เล่นสามารถใช้ลูกบอลเพื่ออบอุ่น
ร่างกายได้

- ภายในเวลา 5 นาที เมื่อเวลารักษาอาการบาดเจ็บหมดลงแล้ว ผู้ตัดสินที่ 2 ควรตรวจสอบว่า
ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาทั้งหมดได้ถูกบันทึกลงในใบบันทึกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์แล้ว (ลงเวลาได้
เมื่อผู้เล่นที่บาดเจ็บกลับไปประจำตำแหน่งในสนาม)

- ผู้เล่นทั้งสองทีมจะต้องได้รับการแจ้งถึงเวลาที่เข้าไปในช่วงของการรักษาอาการบาดเจ็บ

- ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องบันทึกข้อมูลเหล่านี้ลงในใบบันทึก : ชื่อของผู้เล่น, หมายเลข,
ทีม, ชื่อประเทศ, เขต, เวลา, คะแนน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้อาจมีความสำคัญในภายหลังหากมีการประท้วงหรือมี
อาการบาดเจ็บเกิดขึ้นอีกครั้ง พึงจำไว้ว่าผู้เล่นคนหนึ่งสามารถใช้เวลาดูแลอาการบาดเจ็บได้ 1 ครั้งใน 1 นัด
เท่านั้น

- เมื่อเวลาของการรักษาอาการบาดเจ็บหมดลงแล้ว การเล่นจะดำเนินต่อไป หรือหากไม่สามารถรักษา
อาการของผู้บาดเจ็บให้กลับมาเล่นได้ ผู้เกี่ยวข้องจะประกาศว่าทีมไม่พร้อมในการแข่งขัน

- เวลาของการรักษาอาการบาดเจ็บจะต้องไม่เพิ่มให้มากขึ้นอีก เมื่อบุคลากรทางการแพทย์ได้แจ้งแก่ผู้
ตัดสินว่าการรักษาได้เสร็จสิ้นแล้ว หรือแจ้งว่าไม่สามารถทำการรักษาได้

- การตัดสินใจว่าจะทำการเล่นต่อไปได้หรือไม่หลังจากมีการรักษาอาการบาดเจ็บแล้วให้อยู่ในดุลพินิจ
ของผู้เล่น แม้ว่าบุคลากรทางการแพทย์จะให้คำแนะนำว่าไม่ควรเล่นต่อไป แต่การตัดสินใจขั้นสุดท้ายนั้นขึ้นอยู่กับ
ผู้เล่น ภายใต้เงื่อนไขที่จะขอเล่นต่อนี้จะต้องมีการลงชื่อรับรองด้วยว่า "เป็นความประสงค์อย่างมุ่งมั่นของผู้
เล่น" อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีที่จะเกิดอันตรายเป็นอย่างมากต่อผู้เล่น บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการ
ของการแข่งขันสามารถคัดค้านไม่ให้ผู้เล่นที่บาดเจ็บลงเล่นต่อได้

- ในกรณีแรกดังกล่าวข้างต้น ผู้ตัดสินควรบันทึกลงไว้ทางด้านหลังของใบบันทึกการแข่งขันถึงความต้องการของผู้เล่นที่จะทำการเล่นต่อไปซึ่งขัดแย้งกับคำแนะนำของบุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นทางการพร้อมและลงจบการแข่งขันลงลายเซ็นของหัวหน้าทีมที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย

- เมื่อหมดเวลาการรักษาอาการบาดเจ็บแล้ว ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องเป่านกหวีดและให้สัญญาณเพื่อให้ผู้เล่นกลับเข้ามาในสนาม ในช่วงนี้ทีมอาจจะขอใช้เวลานอกที่ยังเหลืออยู่ได้ แต่เมื่อหมดเวลาแล้วก็ต้องกลับมาทำการแข่งขันต่อไป หากผู้เล่นไม่สามารถกลับมาทำการแข่งขันได้ให้ถือว่าเซตหรือการแข่งขันนั้นสิ้นสุดตามกติกาข้อ 17.1

- จะไม่ให้มีการใช้เวลาเพิ่มต่ออีกสำหรับผู้เล่นที่บาดเจ็บ เพราะเวลาในการรักษาอาการบาดเจ็บนั้นไม่สามารถเพิ่มต่อได้อีก

5. กรณีผู้เล่นขออนุญาตใช้ห้องน้ำ (USE OF TOILETS BY PLAYERS)

- ระหว่างการแข่งขันเมื่อผู้เล่นร้องขอจะใช้ห้องน้ำ ผู้ตัดสินจะต้องแจ้งให้ทีมรู้ว่าจะมีการนำขั้นตอนการรักษาอาการบาดเจ็บมาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้มีการใช้เวลานอกต่าง ๆ ไปหมดแล้ว ตั้งแต่ก่อนเริ่มหรือระหว่างการแข่งขัน (เวลานอก, เวลานอกทางเทคนิค, ช่วงระหว่างการเล่นลูกภายใน 12 วินาที) ในกรณีที่เป็นการใช้เวลาเพื่อการรักษาอาการบาดเจ็บนี้ จะต้องตามบุคลากรทางการแพทย์ให้เข้ามาในสนามเพื่อเตรียมความพร้อมให้การรักษา

- ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องติดตามไปดูแลผู้เล่นที่ไปห้องน้ำ ส่วนผู้ตัดสินที่ 1 ให้อยู่ควบคุมดูแลสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ที่โต๊ะผู้บันทึกอย่างใกล้ชิด

6. กรณีมีเหตุการณ์เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากอุณหภูมิความร้อนสูง (HEAT RELATED INCIDENTS)

- ให้ดำเนินการตามแนวทาง "ขั้นตอนของการตรวจสอบความร้อนอันเนื่องมาจากอุณหภูมิสูง" ในการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดทุกรายการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ การปรับเป็นแพ้ที่เกิดจากการใช้เวลาเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุณหภูมิสูงจะต้องถูกบันทึกไว้ทุกครั้ง

- ในกรณีของการปรับเป็นแพ้ดังกล่าวข้างต้น ผู้เล่นที่ได้รับบาดเจ็บจะได้รับคำถามจากผู้ตัดสินว่าเป็นเพราะความอ่อนเพลียจากความร้อน หรือการเสียน้ำมาก หากเป็นกรณีนี้ผู้เล่นจะได้รับคำถามอีกว่า "คุณมีอาการไม่สบายจากการอาเจียนหรือท้องเสียในระหว่าง 5 วันที่ผ่านมาหรือไม่" ผู้มุลเหล่านี้จะถูกรายงานต่อไปยังผู้ควบคุมการตัดสิน เพื่อส่งรายงาน "ขั้นตอนของการตรวจสอบความเครียดอันเนื่องมาจากอุณหภูมิสูง" ไปยังสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

5. หมายเหตุ

- ผู้ตัดสินทั้งสองคนและผู้ควบคุมผู้ตัดสินจะต้องรู้ถึงที่อยู่ของฝ่ายแพทย์ทั้งด้านการปฐมพยาบาล แพทย์ รถพยาบาล ฯลฯ

- ผู้ตัดสินจะต้องรู้ถึงหน้าที่และความเชี่ยวชาญของหน่วยแพทย์ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ควบคุมการแข่งขันแม้ว่าหน่วยแพทย์นั้นมีความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย (แพทย์ นักกายภาพบำบัด การปฐมพยาบาลเบื้องต้น) ผู้ตัดสินจะต้องมั่นใจว่าสมาชิกของฝ่ายแพทย์นั้นมีความเหมาะสมที่จะดูแลอาการบาดเจ็บของผู้เล่น

- ในรายการแข่งขันที่มีมากกว่า 1 สนามฝ่ายจัดการแข่งขันต้องจัดให้มีบุคลากรทางการแพทย์ (กอล์ฟ ปฐมพยาบาล แพทย์ และนักกายภาพบำบัด) ในทุก ๆ สนามการแข่งขัน หากมีการบาดเจ็บเกิดขึ้นในสนามอื่น ๆ ผู้เล่นอาจจะไม่ได้รับอนุญาตที่จะร้องขอแพทย์เฉพาะทาง เช่น นักกายภาพบำบัดได้ เป็นต้น

- ในกรณีที่ผู้เล่นร้องขอใช้เวลาเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บโดยขอใช้แพทย์ประจำทีมของตนเอง ผู้ตัดสินจะอนุญาตให้แพทย์ประจำทีมเข้ามาในสนาม และหากแพทย์ประจำทีมได้ทำการรักษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ฝ่ายแพทย์อย่างเป็นทางการจะมาถึงสนาม โดยผู้เล่นพร้อมและแสดงความจำนงที่จะกลับเข้าสู่การเล่นต่อได้แล้ว ในกรณีเช่นนี้ผู้ตัดสินไม่จำเป็นต้องรอให้ฝ่ายแพทย์อย่างเป็นทางการมาถึงสนาม เวลาของการรักษาอาการบาดเจ็บจะสิ้นสุดเมื่อผู้เล่นเข้าประจำที่ในสนาม

- ฝ่ายแพทย์อาจได้รับการอนุญาตให้เข้าไปดูแลผู้เล่นได้ในช่วงเวลาที่หยุดการแข่งขันตามปกติ (เวลานอก, เวลานอกทางเทคนิค, การหยุดพักระหว่างเซต) โดยการช่วยเหลือนั้นจะต้องไม่ทำให้เกิดการล่าช้าต่อการแข่งขัน

- ผู้บันทึกจะต้องสอบถามข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดว่าได้เข้าใจในกรณีนั้น ๆ อย่างชัดเจนแล้วจึงบันทึกผลลงในใบบันทึกการแข่งขันได้อย่างถูกต้อง

- การบันทึกเกี่ยวกับเวลาลงในใบบันทึกการแข่งขันทุกครั้งจะต้องบันทึกให้เป็นหน่วยชั่วโมง นาที และวินาที

- การบันทึกตามขั้นตอนการแข่งขันนั้น ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องแน่ใจว่าได้มีการลงในรายละเอียดในช่องหมายเหตุ (Remarks) ในใบบันทึกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามตัวอย่างที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้กำหนดไว้

- หากผู้ควบคุมการตัดสิน (REFEREE DELEGATE) ไม่ปรากฏตัวอยู่ในสนามตลอดการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 จะเป็นผู้มีสิทธิ์ลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขันแล้วนำส่งที่กองอำนวยการแข่งขันได้โดยไม่ให้เกิดการล่าช้า

ขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL)

ขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

จุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้เพื่อนำไปใช้ในรายการแข่งขันระดับโลกและการแข่งขันที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้การรับรอง ภายใต้การดำเนินการตามกติกาข้อ 5.1.2.1 และ ข้อ 5.1.3.2

1. หลักการ

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) เป็นขั้นตอนที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้ผลสรุปของการใช้กติกาการแข่งขันเป็นไปอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลระดับนานาชาติ

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) ได้ริเริ่มขึ้นโดยผู้เล่น เพื่อให้ผู้เล่นได้แสดงเจตนาที่จะประท้วงในเรื่องต่าง ๆ เช่น คำอธิบายที่ได้รับจากการปฏิบัติในการเล่น หรือการตีความเกี่ยวกับกติกาที่ผิดพลาดของผู้ตัดสินที่ 1

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) จะได้รับการยอมรับและดำเนินการจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นซึ่งอาจเกิดก่อน/ระหว่าง/หลังการแข่งขัน

- ผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติจะพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะของการประท้วงโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณา 3 ข้อ

- ระดับขั้นของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) มี 2 ระดับ ที่ จะได้รับการพิจารณาคือ ในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ (ระดับที่ 1) และ/หรือหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นลงแล้ว (ระดับที่ 2)

2. วัตถุประสงค์ของขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการ

AIM OF THE PROTEST PROTOCOL

ขั้นตอนของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) เป็นการนำเสนอขั้นตอนของการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงก่อน/ระหว่าง/และหลังการแข่งขัน ตามรูปแบบที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติกำหนดไว้ โดยมีจุดประสงค์ของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) ดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาหรือแก้ไขสภาพแวดล้อมของการแข่งขันที่เกิดขึ้นก่อนและระหว่างการแข่งขัน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยอย่างรวดเร็วที่สุด

2. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในขั้นตอนการประท้วงให้สอดคล้องและควบคุมให้เป็นไปตามกติกาของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

3. เพื่อกำหนดลำดับขั้นตอนซึ่งมีผลต่อการดำเนินการแข่งขันให้มีปัญหาน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการประท้วงที่เกินกว่าระดับที่ 1 ของอำนาจในการตัดสินใจ

4. เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีเหตุผล โปร่งใส และสะดวกต่อการปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน
5. เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามความถูกต้องของกติกาและยึดมั่นในหลักคุณธรรม
6. เพื่อเพิ่มโอกาสในการตัดสินใจของฝ่ายผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประท้วงอย่างเป็นทางการของผู้

เล่นให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกติกาการแข่งขัน

3. หลักเกณฑ์พื้นฐานของการพิจารณาในการรับคำประท้วงอย่างเป็นทางการ (CRITERIA FOR EVALUATING A PROTEST)

หลักเกณฑ์พื้นฐานที่นำมาใช้ในการยอมรับการประท้วงนั้นจะต้องอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ผู้ตัดสินตีความกติกาผิดหรือนักกีฬา/ระเบียบการแข่งขันมาใช้อย่างไม่ถูกต้องหรือตัดสินใจผิดพลาด
  2. มีข้อผิดพลาดในการให้คะแนน (การหมุนผิดลำดับหรือคะแนนการแข่งขัน)
  3. มีปัญหาทางด้านเทคนิคเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการแข่งขัน (สภาพอากาศ, แสงสว่าง)
- ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องใช้เกณฑ์การพิจารณาจากหลักเกณฑ์พื้นฐาน 3 ข้อนี้เท่านั้นว่าจะยอมรับการประท้วงหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาอย่างมีศักยภาพ
  - เป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่งหากผู้ตัดสิน จะยอมรับการประท้วงอย่างเป็นทางการที่เกี่ยวกับการเล่นและการประพัตที่ไม่เหมาะสม นอกจากจะเกี่ยวข้องกับการตีความกติกาที่ผิดรวมอยู่ด้วย
  - ผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติจะต้องใช้หลักเกณฑ์พื้นฐาน 3 ข้อ ในการประเมินถึงความเกี่ยวข้องในการประท้วงอย่างเป็นทางการ และจะต้องได้รับการยอมรับอย่างชัดเจนว่าเข้าข่ายข้อใดในหลักเกณฑ์พื้นฐาน 3 ข้อ และมีความเป็นไปได้ที่การประท้วงจะเข้าหลักเกณฑ์พื้นฐานเกินกว่า 1 ข้อ
  - ผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติจะต้องใช้วิจารณญาณที่ดีในช่วงการพิจารณาการประท้วง

4. แนวทางปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ 1 เมื่อเริ่มมีการประท้วงอย่างเป็นทางการ

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) จะเริ่มต้นโดยผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมได้แสดงเจตนาที่จะประท้วง เพื่อต้องการขอคำอธิบายจากผู้ตัดสินและการตีความตามกติกาของผู้ตัดสินที่ 1
- สิ่งแรกที่ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติคือ แสดงสัญญาณให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามาในสนามและตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนแล้วหรือไม่ เพื่อให้แน่ใจว่าการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) จะไม่มีปัญหาที่ผิดพลาดเกิดขึ้น

กรณีนี้รวมถึง

1. สื่อสารให้ชัดเจนกับผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมถึงเรื่องการกระทำผิดและหลักการพื้นฐานในการตัดสินใจ
2. ทำสัญญาณมือให้เหมาะสม

3. ปรึกษากับผู้เกี่ยวข้อง ผู้ควบคุมการตัดสิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในเรื่องของการใช้และการตีความตามกติกา
4. ต้องยืนยันได้ว่าใช้หลักเกณฑ์พื้นฐานในการพิจารณาการประท้วงถูกต้องหรือไม่
5. ต้องยืนยันอีกครั้ง หลังจากขั้นตอนทั้งหมดได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วนแล้ว ผู้เล่นยังต้องการประท้วงอย่างเป็นทางการอีกหรือไม่

ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่ควร

1. ไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ควบคุมฯ เข้ามาในสนามเมื่อผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมได้ทำการประท้วงอย่างเป็นทางการแล้ว และการประท้วงนั้นเข้าข่ายตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
2. บอกผู้เล่นถึงแนวโน้มของผลที่จะตามมาของการประท้วง

5. ระดับที่ 1 การประท้วงอย่างเป็นทางการ

การแก้ปัญหาในขณะที่มีการประท้วงอย่างเป็นทางการ (โดยผู้ควบคุมผู้ตัดสินหรือผู้ควบคุมการแข่งขัน)

5.1 การประท้วงอย่างเป็นทางการ (ระดับที่ 1) เริ่มต้นเมื่อผู้เล่นได้แสดงเจตนาประท้วง (Overview of Protocol for resolving Protest at the time of player(s) initiation)

- ขั้นตอนการประท้วงอย่างเป็นทางการ (ระดับที่ 1) จะเริ่มต้นเมื่อผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมได้แสดงเจตนาขอประท้วงอย่างเป็นทางการ เพื่อต้องการคำอธิบายจากการตัดสินและการตีความตามกติกาของผู้ตัดสินที่ 1 ดังนั้นจึงให้ผู้ตัดสินที่ 1 แจ้งต่อผู้ควบคุมการตัดสินหรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายให้เข้ามาในสนาม

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ ระดับที่ 1 (ทั้งก่อนและระหว่างการแข่งขัน) ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นด้วยการตัดสินใจจากลักษณะของการประท้วง
2. ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรกับการประท้วงโดยพิจารณาจากเหตุผลที่เกิดขึ้น
3. รับข้อมูล/หลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการประท้วงมาพิจารณา
4. แจ้งผลการประท้วงแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและผู้เล่น
5. แจ้งผลการประท้วงแก่ผู้บันทึกคะแนนและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ
6. เริ่มต้นการแข่งขันต่อไป

การประท้วงอย่างเป็นทางการ (ระดับที่ 1) เป็นขั้นตอนระดับแรกจาก 2 ขั้นตอนของการประท้วงอย่างเป็นทางการ

5.2 ใครบ้างจะเป็นผู้พิจารณาผลการประท้วงระดับที่ 1 (Who evaluates the protest?)

1. ผู้ควบคุมผู้ตัดสินจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) ในทุกครั้งที่มีการประท้วง ยกเว้นกรณีที่ไม่มีอยู่ในขณะที่มีการดำเนินการประท้วงอย่างเป็นทางการเกิดขึ้น
2. ในกรณีที่ยกเว้นเช่นนี้ผู้ควบคุมการแข่งขันจะทำหน้าที่แทนผู้ควบคุมผู้ตัดสินได้
3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติอาจช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาผลของการประท้วงได้ในกรณียกเว้นเช่นนี้
4. เจ้าหน้าที่ตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติที่ทำหน้าที่ประเมินผลการประท้วงในทุกกรณี จะต้องไม่มาจากระเทศที่เกี่ยวข้องกับการประท้วงอันจะก่อให้เกิดความขัดแย้งในผลที่เกิดขึ้นของการประท้วง
5. เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลในการประท้วงจะต้องไม่มีอำนาจต่อการตัดสินใจในเหตุและผลของการประท้วง
6. เจ้าหน้าที่ตามรูปแบบของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติทั้งหมด โดยเฉพาะผู้ควบคุมการตัดสินไม่ควรนำตนเองไปสู่ตำแหน่งที่สามารถชี้้นำต่อการดำเนินการอันเป็นผลก่อนการประท้วงจะเริ่มขึ้น
7. ผู้ควบคุมผู้ตัดสินควรรับรองได้ว่า การดำเนินระหว่างการแข่งขันที่เกิดขึ้นนั้นเขาได้อำนวยความสะดวกอย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับการประท้วงนั้น

5.3 การประท้วงอย่างเป็นทางการ ควรเริ่มต้นอย่างไร (เมื่อผู้ควบคุมการตัดสินปรากฏตัวอยู่ในสนาม) (How is the Protest Protocol commenced?) (Referee Delegate to conduct)

- การประท้วงอย่างเป็นทางการจะเริ่มต้นเมื่อผู้ตัดสินที่ 1 ให้สัญญาณแจ้งแก่ผู้ควบคุมการตัดสินให้เข้ามาในสนาม
- การประท้วงอย่างเป็นทางการจะต้องถูกร้องขอโดยผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมเท่านั้น
- ผู้ตัดสินที่ 1 ควรให้สัญญาณแจ้งกับผู้ควบคุมการตัดสินเท่านั้น เมื่อผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมได้แสดงเจตนาที่จะประท้วงอย่างเป็นทางการ (ตามข้อกำหนดตามกติกาข้อ 5.1.2.1) และจะต้องยืนยันกับผู้ควบคุมการตัดสินว่าการประท้วงนี้เข้าหลักเกณฑ์พื้นฐานในการประท้วง
- การประท้วงอย่างเป็นทางการ (ระดับที่ 1) มีเงื่อนไขที่จะต้องจ่ายเงินค่าปรับ (ปรับบัตร) ตามข้อกำหนดตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

5.4 ขั้นตอนของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (หลังจากการดำเนินการได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว) The process of the Protest Protocol (after Protocol commenced)

- ผู้เล่นควรกลับไปนั่งยังที่มานั่งของทีมตนเอง
- ผู้ควบคุมการตัดสินจะต้องได้รับการรายงานข้อมูลทั้งหมดจากผู้ตัดสินที่ 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการประท้วงอย่างครบถ้วน
- ผู้ควบคุมการตัดสินจะต้องยืนยันกับผู้เล่นถึงหลักเกณฑ์พื้นฐานในการประท้วง

- ผู้ควบคุมการตัดสินควรสอบถามข้อมูลจากผู้ตัดสินที่ 1 ให้ครอบคลุมและชัดเจนในทุก ๆ ปัญหาที่มีความไม่แน่ใจเกิดขึ้น
- ข้อมูล/หลักฐานควรได้รับการรวบรวมโดยคณะทำงานให้ตรงประเด็นกับการตัดสินใจ
- ข้อมูล/หลักฐานอาจมีเพียงชิ้นเดียวก็ได้ แต่เพื่อความเหมาะสมควรมีการรวบรวมข้อมูลหลักฐานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- อาจจะมีการอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้ามาช่วยในการแปลข้อมูลหลักฐานได้
- ในระดับนานาชาติ การประท้วงอย่างเป็นทางการควรดำเนินการด้วยภาษาอย่างเป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติคือภาษาอังกฤษ
- กระบวนการในการรวบรวมข้อมูล/หลักฐานต่าง ๆ ควรจะดำเนินการบริเวณแทนผู้ตัดสินที่ 1 หรือโต๊ะบันทึกคะแนน (ในกรณีการประท้วงเกี่ยวกับคะแนน) เท่านั้น
- ผู้เล่นไม่ควรแสดงกิริยาท่าทางใด ๆ ไปในทางชี้หน้าเมื่อได้คำถามจากผู้ตัดสินที่ 1 หรือคณะเจ้าหน้าที่อื่น ๆ
- กระบวนการสำหรับการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามรูปแบบอย่างชัดเจน และโปร่งใส
- ระหว่างการประท้วงผู้เล่นอาจกระทำสิ่งต่อไปนี้ได้
  1. ใช้พื้นที่ในสนามได้แต่ไม่ควรออกนอกเขตพื้นที่การเล่นลูกได้ (Free Zone)
  2. ใช้ลูกบอลของการแข่งขันได้
  3. ใช้บริเวณด้านข้างของสนามหรือในสนามทั้งสองข้างได้หากได้รับความยินยอมจากผู้เล่นด้วยกัน

5.5 คำตัดสินของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (Resolution of a Protest Protocol)

- การตัดสินใจในการแก้ปัญหานั้นเนื่องมาจากการประท้วงอย่างเป็นทางการควรคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้
  1. การพิจารณาและสรุปผลคำตัดสินของการประท้วงอย่างเป็นทางการต้องให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด (ตามข้อ 3 หลักเกณฑ์พื้นฐานของการพิจารณาในการรับคำประท้วงอย่างเป็นทางการ)
  2. ข้อมูลหลักฐานประกอบในการตัดสินใจที่ได้จากเจ้าหน้าที่ในสนามให้สันนิษฐานว่าถูกต้อง โดยเฉพาะการตัดสินของผู้ตัดสินที่ 1
  3. ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการตั้งคำถามของผู้ประท้วง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่สนาม
  4. ความถูกต้องในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่กับความสัมพันธ์ของกติกาการแข่งขัน
  5. หากไม่มีกติกาข้อใดระบุไว้ ผู้ควบคุมการตัดสินอาจจะต้องพิจารณาให้เป็นไปตามสปีริตของกติกาการแข่งขัน

- ผู้ตัดสินที่ 1 ควรเป็นบุคคลแรกที่ได้รับทราบผลของการตัดสินการประท้วงอย่างเป็นทางการตามด้วยเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม
- หัวหน้าทีมทั้งสองทีมจะได้รับการแจ้งผลการประท้วงอย่างเป็นทางการที่สนามการแข่งขัน
- หัวหน้าทีมจะได้รับการอธิบายโดยสรุปของข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจและการตัดสินชี้ขาด
- ถ้าหากว่า หัวหน้าทีมได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผลการการตัดสินในการประท้วงอย่างเป็นทางการโดยไม่มีคำถามใด ๆ ต่อการตัดสินนั้น ให้ถือว่ายอมรับและจบสิ้นกระบวนการประท้วงอย่างเป็นทางการแล้ว
- หากหัวหน้าทีมทั้งสองทีมไม่เห็นด้วยกับผลของการตัดสินในการประท้วงอย่างเป็นทางการ หัวหน้าทีมนั้นมีสิทธิที่จะขอทำการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 โดยอาจจะได้รับการยืนยันให้ทำการประท้วงได้เมื่อจบการแข่งขันแล้ว

5.6 การเริ่มต้นแข่งขันต่อ (เมื่อไม่มีการประท้วงในระดับที่ 2) (Recommencement of the match)

- ผู้ควบคุมการตัดสินควรแจ้งผลการตัดสินไปยังผู้ตัดสินที่ 1 เจ้าหน้าที่ในสนามและผู้เล่นตามความเหมาะสม วิธีการต่อไปนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติก่อนการเริ่มต้นแข่งขันใหม่
  1. แจ้งคำตัดสินไปยังผู้บันทึก
  2. แจ้งคำตัดสินสู่ผู้ชม (ซึ่งอาจรวมถึงการประกาศผลการตัดสินด้วย)
  3. แจ้งคำตัดสินไปยังสื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ)
- หากการประท้วงของผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมเป็นผลสำเร็จ ผลของการประท้วงนั้นจะถูกนำไปดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องให้ตรงตามความเป็นจริง (ตามคำแนะนำจากผู้ควบคุมการตัดสิน)

5.7 ความเป็นไปได้ในการประท้วงอย่างเป็นทางการ (Possible consequences of a Protest Protocol)

- ผลของการประท้วงตามหลักเกณฑ์พื้นฐาน 3 ประการ ในการประท้วงระดับที่ 1 (การพิจารณาหรือการพยายามที่จะให้มีการพิจารณาอีกครั้งในช่วงที่มีการประท้วง)
  1. การประท้วงอาจถูกปฏิเสธในครั้งแรกโดยผู้ควบคุมการตัดสิน หลังจากผู้เล่นขอประท้วงตามกติกาข้อ 6.1.7 และการประท้วงอย่างเป็นทางการนั้นจะไม่ได้มีการพิจารณา ขึ้นอยู่กับความถูกต้องภายใต้ระเบียบข้อที่ 3 ในกรณีเช่นนี้ผู้ควบคุมการแข่งขันต้องให้ความสำคัญกับผู้ควบคุมการตัดสินและผลการตัดสินก็จะถูกนำไปใช้ (ตามคู่มือผู้ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ)
  2. การประท้วงของผู้เล่นจะถูกยอมรับโดยผู้ควบคุมการตัดสิน แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์พื้นฐาน 5 ประการของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) และการประท้วงอาจถูกปฏิเสธได้ถ้าไม่เข้าหลักเกณฑ์ (เช่น การประท้วงไม่สมเหตุสมผล)
  3. การประท้วงของผู้เล่นที่ได้รับการยอมรับโดยผู้ควบคุมการตัดสิน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์พื้นฐานของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) ซึ่งจะทำการประท้วงในครั้งนั้นมีผล

4. ในการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) หากไม่สามารถได้รับการพิจารณา (เช่น ไม่มีผู้แทนของสหพันธ์วอลเลย์บอล) หรือผู้เล่นอุทธรณ์ผลของการประท้วง ซึ่งทั้ง 2 สถานการณ์นี้จะได้รับการพิจารณาอีกครั้งภายใต้รูปแบบของการประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) ในระดับที่ 2 หรือ 3 อย่างเหมาะสม

5. การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) หากไม่ได้รับการพิจารณา (ผู้ควบคุมการแข่งขันผู้แทนของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติไม่ได้รับการแจ้งให้เข้าไปในสนามจากผู้ตัดสินที่ 1) สถานการณ์ดังกล่าวนี้จะได้รับการนำไปพิจารณาในระดับที่ 3 (หลังจบการแข่งขัน)

5.8 การประท้วงอย่างเป็นทางการ (PROTEST PROTOCOL) จะบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขันอย่างไร (How is a Protest Protocol recorded on the score sheet?)

- ในช่วงเวลาที่ผู้ควบคุมการตัดสินเข้ามาในสนาม ผู้บันทึกจะต้องบันทึกข้อมูลลงในใบบันทึกการแข่งขัน (ตามข้อแนะนำในใบบันทึกการแข่งขันของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ) ซึ่งเป็นรายละเอียดที่สำคัญนำไปใช้ในการรับรองผลการตัดสินได้

- ผู้บันทึกไม่ต้องบันทึกข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประท้วงอย่างเป็นทางการลงในใบบันทึกการแข่งขัน

- ถ้าการประท้วงอย่างเป็นทางการถูกรับรองไว้แล้ว และผลที่ตามมาถูกปฏิเสธ ในระดับที่ 1 ให้บันทึกคำว่า REJECTED LEVEL 1 ลงในช่องหมายเหตุ

- ถ้าการประท้วงอย่างเป็นทางการนั้นได้รับการรับรองและต่อมาผลการตัดสินเป็นที่ยอมรับ ในระดับที่ 1 ให้บันทึกคำว่า ACCEPTED LEVEL 1 ลงในช่องหมายเหตุ

- ถ้าภายหลังจากการประท้วงอย่างเป็นทางการถูกปฏิเสธในระดับที่ 1 และหัวหน้าทีมมีความประสงค์จะทำการประท้วงในระดับที่ 2 ให้บันทึกคำว่า REJECTED / PENDING LEVEL 1 ลงในช่องหมายเหตุ

- ถ้าภายหลังจากการประท้วงอย่างเป็นทางการถูกยอมรับในระดับที่ 1 และหัวหน้าทีมมีความประสงค์จะทำการประท้วงในระดับที่ 2 ให้บันทึกคำว่า ACCEPTED/ PENDING LEVEL 1 ลงในช่องหมายเหตุ

- ถ้าการประท้วงอย่างเป็นทางการ ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาได้ (หลังผู้ควบคุมการตัดสินได้เข้าไปในสนามแล้ว) ให้บันทึกคำว่า PENDING LEVEL 1 ลงในช่องหมายเหตุ

- ผู้ควบคุมการตัดสิน (REFEREE DELEGATE) มีอำนาจในการเพิ่มเติมข้อมูลลงในใบบันทึกการแข่งขันในช่องหมายเหตุ

- ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบใบบันทึกการแข่งขันก่อนเริ่มการแข่งขันช่วงต่อไปว่าถูกต้องแล้ว

- การบันทึกตามขั้นตอนการแข่งขันนั้น ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องแน่ใจว่าได้มีการลงในรายละเอียดในช่องหมายเหตุ (Remarks) ในใบบันทึกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้กำหนดไว้

- หากผู้ควบคุมการตัดสิน (REFEREE DELEGATE) ไม่ปรากฏตัวอยู่ในสนามตลอดการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 จะเป็นผู้มีสิทธิลงชื่อในใบบันทึกการแข่งขันแล้วนำส่งที่กองอำนวยการแข่งขันโดยไม่ให้เกิดการล่าช้า

6. การประท้วงอย่างเป็นทางการ ระดับที่ 2 มีการประชุมลงมติภายหลังการแข่งขัน (โดยคณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขัน)

6.1 สรุปขั้นตอน

- การประท้วงอย่างเป็นทางการ ระดับที่ 2 จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นที่เป็นหัวหน้าทีมแสดงเจตนาเพื่อยื่นประท้วงในระดับที่ 2 โดยมีพื้นฐานอย่างมดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 1 ไม่ได้รับการพิจารณา (เนื่องจากผู้เกี่ยวข้อง ผู้ควบคุมการตัดสินไม่อยู่ในสนาม)

2. การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 1 ถูกปฏิเสธผลการประท้วงจากผู้ควบคุมการตัดสิน

3. การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 1 ได้รับการยอมรับจากผู้ควบคุมการตัดสิน แต่หัวหน้าทีมคู่แข่งฝ่ายตรงข้ามไม่ยอมรับ

4. มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการแข่งขัน

- การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 (ยกเว้นในกรณีที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นภายหลังการแข่งขัน) จะต้องเกี่ยวข้องกับการประท้วงในระดับที่ 1 ที่ได้รับขอและบันทึกไว้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนของการประท้วงอย่างเป็นทางการแล้วโดยหัวหน้าทีมที่เกี่ยวข้อง

- ขั้นตอนของการดำเนินการเมื่อมีการยืนยันที่จะทำการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นด้วยการบันทึกลงในใบบันทึกการแข่งขันตามข้อมูลพื้นฐานของการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2

2. ผู้เกี่ยวข้องกับการประท้วงจ่ายเงินประกัน (ตามคู่มือที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้กำหนดไว้)

3. คณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาข้อมูลการประท้วง

4. แจ้งผลการประชุมเพื่อพิจารณาค่าประท้วงแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งอธิบายถึงเหตุผลพื้นฐานของการตัดสิน

5. ต้องชี้แจงถ้าหากมีการดำเนินการด้วยเหตุผลอันสมควรและเหมาะสมที่ให้ทำการแข่งขันใหม่

6.2 ใครบ้างที่เข้าประชุมเพื่อพิจารณาผลการประท้วง (Who evaluates the protest?)

- ผู้ควบคุมการแข่งขันจะเชิญคณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันและสมาชิกทุกคนให้เข้าร่วมประชุมโดยดำเนินงานให้เป็นไปตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเป็นผู้พิจารณาการประท้วง

- ผู้ควบคุมการตัดสินไม่ได้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงในระดับนี้

- ผู้ควบคุมการตัดสิน อาจให้คำแนะนำกับคณะกรรมการพิจารณาการประท้วง (PROTEST COMMITTEE) ที่เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันได้

- ผู้ควบคุมการตัดสิน (หรือผู้ควบคุมการแข่งขัน) อาจรายงานสรุปผลการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 1 ที่ยอมรับหรือปฏิเสธตามความเหมาะสมของข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการตัดสินในครั้งนั้น

6.3 จะให้คำแนะนำอย่างไรเมื่อมีการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 (How is the Protest Protocol commenced?)

- การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 ต้องเริ่มต้นโดยหัวหน้าทีมได้แจ้งความประสงค์ว่าจะขอประท้วง และเมื่อจบการแข่งขันช่วงก่อนที่จะลงนามในใบบันทึกการแข่งขันให้เขียนยืนยันข้อเท็จจริงในช่องหมายเหตุ

- หัวหน้าทีมอาจไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เขียนรายละเอียดต่าง ๆ ของการประท้วง การเขียนใบบันทึกที่อาจเขียนโดยบุคคลใดก็ได้ แต่หัวหน้าทีมจะต้องลงชื่อรับรอง

- เจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในของคู่นั้น ๆ ไม่จำเป็นต้องเขียนข้อมูลต่าง ๆ เพื่อป้องกันตนเองหรือบังให้พิจารณาเนื้อหาของการประท้วง

- การบันทึกใด ๆ ให้ทำการบันทึกด้วยภาษาที่เป็นทางการของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติคือภาษาอังกฤษ

- การประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 จะต้องยื่นมาพร้อมกับเงินประกันที่กำหนดไว้ตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

6.4 กระบวนการสำหรับการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 (The process of the Protest Protocol)

- การพิจารณาของคณะกรรมการให้เป็นไปตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

- การบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลการประท้วงลงในใบบันทึกการแข่งขันอาจเขียนลงในเอกสารอื่นได้ (ถ้าพื้นที่ในการเขียนไม่พอ) เอกสารชุดนี้ทั้งหมดต้องถูกนำเสนอให้ผู้ควบคุมการแข่งขันอย่างช้าภายใน 30 นาที หลังเสร็จสิ้นการแข่งขัน

- หัวหน้าทีมของทีมที่ได้ยื่นประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 2 จะต้องได้รับการแจ้งด้วยวาจาจากผู้ตัดสินที่ 1 อย่างทันที เมื่อได้มีการเขียนคำขอประท้วงลงในบันทึกการแข่งขัน

7. การรายงานอย่างเป็นทางการต่อสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB OF FICIAL REPORTS)

- ผู้ควบคุมการตัดสิน ในกรณีการประท้วงระดับที่ 1 และ ผู้ควบคุมการแข่งขัน ในกรณีการประท้วงระดับที่ 2 จะต้องเขียนรายงาน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินและยืนยันว่ากระบวนการทั้งหมดได้เกิดขึ้นจริง (รายงานของผู้ควบคุมนั้นให้ส่งมาในรูปแบบของแผ่นดิสก์)

- สำเนาใบบันทึกการแข่งขันควรรวมอยู่ในรายงานนั้นด้วย

- รายงานของผู้ควบคุมการตัดสิน ควรจะรวมอยู่ในรายงานของผู้ควบคุมการแข่งขันด้วยเพื่อรายงานต่อสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

- รายงานของผู้ควบคุมการตัดสิน (BVB/25) ที่ยื่นต่อคณะกรรมการผู้ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาตินั้น ควรมีส่วนประกอบดังนี้ จำนวนครั้งของการประท้วง/การแก้ปัญหา/ผลของการพิจารณา/และสำเนาของรายงานด้วย

- ผู้ควบคุมการตัดสิน จะต้องดำเนินการให้เร็วที่สุดหลังจาก “ปฏิเสธผลการประท้วงอย่างเป็นทางการในระดับที่ 1” ด้วยการรวบรวมข้อมูลด้านเทคนิคหรือสำเนารายงานและไบบันทึกผลการแข่งขันเฉพาะคู่ที่เกี่ยวข้อง รายงานและไบบันทึกการแข่งขันจะเป็นข้อมูลทางเทคนิคที่สำคัญของผู้ควบคุมการแข่งขันในการประชุมร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาการประท้วง สำหรับการจ่ายเงินประกันการประท้วงของผู้เกี่ยวข้องนั้นให้ดำเนินการตามคู่มือของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

ขั้นตอนการตรวจสอบสนาม

PROCEDURE FOR A COURT INSPECTION

ขั้นตอนการตรวจสอบสนามแข่งขันและการวัดสนาม

เมื่อมีการตรวจและวัดสนามการแข่งขันเพื่อควบคุมให้เกิดความถูกต้อง จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนให้แล้วเสร็จเป็นลำดับ โดยควรใช้ผู้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน เพื่อให้การปฏิบัติตามขั้นตอนเกิดความถูกต้องแม่นยำและสัมฤทธิ์ผล ดังนี้

- ต้องจัดเส้นสนามทั้ง 4 เส้นให้เป็นแนวตรง
- ตรวจสอบเสาอากาศว่าตั้งฉากกับเส้นข้างของสนามหรือไม่
- ตรวจสอบระยะห่างของเสาอากาศ และตรวจสอบระยะห่างของเสากับเส้นข้างให้ถูกต้อง
- จัดทำเส้นร่างสนามแข่งขันโดยลากเส้นจากจุดกึ่งกลางเส้นหนึ่งไปยังด้านอื่น ๆ
- กำหนดจุดตัดของเส้นทั้งสองด้าน เอาไว้นอกเขตของแต่ละข้างสนาม โดยอาจทำเครื่องหมาย (Mark) ไว้ให้ชัดเจนเพื่อใช้ในการตรวจสอบ) จุดตัดของทั้งสองเส้นนี้จะช่วยในการตรวจสอบเส้นทแยงมุม
- จากจุดกึ่งกลางที่ทำเครื่องหมายไว้ 1 ใน 2 จุดนั้น สามารถใช้ตรวจสอบความยาวของเส้นข้างด้านนั้น ๆ ได้
- จากนั้นตรวจสอบเส้นข้างทั้งหมดถ้าความยาวของข้างหนึ่งใช้ได้แล้วแต่อีกข้างหนึ่งยังใช้ไม่ได้ให้ขยับมุมของสนามและถ้าความยาวของเส้นไม่ถูกต้องก็จะรู้ว่าความยาวส่วนใดหายไป
- ใช้หลักการเดียวกันกับเส้นอื่น ๆ ของสนาม
- ตรวจสอบเส้นหลัง (8.00 เมตร)
- ตรวจสอบเส้นทแยงมุมครึ่งสนามทั้ง 4 เส้น
- การตรวจสอบเส้นทแยงมุมทั้งสนาม ควรจะใช้เมื่อมีสถานการณ์ที่มีข้อสงสัยเกิดขึ้น เนื่องจากถ้าความยาวของเส้นทแยงมุมครึ่งสนามถ้าถูกต้องแล้วย่อมมีความเป็นไปได้ทางคณิตศาสตร์ที่เส้นทแยงมุมทั้งสนามจะมีความยาวถูกต้องเช่นกัน

ขั้นตอนการตรวจสอบ
PROCEDURE FOR A COURT INSPECTION

หัวข้อรายการตรวจสอบ

ชื่อผู้ตัดสิน.....วันที่.....

สนามที่.....เวลา.....ชื่อผู้ตรวจ.....

หัวข้อ	สิ่งที่ตรวจสอบ	ความคิดเห็น	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เส้นสนาม	ความปลอดภัยของสนาม			
	ความหนาของพื้นทราย (40 ซม.)			
	ความยาวของเส้นข้าง			
	ความยาวของเส้นหลัง			
	เส้นทแยงมุมครึ่งสนาม			
	ความกว้างของเส้น (5-8 ซม.)			
	ความยืดหยุ่นของเส้นสนาม			
	การปิดมุมของเส้นสนาม			
เสา	มีการป้องกันและความปลอดภัย			
	ระยะห่างจากเส้นข้าง (0.7-1.00 ม.)			
	การปรับเสาขึ้นลงได้			
ตาข่าย	การติดตั้ง/ความยาว (8.00 ม.)			
	ความกว้างของช่องตาข่าย (4+4 ซม.)			
	ความปลอดภัย/สภาพตาข่าย/ ความตึง			
เสาอากาศ	จำนวน 2 อัน			
	ติดอยู่คนละด้านกัน			
	ความยาว (1.8 + 10 ซม.)			
	มีความปลอดภัยและติดตั้งถูกต้อง			
เก้าอี้ผู้ตัดสินและ	มีเบาะหุ้มตลอดทั้งหมด			
นวมหุ้มเบาะ	ปรับขึ้นลง/ปรับระดับความสูงได้			
	ระยะห่างจากสนาม			

หัวข้อ	สิ่งที่ตรวจสอบ	ความคิดเห็น	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เขตรอบสนาม	ระยะห่างจากเส้นข้างสนาม			
	ระยะห่างจากเส้นหลัง			
	ความปลอดภัยตลอดเขตพื้นที่			
	เขตของผู้เล่น			
	ทางเข้าของเจ้าหน้าที่สนาม			
	ความใกล้เคียงของสนาม			
นวมหุ้มเสา	รูปทรงของนวมหุ้ม (ตาม FIVB กำหนด)			
	จำนวน			
	ขนาดของความนุ่มหนา ความปลอดภัย			
เขตของผู้เล่น	เก้าอี้ (2) + (2) ตัว			
	ร่ม (2) คัน			
	ถังน้ำแข็ง (ตาม)			
	ผ้าเช็ดตัว (2) ผืน			
	ความปลอดภัยของพื้นที่			
	ทางเข้าออก/อุปกรณ์ทั่วไป			
เขตผู้บันทึก	ป้ายพลิกคะแนน (1 อัน)			
	โต๊ะ 1 ตัว			
	เก้าอี้ 2 ตัว			
	ร่ม 2 คัน			
	ป้ายบอกหมายเลข 1-2			
อุปกรณ์	ลูกบอล MIKA VLS-200 4 ลูก			
	ที่วัดความสูงของตาข่าย 1 อัน			
	ธงผู้กำกับเส้น 4 อัน			
	ผ้าขนหนูสำหรับผู้กำกับเส้น 2-4 ผืน			
	ผ้าเช็ดบอลสำหรับเด็กเก็บบอล 4 ผืน			
	ที่วัดลม 1 อัน			
	เครื่องสูบลมด้วยมือ 1 อัน			
	เครื่องวัดความดันลม 1 อัน			

ขั้นตอนการตรวจสอบ

PROCEDURE FOR A COURT INSPECTION

หัวข้อ	สิ่งที่ตรวจสอบ	ความคิดเห็น	ผ่าน	ไม่ผ่าน
	วิทยุมือถือ 1 อัน			
ป้ายคะแนน	ขนาดเหมาะสมกับสนาม			
	จำนวน 2 ป้าย			
	สถานที่ตั้งและภูมิทัศน์			
	หมายเลข (1 - 25 ขึ้นไป)			
	ระบบการรดน้ำในสนาม			
อุปกรณ์อื่น ๆ				

ข้อเสนอแนะที่ควรแก้ไข